

100 PTES.

Delta

LLOBREGAT
ANY IX N.º 88 MARÇ 1986

Augment del 7,2 %

Tejedor cobra cada
mes 263.847 ptas.

**MALGRAT TOT
EL PRAT VA
DIR SÍ**

'alcalde rebutja les acusacions
fetes pels socialistes de
malversar fons públics

Una ploma sempre és un bon regal

SERVEI SECRETARIA

a

podreu triar!

CROSS
PAPER MATE
WATERMAN
INOXCROM
AURORA
SHEAFFER
PARKER
MONT
BLANC

SERVEI DE SECRETARIA

CASTELLA, 27 - TEL. 379 37 49 - EL PRAT

MALGASTAR LA DEMOCRACIA

LA democràcia és sens dubte el sistema de govern més difícil de mantenir, amb enemics i perills externs creguts de les seves raons per substituir-la sense contemplacions.

També té un perill intern que és el que té tendència a produir el joc democràtic segons com es porti a terme per part dels polítics representants del poble.

Aquest perill es basa en el desencís promogut pel reconeixement i necessària acceptació d'interessos i fets ineludibles, i en el desinterès causat per l'allunyament entre els polítics i els plantejaments del poble pel qual van ésser elegits.

Aquestes accions (i el passat Referèndum OTAN n'ha estat una, clara i grossa) fan mal a la política i el poble s'en ressenteix; tots els partits polítics diuen que hi guanyen però el país hi perd una mica.

El referèndum és una eina democràtica de dos talls; quan és clara la pregunta i no amaga res més, és una eina

d'afirmació o negació d'un poble, va ésser el cas del de la Constitució o el de l'Estatut d'Autonomia.

Ara bé, quan la pregunta no és clara és una eina de dispersió i indecisió i llavors pesen més els mecanismes innats del referèndum, l'estadística, els preestudis, etc... i es converteix en un fet semi-mecànic amb ganes d'acabar i que surti el que vulgui, total per mantenir una paraula que es podia esborrar amb un gest elegant de humilitat política i amb el resultat final de constatar una vegada més les directes relacions entre democràcia i geografia, i amb la pèrdua d'energia democràtica necessària.

Es trist saber que El Prat quasi ha produït un empat polític on el Sí ha guanyat per molt poc i no saber si és un Sí atlantista, felipista o geogràfic i demogràfic.

Una altra manera de malgastar la democràcia és la de fer campanyes polítiques des de les institucions «malgastant» de vegades diners del fons públic.

L'Ajuntament del Prat, una vegada més en la seva tendència de confondre l'administrador amb l'administrat, ha fet campanya a favor del No.

Els regidors d'un ajuntament poden opinar el que vulguin i ratificar-ho en tots els plens que vulguin però ells no poden votar pel poble a menys que vulguin crear la regidoria de llibertat

El poble pot votar el que vulgui en el referèndum i per tant els diners que surten d'ell no poden ésser emprats en cap tendència determinada.

La trista conclusió és que aquest perill intern que té la democràcia és la pre-potència des de l'administració a nivell general o municipal, vers el poble.

Estem visquen una democràcia molt jove i tal vegada la estem fent servir massa sense contemplacions amb actes com els que hem esmentat que la malgasten i tal vegada no la deixin madurar mai.

DELTA

URPRASA Y EL NAUTIC BUSCAN SOLUCIONES

EN Septiembre de 1983 se inició el principio de lo que podría ser el fin del Club Nautic Prat.

URPRASA, empresa propietaria de los terrenos que durante 39 años han sido ocupados por las instalaciones del Club (con carácter gratuito y existiendo —justo es reconocerlo— un contrato a precario firmado por uno de los presidentes del Club en el que se dice que previo aviso de URPRASA el Club Nautic Prat debería dejar los terrenos «libres, vacunos y expeditos a disposición de sus propietarios») puso a la venta dichos terrenos, ofreciendo al Club Nautic Prat la preferencia de adquirirlos.

La anterior Junta Directiva del Club Nautic hizo cuanto pudo para intentar conseguir que en lugar de la venta de los terrenos, URPRASA accediese a alquilarlos, no llegándose a ningún acuerdo positivo. El tema originó un largo proceso entre el Club Nautic Prat y URPRASA, finalizando con el fallo de superiores instancias de los Tribunales que reconocieron el derecho a la propiedad

de URPRASA y dictaminaron el desahucio de los inquilinos. Un duro golpe para un Club local que ha tenido la gran virtud de subsistir durante casi cuatro decenios con más o menos fortuna.

Una nueva Junta Directiva, por dimisión de la que vivió el proceso, se hace cargo de la dirección del Club, y ésta en estrecho contacto con URPRASA ha conseguido una importante demora de la culminación de la acción judicial: el desahucio. Entre tanto siguen las positivas conversaciones entre los demandantes y los demandados y en estos momentos se está a la espera del acuerdo de una Asamblea Extraordinaria del Club Nautic Prat en donde se dilucidará la posibilidad de comprar los terrenos donde está ubicado del Club por una cifra de unos 35 millones de pesetas, más o menos.

A nadie se oculta que las actuales posibilidades de los 250 socios con que cuenta el Club hacen muy difícil la viabilidad de conseguir la cantidad apuntada, cifra un tanto considerable si se tienen en cuenta que los

terrenos, en principio, sólo pueden interesar al Club Nautic u a otra empresa de parecidas características, toda vez que el Plan de Costas determina el que dichos terrenos se consideren para servicios y equipamientos. Sólo si los estamentos oficiales que potencian y apoyan las actividades nauticas y deportivas, ayudan de una forma efectiva al Club Nautic en tan delicada situación, será posible su subsistencia.

Sería interesante y positivo que un nutrido grupo de personas de la localidad, con ciertas posibilidades económicas, se unan para hacer realidad la adquisición de dichos terrenos formando una S.A., con el fin de que el Club Nautic, no sólo subsista, sino que inicie una nueva etapa de mejora y potenciación de sus instalaciones y servicios, convirtiendo las buenas relaciones que existen actualmente entre la Junta Directiva del Club y URPRASA en una venturosa realidad futura.

Esperamos que el Club Nautic Prat no muera. ¡Sería una verdadera lástima!

Frankfurt **3** Granja
PUERTAS

ahora:
Restaurante

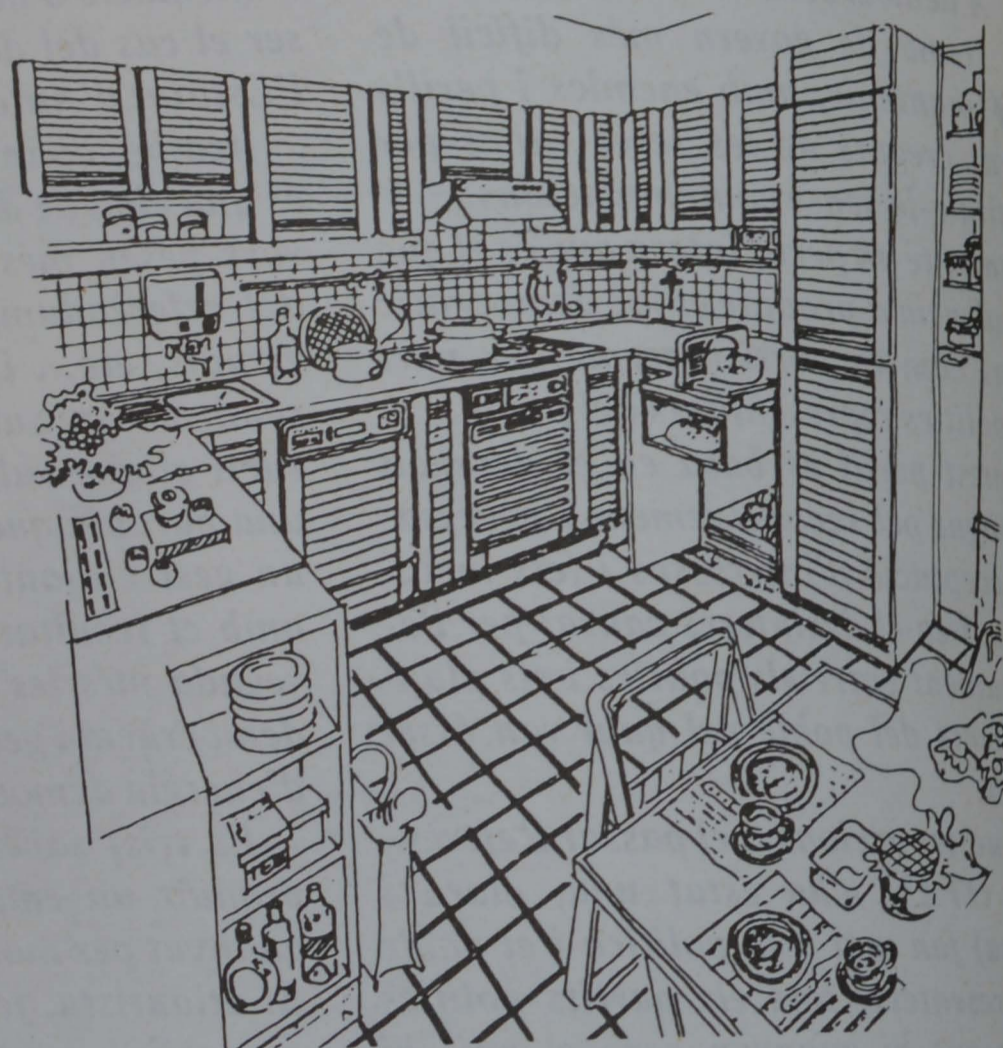
- Las mejores CAVAS CATALANES
- Importación francés
- Whiskerya
- Reservas
- Heladería

Gallart i Monés, 14-16 - Teléf. 370 43 51
EL PRAT DE LLOBREGAT

CUINART

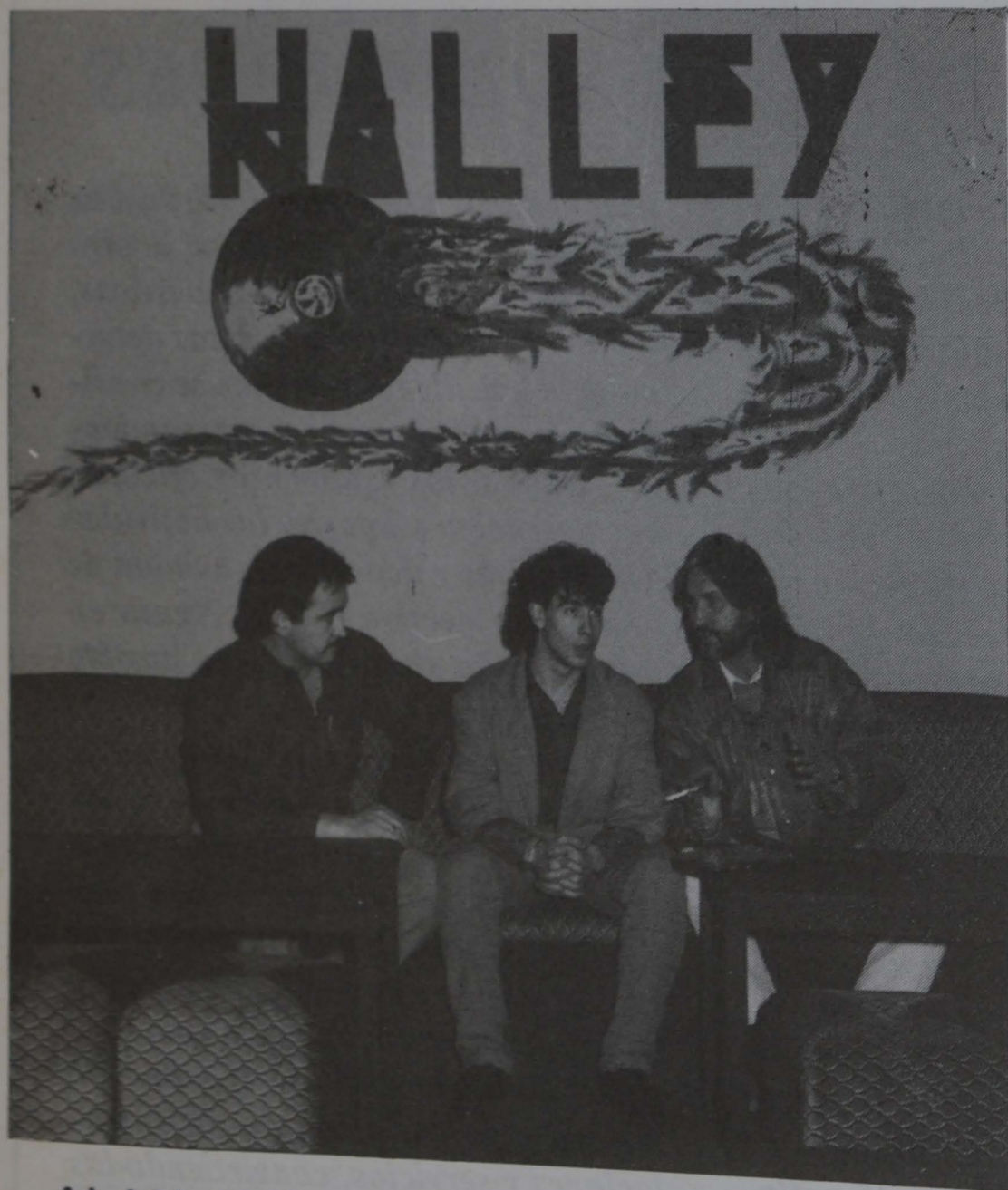
COCINAS - BAÑOS - GRIFERIA - CERAMICA
ACCESORIOS DE BAÑO

Solicite presupuesto sin compromiso

Exposición y venta:
Castilla, 21
El Prat de Llobregat
Teléf. 379 40 34

**Expertos especialistas
diseñarán su cocina y
cuarto de baño de acuerdo
con sus gustos y necesidades**

ALAN COOCK, cantante disco de moda
presentó su último éxito en Discoteca
Halley, a su derecha el director de la Sala
Jacinto Rodríguez y a su izquierda nues-
tro colaborador Narciso B. B.

carbó
castilla, 4

cortinas

Ple Municipal

L'Alcalde ja va per les 263.847 pessetes

En el Ple del dia 6 de març es va tractar de l'assignació de l'Alcaldia i les dietes i indemnitzacions als regidors. Aquest any tindran un augment respecte del 85 del 7,2 %.

Aquestes retribucions són per mes i multiplicades per 14 pagues anuals. Els càrrecs marcats amb asterisc suposen dedicació exclusiva (*), a diferència dels altres que poden compatibilitzar la tasca de l'Ajuntament amb altres feines que no siguin les pròpies de l'Ajuntament i que per tant no són de dedicació exclusiva. Als regidors de l'oposició, AP-CiU-PSC-GSI (2) els pertoca una assignació de 14.591 ptes. mes.

Bé, doncs, per part de l'oposició, CiU va criticar en primer lloc l'assignació de l'Alcalde, en el sentit de que la va trobar excessiva, essent superior a l'assignació que té, per exemple, l'Alcalde de Tarragona, i fins i tot també molt superior al salari que cobrava el Sr. Lluís Tejedor quan treballava a l'empresa privada, abans de accedir a l'Ajuntament.

Hem de tenir en compte que no solament és l'assignació de 263.847 pessetes, sinó que l'Alcalde per ostentar el seu càrrec té assignades altres despeses en el pressupost com les de representació, dietes, a més a més del xòfer i el cotxe oficial.

També CiU va criticar el fet de que els regidors del PSUC perceben un promig de 62.540 ptes., mentres que els regidors de l'oposició en cobren 14.000 ptes., havent també de fer l'esforç de participació, si bé com a oposició, en la tasca de l'Ajuntament. A més a més aquesta circumstància s'agreuja quan els regidors de l'oposició ens hem d'adequar la major part de vegades, sinó totes, a l'horari dels regidors de l'equip de govern, la qual cosa dificulta molt més la tasca que tenim encomanada. El PSC criticà els criteris de repartiment de les assignacions entre els regidors.

L'equip de govern es pronuncià dient que l'assignació de l'Alcalde no és excessivament desgavellada, si la comparem amb els sous de les administracions, també es pot comparar amb els que cobren els directius de l'empresa privada, uns i altres arriben a xifres similars o superiors. Respecte a les assignacions dels regidors del PSUC i els de

RETRIBUCIONS	1985 (ptes. mes)	1986 (ptes. mes)
Alcalde (*).....	246.126	263.847
Tinent Alcalde Coord. Àrea (amb dedicació exclusiva) (*)	—	121.023
Tinent Alcalde Coord. Àrea (sense dedicació excl.)	61.589	66.023
Tinent Alcalde delegat	47.751	51.189
Tinent Alcalde	19.623	—
Regidors delegats	26.087	27.966
Regidors	13.611	14.591

l'oposició, són dues situacions diferents, ja que uns estan en l'equip de govern i els altres són a l'oposició, essent l'àmbit de la responsabilitat diferent.

Aquest punt sobre assignacions es va aprovar amb els vots contraris de PSC i CiU.

Entre altres acords es va decidir d'aprovar les bases de licitació per les obres d'urbanització al carrer Primer de Maig, lo Gaiter de Llobregat, Malgrat, grades camp de futbol, obres de millora del Casal de la Cultura, i l'adjudicació de les obres d'urbanització de l'avinguda Pompeu Fabra a l'empresa COMSA per valor de 68 milions.

Altre punt de l'ordre del dia en el Ple fou l'aclariment sobre l'ús de l'articles en el toponim de la nostra població, qüestió que ha estat de diverses opinions i dubtes alhora de redactar un escrit i crec que tampoc la controvèrsia s'acabarà, per part dels lingüistes. Bé, quan es troben les preposicions a, de, per, davant l'article «el» donen lloc als articles contractes al, del, pel, així, doncs, quan les preposicions esmentades es trobin davant EL PRAT, hem de fer la contracció: AL PRAT, DEL PRAT, PEL PRAT. Excepte que els lingüistes tinguin res a dir...

Perquè estigui tot ben controlat i els pressupostos no s'engreixin per excés de calories, l'Ajuntament realitzarà una «auditoria energètica» respecte al consum dels edificis públics i l'enllumenat públic per tal de millorar el consum d'energia al Prat.

També l'Ajuntament pensa realitzar,

aquest any, un programa d'higiene i control alimentari, a través de la confecció de dossiers alimentaris, control dels establiments venedors de queviures i creació d'una oficina municipal d'orientació del consumidor. Portaran la labor inspectora membres de la Guàrdia Urbana. CiU desitjà l'efectivitat d'aquest programa i que no fos solament un altre motiu per omplir el Butlletí Municipal.

L'aportació d'enguany a la campanya de desinfecció, lluita contra el mosquit, serà d'un milió de pessetes. Tant CiU com el regidor Sr. Cermerón, fent apologia ecològica, van propugnar la supervivència de la carpa «Cyprinus carpio», en les nostres reserves aquíferes, com a mesura per a eliminar els mosquits «culex pipines» (els que xuclen la sang). El que passa és que el «Cyprinus carpio» amb la quantitat de brutícia que porta el riu i la quantitat d'aigua negra que entra a La Ricarda, l'estrany és que encara tingui nom.

Continuem parlant de brutícia, l'1 d'abril d'enguany entrarà en funcionament el servei de recollida d'escombraries per container amb caràcter experimental a la Granja i Sant Cosme, posteriorment s'ampliarà a tot El Prat amb un total de 300 containers, que es dipositaran per els diferents carrers del Prat. (Entre nosaltres, felicitats als propietaris dels parkings.)

Per últim assenyalà que el regidor senyor Manuel Moreno no ha dimitit del Consistori i tampoc s'ha donat de baixa del PSUC.

ENCUADERNACION
DE TODA CLASE
DE LIBROS
REVISTAS
FASCICULOS
APUNTES
ETC.

ARTE

Ignacio Iglesias, 77
Teléfono 379 49 40

El Prat de Llobregat
(Barcelona)

RESTAURACION DE
LIBROS ANTIGUOS
Y TODA CLASE
DE DORADOS

retalls

«CAMBIO 16»

Jordi Pujol
rebutja «ofertes»
a Madrid

El secretari d'Estat per a Finances, Josep Borrell, va proposar al president de la Generalitat, Jordi Pujol, que se sentís ministre de Finances, si més no durant quinze minuts, en el decurs del col·loqui que hi hagué al Club Siglo XXI, de Madrid, després de pronunciar l'honorable una interessant conferència. Pujol no es volgué comprometre a enunciar les mesures que prendria durant un mandat tan curt al cap de les arques de l'Estat: «La política econòmica és una cosa molt més seriosa —respongué— i necessita uns plantejaments coherents i globals per a formular propostes concretes». Posats a temptar el president, Emilio Romero li oferí també de convertir-se en l'assessor de la dretá per a

guanyar les eleccions vinentes. Pujol fou taxatiu: «Això exigeix molt de temps i molts diners, ja que aquesta mena de consells es paguen». Finalment, un soci del club li preguntà si al menys acceptaria ser president del govern amb un gabinet reformista sortit de les urnes. Però tampoc. «Aquesta hipòtesi —digué— no entra en els meus projectes».

(3.3.86)

«DELTA»

Al vot i al pot

(...) La integració per força de l'Espanya franquista al bloc occidental fou la fórmula adoptada abans que tornar a Espanya la seva capacitat i el seu dret a elegir el seu propi destí, situació que encara avui perdura.

On és la diferència? Senzillament que mai no ens havien dit que érem a l'OTAN per força, i ara resulta que volen que sigui una

integració de caràcter voluntari.

Primer van ser els hereus del franquisme els qui van decidir la nostra integració voluntària, amb la crítica i l'oposició dels qui avui curiosament pretenen i defensen tot el contrari, els quals que per a acabar-ho d'adobar tenen al seu torn l'oposició i l'abstenció dels qui abans, el 1982, defensaren i portaren a terme la nostra integració.

Aquest cop, el fet d'executar el moviment de dipositar una papereta a l'urna pot significar, entre altres actituds, participar en un carrousel de mitges veritats, d'imposicions o acceptacions, del que és moral i il·legal o el que és simplement constitucional (...)

Al riu ens porten els militars, respecte als quals, a tall d'exemple, i classificats per cossos, resulta que la marina només té trenta-cinc vaixells amb capacitat ofensiva, segons la normativa de l'OTAN, i se'ls han de jugar als «xinesos» els 7 almiralls, 22 vice-almiralls, 39 contra-almiralls, 341 capitans de

navili, 488 capitans de fragata i 976 capitans de corbeta, que fan un total de 1.873 capacitats per a manar.

Al cos d'aviació, dels 435 avions, només 350 són operatius, i tenint en compte que els seus pilots acostumen a ser oficials i que d'aquests n'hi ha 1.396 capitans, més 1.630 tinentes, la situació és tragicòmica.

Per a acabar, a l'exèrcit de terra hi ha 12 tinentes generals, 23 generals de divisió, 39 generals de brigada, 334 coronels, 468 tinentes coronels i 756 comandants, etc., etc., etc.

Els nous polítics que per una o altra raó entrin a formar part de la nova burocràcia comunitària tindran sous que van des de 270.000 a 350.000 pessetes el mes, a part les dietes, que oscil·len entre 16.000 i 18.000 pessetes mensuals. Parlar de l'OTAN és parlar de CEE, i viceversa, encara que el partit al poder negui reiterativament aquesta vinculació (...)

Editorial
(28.2.86)

L'Avui reproduí l'editorial de «Delta»

Tal i com pot veure's a la il·lustració, el diari Avui en la seva edició del diumenge dos de març va reproduir part de la darrera editorial de DELTA titulada «Al voto y al bote». És el primer cop que una editorial de la nostra revista és reproduïda per un diari barceloní. Recordem que l'editorial en qüestió era dedicada al referèndum sobre la permanència d'Espanya a l'OTAN.

COLEGIO CANIGÓ
FOMENTO DE CENTROS DE ENSEÑANZA, S. A.
BARCELONA

CISTER, 23
TEL. 211 02 17
BARCELONA-22

Sesión Informativa

Mes de ABRIL

El martes día 15 a las 22 horas ó bien
el sábado día 19 a las 11'30 horas
en el Colegio c/. Cister, 23 (SANT GERVASI) BARCELONA

- Explicación Ideario educativo
 - Visita instalaciones
(Duración aproximada una hora y media)
- Para más información dirigirse departamento de Admisiones
Srta. M.ª Rosa - Teléfono 211 02 17

COLEGIO FEMENINO: E. G. B., B. U. P. y C. O. U.
Centro subvencionado por la GENERALITAT
Educación personalizada (tutoría)
Inglés desde 1.º E. G. B. - Informática desde 4.º E. G. B.
Música, Hogar, etc...
Deportes: natación, basket, tenis, atletismo, gimnasia.

Safareig

Oficial

L'ajuntament ha encarregat una «auditoria energètica» per controlar les despeses d'energia de l'enllumenat públic, esperem que un cop elaborat el diagnòstic, la solució no passi per deixar certes zones del Prat a les fosques.

* * *

Un butlletí editat per «la peña taurina Los Victorinos» en una entrevista feta al Sr. Lluís Tejedor posava el següent: «de profesión alcalde», és evident que no es tracta d'un error sinó d'una observació subliminal.

* * *

També a l'últim plè, a la proposta de gastar un milió de pts. en desinsectació s'hi va afegir el comentari del regidor Joan Pau Giralt en el sentit de que també es podrien conservar les carpes del riu que ajuden a eliminar els mosquits. Ara bé tenint en conte que el Llobregat encara va pel «bon camí», primer hauríem d'ensenyar a caminar a les carpes.

* * *

Volta la notícia de que la finca «La Ricarda» de la família Bertrand i Serra ha estat embargada pel Banc Hispà Americà, cal esperar que siguin conscients de la «inversió ecològica» que han fet i que un ànec, un peix, una flor... no són de tinta ni paper.

* * *

A El Prat, al Prat, d'El Prat, de El Prat, del Prat. Pobre topònim!!! «El topònim també ja va pel bon camí».

Com si tingués enveja de la seva homònima MEDITERRÀNIA, el divendres dia 28 de febrer Ràdio Activa va quedar-se sense antena emissora. El vent, la pluja o tot junt van fer tombar una antena massa gran i potser mal assegurada, trencant part d'una barana de pedra d'una casa a l'altre cantó de carrer i fent diferents desperfectes en dos cotxes estacionats al carrer. Si s'ha de tancar val la pena arreglar una antena il.legal? Si es il.legal, de qui cobrarà l'amo de la casa i dels cotxes?

* * *

Això del Referèndum recorda aquell joc del «pare carbasser» o d'El Soldadet quan venin de la guerra em va portar... que jugàvem de petits i on a les preguntes que ens feia el qui portava el joc no s'hi podia contestar ni Sí ni No, ni Blanc ni Negre, ni Or ni Plata, perquè si no perdies el joc.

El Pare Carbasser en aquesta ocasió ha volgut fer la pregunta ell mateix i ens ha fet caure a quasi tots; ara tal vegada el soldadet no ens porti res perquè no torni mai de la guerra.

* * *

Ens agradaria saber si els correus del Prat a Cornellà són més ràpids que els interiors del Prat o al butlletí «Aquí...» li arriben les notícies via Comitès Centrals, més eficients que no pas els mateixos correus. Ho diem perquè entre els col.laboradors de l'«Aquí» hi ha els camarades Ignasi Riera i Carles Navales, de totes maneres els felicitem per la eficiència.

Delta

LLOBREGAT

EDITA
SOCIETAT DE COMPTES
DE PARTICIPACIÓ
«DELTA DEL LLOBREGAT»

GESTOR I DIRECTOR
Jaume Monés Albet

SECRETARI
Pedro-Manuel Azuara

CONSELL DE REDACCIÓ
Narcís Bages, Pere Baltà, Agustí Casas, Manuel Dobaño, Miquel Domenech R., Glòria Escrig, Begonya Garcia, Jordi Gili, Manolo Gol, Esteban González, Angela Jové, Josep Margalef, Joan Mateu, Felip Neri Gordi, Pere Pedrals, Lourdes Prieto, Jordi Ribas, Antoni Seriol, Andrés Vázquez

INFORMACIÓ GRÀFICA
Josep Maria Sardà

COLABORADORS
Ramón Roigé, Josep Ferret, Daniel Jordi Prat, Assumpta Albà

ADMINISTRACIÓ
Gerent
Felip Trapero

PUBLICITAT
Jaume Gili, María del Pilar Trapero

REDACCIÓ i ADMINISTRACIÓ
Pau Casals, 47 baixos
Tel. 379 05 33
El Prat de Llobregat

HORES D'OFICINA
Dimarts, de 18 a 20 h.
Divendres, de 11 a 13,30 h.

FOTOCOMPOSICIÓ
Gràf. Fomento
Perill, 8. 08012 Barcelona

TRAMES FOTOGRÀFIQUES
Servei Secretaria, S.A.
Castella, 27 — El Prat

IMPRIMEIX
Impremta Comercial
Pau Casals, 161-163 — El Prat
D.L.B. 48419 - 1977

CLINICA DENTAL

Dr. Teófilo Deza

Horarios: de lunes a viernes de 9,30 a 12 h.
todas las tardes excepto sábados de 15,30 a 20 horas

Flaquer, 9, 1.º

Teléf. 379 10 50

EL PRAT DE LLOBREGAT

Calle Figueras, 32-20
Teléfono 379 37 97

EL PRAT DE LLOBREGAT
(Barcelona)

PEDRO Sports

ARMERIA Y PESCA

Deportes, Caza, Tiro, Pesca, Trofeos
Accesorios, Reparaciones
Cebos vivos para pesca
Tramitaciones, Permisos Licencias

Pau Casals, 45
Teléf 370 08 02

EL PRAT DE LLOBREGAT
(Barcelona)

Pastisseria
Jardi

d'en
J. Torren

Jaume Casanovas, 169 - Tel. 379 33 45
Carretera Marina, 43 - Tel. 370 22 01
EL PRAT DE LLOBREGAT

MUEBLES AUXILIARES Y DE COCINA
PERSIANAS, CORTINAS Y RIELES

muebles

Avda. del Canal, 180 y Eusebio Beltrán y Serra, 9-11
Teléfono 379 18 73
EL PRAT DE LLOBREGAT (Barcelona)

berón's

LENCERIA PARA LA CASA
Y CORTINAS

Jaume Casanovas, 105
Tel. 379 15 26

EL PRAT DE LLOBREGAT

CAVALL FORT

Una de les millors revistes infantils d'Europa

Còmic, Humor, Narracions,
Cròniques i reportatges, Divulgació científica,
Informació general,
Jocs, concursos i entreteniments...

Una revista realitzada per especialistes, que
compta entre els seus col·laboradors alguns
dels millors escriptors i dibuixants del país.
CAVALL FORT es distribueix especialment per
subscripció.

BUTLLETÍ DE SUBSCRIPCIÓ

Ompliu aquest butlletí i envieu-lo a Cavall Fort,
Apartat de Correus, 44, Vic.

Nom i cognoms

Adreça Telèfon

Població D.P. Prov.

Se subscriu a la revista Cavall Fort per períodes
anuals.

Farà efectiu l'import de la subscripció (2.200
ptes. per a l'any 1986, que corresponen a 24 nú-
meros):

per taló nominal adjunt

per gir postal núm.

per domiciliació bancària.

SERVICIO OFICIAL

SERVICIO GRUA PERMANENTE

CITROËN

Teléfonos 379 16 55

379 32 23

370 23 00

TALLERES J. GARCIA

Catalunya, 59-61

EL PRAT

El sí va guanyar a El Prat per només 173 vots de diferència

Per un escàs marge de 173 vots el Prat va pronunciar-se a favor dels plantejaments que el Govern espanyol va proposar en el referèndum del dia 12 de març referent a la permanència d'Espanya a l'OTAN. La diferència entre els SÍ i els NO és tan petita que cal recórrer a les dècimes dels percentatges per apreciar-la: un 48,6 per cent de SÍ enfront al 48, per cent de NO.

D'un cens de 43.178 votants, un 67,2 per cent, és a dir, 29.037 electors varem fer ús del dret de vot. L'abstenció va ser, doncs, del 32,8 per cent. Si ens atenem als percentatges també destaca el fet que entre vots en blanc i vots nuls s'arriba a un 3,4 per cent, demostrant que el votant pratenc tenia bastant definit el seu vot a l'hora de dipositar-lo a la urna.

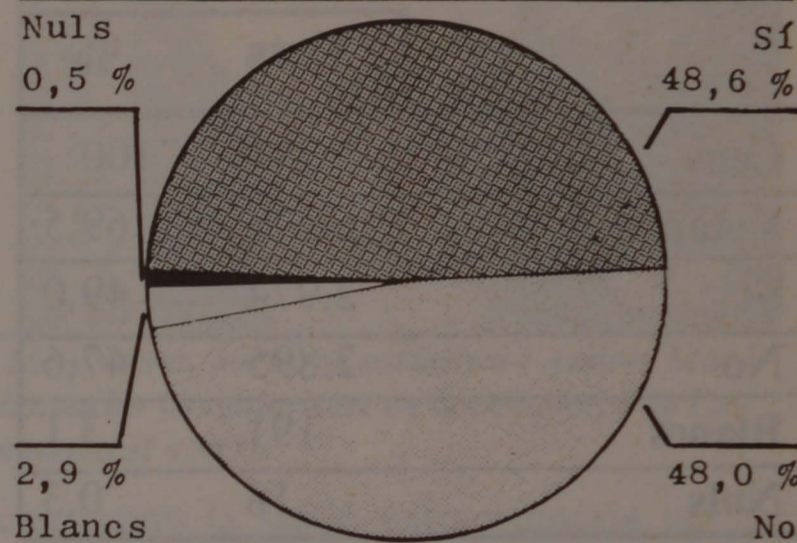
Fent un repàs general pels districtes veurem com el que optà més clar ament per una opció va ésser l'1, amb una diferència del 4 per cent favorable al NO. Contràriament, el SÍ s'imposà més clarament al districte 5, amb un 2,5 per cent de diferència.

Quant a nombre de votants cal destacar que el districte 5 va enregistrar el major percentatge de participació, sobrepassant el 70 per cent, mentre que al que menys es votà va ésser al 4, amb poc més del 60 per cent.

Deixant de banda el resultat, el referèndum ha dut a la nostra vila una polèmica posterior a la seva celebració: la legalitat o no de la campanya institucional de l'Ajuntament i la petició per part del PSC de crear una comissió investigadora de les despeses electorals fetes en aquella. L'acusació de malversació de fons públics que els socialistes van fer a l'alcalde va ser negada per aquest i l'equip de govern municipal al temps que, en el transcurs d'un ple extraordinari, l'alcalde anuncià que denunciaria el PSC per difamacions. També el PSUC vol presentar querrela contra els socialistes que, en roda de premsa, van fer públiques les presumptes irregularitats.

TOTALS

	Vots	%
Cens	43.178	100
Votants	29.037	67,2
Sí	14.122	48,6
No	13.949	48,0
Blancs	833	2,9
Nuls	133	0,5

Limitat pels carrers Jaume Casanovas, Lleida, Carretera de l'Aviació, Avinguda Onze de Setembre, Ronda de ponent i Autovia de Castelldefels.

Limitat pels carrers Jaume Casanovas, Pau Casals, Avinguda Pare Andreu de Palma de Mallorca i Autovia de Castelldefels.

Limitat pels carrers Pau Casals, Jaume Casanovas, Catalunya, Carretera de la Marina, Avinguda de la Llibertat i Avinguda Pare Andreu de Palma de Mallorca.

Limitat per l'Avinguda Onze de Setembre, Ronda del Sud i Carretera de l'Aviació.

Limitat per la Carretera de l'Aviació, carrer Lleida, Jaume Casanovas, Catalunya, Carretera de la Marina, Avinguda de la Llibertat i Carretera B-250 d'accés a la Zona Franca.

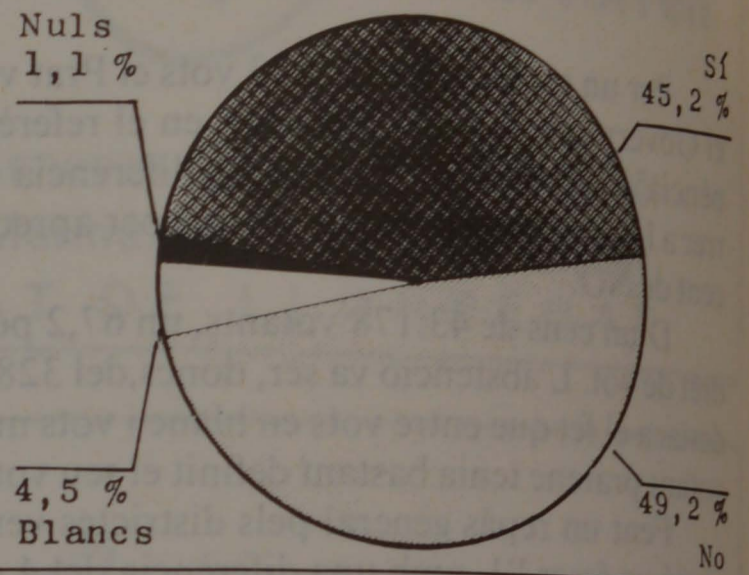

Els resultats, districte per districte

DISTRICTE 1

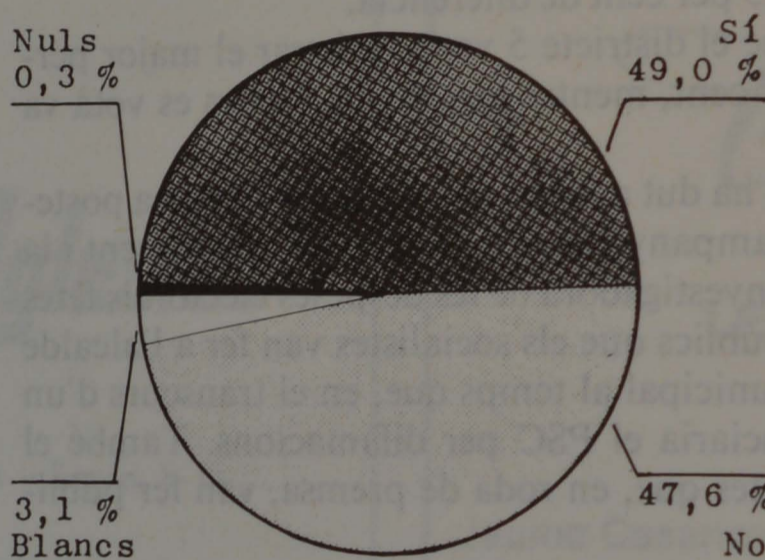
El districte 1 és el segon que mostrarà més abstenció, amb un 34,1 per cent del cens, Alhora és en el que més clarament s'imposà l'opció del NO, amb una diferència del 4 per cent sobre el SÍ. També és el districte que presenta més vots en blanc, un 4,5 per cent, així com el que més nuls va tenir, un total de 49 que representa l'1,1 per cent. De les nou meses electorals del districte, cinc van inclinar-se pel NO, i de les que varen fer-ho pel SÍ una va guanyar per 1 vot

	Vots	%
Cens	6.641	100
Votants	4.379	65,9
Sí	1.980	45,2
No	2.153	49,2
Blancs	197	4,5
Nuls	49	1,1

DISTRICTE 2

	Vots	%
Cens	8.744	100
Votants	6.078	69,5
Sí	2.974	49,0
No	2.895	47,6
Blancs	191	3,1
Nuls	18	0,3

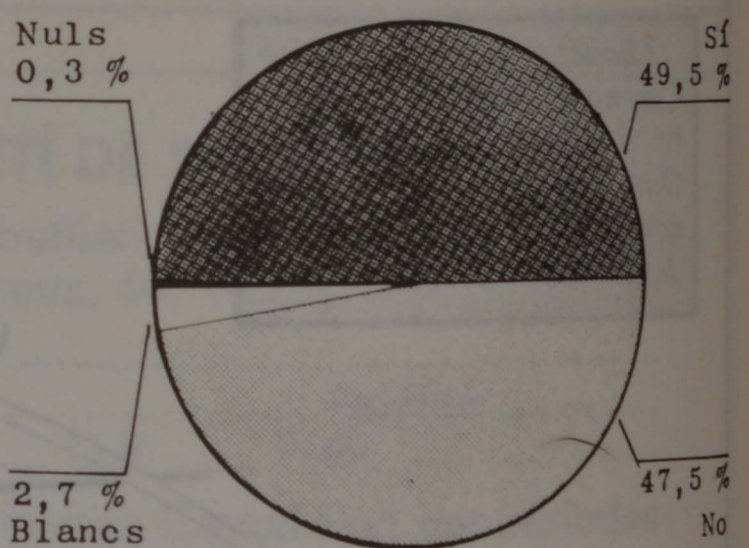

És el segon que més votacions va enregistrar, amb un 69,5 per cent. Dels districtes on guanyà el SÍ el segon és en el que la diferència és més escassa, amb un 1,4 per cent. pel que fa a vots en blanc és el segon que més en sumà, mentre que pel que fa als nuls té un dels percentatges més baixos, amb un 0,3 per cent. De les dotze meses, vuit van votar SÍ i quatre No. La mesa A de la secció 06 presentà la més gran diferència, amb 72 NO més que SÍ.

DISTRICTE 3

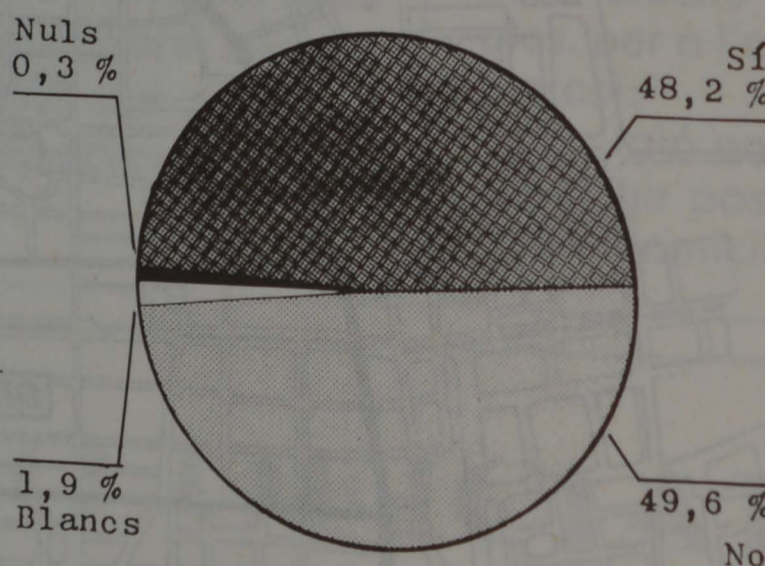
Després del 5 és el districte que més votà, amb un 67 per cent de participació. Van guanyar els SÍ per una diferència del 2 per cent. És el segon districte que votà menys el NO, i pel que fa a blancs, un 2,7 per cent. De les quinze meses —és el districte que més en té, així com el de més elevat cens electoral— nou van manifestar-se clarament pel SÍ. La diferència mínima favorable al SÍ va ser de 2 vots a la taula A de la secció 07.

	Vots	%
Cens	11.685	100
Votants	7.836	67,0
Sí	3.880	49,5
No	3.719	47,5
Blancs	212	2,7
Nuls	25	0,3

DISTRICTE 4

	Vots	%
Cens	6.868	100
Votants	4.240	61,7
Sí	2.045	48,2
No	2.101	49,6
Blancs	80	1,9
Nuls	14	0,3

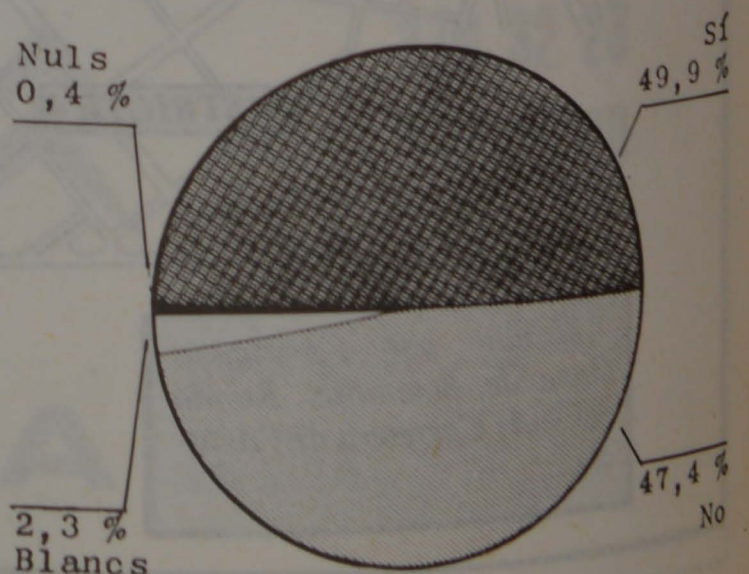

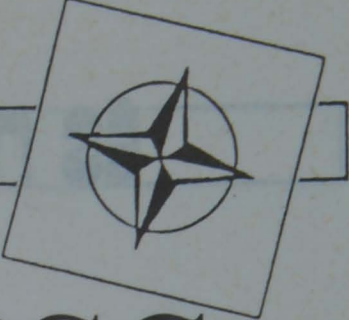
Va guanyar el NO per una diferència de l'1,4 per cent. Va ésser el districte on menys es va votar, amb una abstenció del 38,3 per cent. Al mateix temps és el districte que presenta més definit el vot, ja que als escassos vots nuls (0,3 per cent) cal afegir el percentatge més baix de vots en blanc, un 1,9 per cent. De les deu meses de votacions cinc varen votar NO i les cinc restants SÍ. A la taula B de la secció 05 va guanyar el SÍ per un sol vot de diferència.

DISTRICTE 5

És el que va votar més del Prat, amb un 70,3 per cent de participació, i també el districte on el SÍ guanyà per diferència més gran, amb un 2,5 per cent. Els vots en blanc, un 2,3 per cent, el converteixen en el segon districte que votà menys aquesta opció. També és el segon districte quant votants censats. De les catorze mese electorals, nou varen votar SÍ i la resta, cinc es van inclinar pel NO. La menor diferència es presentà a la taula B de la secció 02.

	Vots	%
Cens	9.240	100
Votants	6.504	70,3
Sí	3.243	49,9
No	3.081	47,4
Blancs	153	2,3
Nuls	27	0,4

L'alcalde nega les acusacions del PSC de malversació en la campanya pel NO

El resultat del referèndum a El Prat, en que ha sortit guanyador el SÍ, ha causat sorpresa, en general. Malgrat tot, les formacions polítiques estan satisfetes, i totes en resulten guanyadores. Així, el PSUC parla de la victòria moral dels que varen votar NO, Aliança Popular —deixant de banda l'abstenció— declara que el resultat és un fort cop de cara a l'equip de govern de l'Ajuntament que propugnà el vot negatiu. Els socialistes es mostren optimistes perquè esperen que la victòria de l'opció afirmativa que ells proclamaven pugui suposar una recuperació del vot de cara a les properes eleccions municipals. Convergència fa una lectura semblant a AP, destacant el vot contrari al desitjat des de l'Ajuntament per l'equip de govern. Només el grup municipal socialista independent ha manifestat que han perdut el referèndum i que no té cap mena d'interès parlar de victòria moral ja que el seu vot ha perdut encara que per poc marge de diferència.

Però si el resultat ha causat certa sorpresa, els esdeveniments posteriors al referèndum encara n'ha estat més sorpresius. Dissabte dia 15 de març el Partit dels Socialistes de Catalunya i el seu grup municipal convocava una roda de premsa. En ella es feia esment d'unes pressumptes irregularitats comeses per l'equip de Govern de l'Ajuntament en relació a la seva actuació envers la campanya pel referèndum. més concretament, el PSC advertia de la possibilitat que els serveis jurídics del partit presentessin una demanda judicial contra l'alcalde per il·legalitat en la utilització de fons públics en la campanya electoral. Segons el PSC de 3 a 4 milions de pessetes van ser gastats per l'Ajuntament en fer de 25 a 30 pancartes «per la pau i el desarmament», en subvencionar a grups com el «Col·lectiu per la pau» que no se sap si estan legalitzats, en pagar les hores extres de la brigada d'obres

A l'esquerra i de dalt a baix, Lluís Tejedor, alcalde; Joan Serret, portaveu socialista i Andrés Martínez, primer secretari del PSC. El dos darrers van denunciar irregularitats en la campanya de l'Ajuntament. A la dreta, una pancarta institucional demanant el «NO».

que va penjar les pancartes i en la manipulació del carrer butlletí municipal en que es propugnava en portada el vot contra l'OTAN. Segons el PSC local els gairebé 4 milions gastats en aquells conceptes no van ser aprovats en el ple mentre que, en canvi, les pancartes duïen la signatura de l'Ajuntament i l'escut municipal propugnand el NO quan ells també formen part de l'Ajuntament i demanaven el contrari. Si no es convocava un ple extraordinari per poder debatre la campanya i per poder crear una comissió que investigués en detall les despeses en els conceptes esmentats el PSC manifestava l'estudi de presentació d'una querrela contra l'alcalde al temps que avançava que es demanaria a aquest que reposés els diners gastats.

Abans que el PSC demanés el ple extraordinari la comissió de govern es reuní amb caràcter d'urgència i decidí que l'alcalde

convoqués la sessió extraordinària per tal d'esclarir les acusacions dels socialistes. Una roda de premsa prèvia a aquesta servia a l'alcalde i portaveus del PSUC i socialistes independents per a desmentir el que el dissabte anterior havia afirmat el PSC. Ja en el ple el portaveu del PSUC, Josep Pérez Moya, manifestava que l'actitud del PSC era posar en qüestió la honorabilitat de l'alcalde «responent tan sols a objectius electoralistes, no aportant cap prova de la suposada malversació de fons públics i, en definitiva, portant a la pràctica la dita popular de «difama que algo queda». A més a més «les despeses ocasionades per la campanya han estat aprovades per la Comissió de Govern i recollides en l'acta correponent i, per tant, n'han tingut coneixement tots els grups municipals així com els partits, sindicats i entitats ciutadanes». Després d'afirmar que el

JUDO-NIPPON-PRAT

柔道
日
本

JUDO Y JIU-JITSU
DEFENSA PERSONAL
JAZZ MODERNO
GIMNASIA FEMENINA
SAUNA FILANDESA
SALA DE PESAS

CLASES: Para ambos sexos
Infantiles y adultos

CLASES MAÑANA Y TARDE

INFORMACION DE 5 A 9

Castilla, 52-54 - Tel. 370 58 52

EL PRAT DE LLOBREGAT

AUTO MARINA

COMPRA-VENTA
DE AUTOMOVILES

Carretera de La Marina, 16
Teléfono 370 74 01
EL PRAT DE LLOBREGAT

Tranquil·litat a la jornada electoral

Foto: J. M. Sardá

► ► nombre exacte de pancartes va ser d'11, Pérez informà de les despeses fetes: 154.000 ptes. per pancartes, una proposta de 350.000 ptes. (que després van quedar en 195.000) com a col·laboració de l'Ajuntament en un acte que la Mesa per la Pau organitzà a Cornellà i, finalment, un màxim de 60.000 pessetes —encara a justificar— per al col·lectiu per la pau. El total és, segons Pérez, 400.000 ptes màxim, no els 4 milions que deien els socialistes. Tot seguit demanà que el PSC apostés al Ple les proves de les seves afirmacions (per exemple, el nom d'algún dels militants del PSUC que els socialistes van dir que havien estat contractats per repartir el butlletí municipal)

El PSC insistí —i Convergència estava d'acord— que les proves no es devien aportar al Ple sinó a la comissió investigadora i, que no eren ells els qui devien respondre a les preguntes del govern municipal sinó a l'intrevés. El portaveu socialista, Joan Serret, va fer lectura a més a més de l'article 50.1 de la llei de règim general electoral, segons el qual les institucions públiques poden informar i incentivar el vot, però sense influenciar-lo en un sentit o altre. Després de moltes discussions i dels desmentiments del regidor de treball, Joaquim Redondo, a que no s'havia contractat un sol militant del PSUC per a repartir el butlletí municipal, Joan Serret preguntà al secretari de l'Ajuntament si amb la llei a la mà era legal o no que l'Ajuntament fes campanya orientant el vot. El secretari respongué que, si bé segons l'article 50.1 de la llei abans esmentada es pot desprendre que tal actuació és il·legal, cabria tenir en compte certs matissos que s'haurien d'estudiar des del punt de vista jurídic.

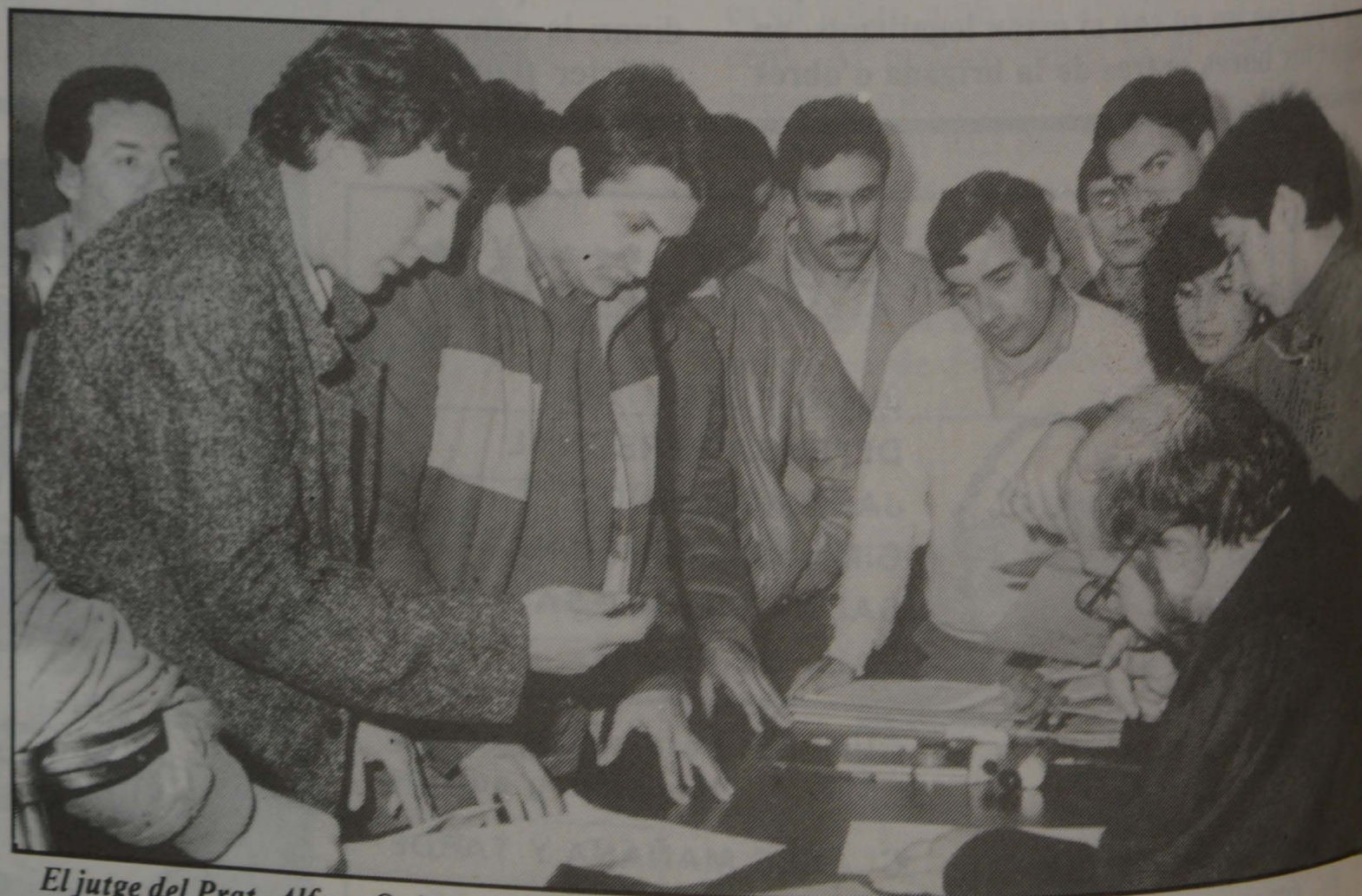
Finalment l'alcalde prengué la paraula. Segons Tejedor la comissió investigadora podria arribar a unes conclusions que ja no servien per corregir les possibles il·legalitats en que s'hagués pogut incórrer. L'alcalde reiterà que acceptava la jurisprudència que pot significar l'existència d'una possible il·legalitat en la campanya feta per l'Ajuntament però que moralment, políticament i èticament ho tornarien a fer com s'havia fet abans amb la LODE o l'avortament. Aquesta actitud la justificà indicant que creia que el poble havia de saber el que pensaven els seus governants en aquests temes i que malgrat tot mai no dirien la paraula «vota». Tejedor afirmà finalment que presentaria una querrel·la contra el PSC per si hi ha indicis de difamació en les afirmacions fetes pels socialistes en la roda de premsa. «Espero que així aprendreu què és l'oposició», indicà l'alcalde. Després de finalitzada la sessió Josep Pérez, primer tinent d'alcalde i portaveu del PSUC, indicà que el seu partit presentaria una altra querrel·la per difamació contra Andrés Martínez, primer secretari del PSC al Prat, i Joan Serret, portaveu municipal socialista, ja que varen ser ells dos els qui principalment van informar en la roda de premsa.

La jornada electoral va transcórrer amb tota normalitat. Les urnes s'omplien poc a poc.

La incògnita de saber quina opció va guanyar acabà en obrir-se les paperetes.

El jutge del Prat, Alfons Quintà, verificava els resultats.

Les cinc primeres alumnes del Col.legi Verge del Carme

Prat, 11 de març de 1986

Avui, 11 de març tot dinant, la meua àvia ens recordava a tots els de la taula que feia 80 anys que s'inaugurava el col.legi de les «Hermanas Carmelitas» eren 5 noies (ens explica) la del Petit Fuster, la Matilde de Cal Pau Carreter, la Pepeta Pedro, la Pepeta Camps i la Pepeta Ginabreda o sigui 3 Pepes com li he dit jo.

Al matí els hi ensenyaven matemàtiques, etc, la germana Paz, petita, rebina, s'enfadava sempre, «sosas más que sosas» era la cantarella de cada dia, a la tarda, la Mare Carmen se les asseia al voltant i els hi ensenyava a cosir, bordar, sorgir i apedaçar, i com va aprendre d'apedaçar la meua àvia, quins pedaços més igualats que sap fer encara i per molts anys.

Va anar a l'escola fins que va tenir 14 anys, diu que una vegada la seva mare li va encomanar repassar una camisa del seu pare i quan va veure com agafava la roba, se l'emportà a les monges i encarant-se a la «Madre» li va dir: miri de llegir i escriure ja en sap, ensenyi-li bé de cosir que li farà més profit. La van posar a bordar al costat de la Ramona Roigé que bordava un cobrellit d'allò més fi però s'avorria i la «Madre», que era una Santa Bondat veient-ho, li va dir: mira nena porta la roba de ton pare que la cosirem.

Han passat 80 anys d'aquell primer dia, només queda ella de les 5 pioneres i encara ens explica fets i anècdotes d'aquells temps i d'aquell Prat de quatre ànimes.

FELICITATS.

C. CASAS ROMEO

Denunciar l'alcaldia pel mal estat de carrers i camins

Permeteu-me emprar la tribuna del diari de la seva direcció, per denunciar molt especialment la nostra Alcaldia, pel mal estat dels nostres carrers i camins.

Tots rondinem quan hem de circular pel carrer Manuel Bertrand, però mig es comprèn, car passant per ell els autobusos és difícil mantenir-lo en un estat acceptable; tanmateix el famós sot del carrer Indústria, és inadmissible, així com el trajecte final de la Rambla; els maleïts forats, no pas clots, del camí de Cal Saio fins l'enllaç amb el vetust camí del sorral, avui sense nom, fins Mercabarna. El forat del principi de l'avinguda Remolar, afortunadament, ahir vaig veure que estava tapat amb terra, «eureka», per no haver-hi succeït cap accident. La mateixa Av. Montserrat està ja en les últimes, no voldria ser més extens, però vaig haver d'anar prop de cal Arana, pel sender del Sabogal, vaig quedar esglaiat, simplement no es pot circular, un clot al costat d'un altre, tota la carretera un sot, mai haurien estat en tal situació els camins agrícoles, igual està la carretera fonda, la del cementiri, en fi, perquè seguir. M'agradaria saber que pensa l'Alcaldia d'aquesta situació, emperò, el susdit argument que no hi ha diners és utòpic, només cal veure el full Informatiu Municipal recentment editat.

Desitjant que els meus anhels siguin complerts, aprofitant l'avinentsa, quedo de vos att.

Agustí CASAS

Mirem de no afavorir divisions i enfrontaments

Llegeixo en la pàgina 18 de l'últim «Delta» al final de la nota que comunica l'agressió d'un súbdit marroquí: «...como no podía ser menos, eran de raza gitana.»

Deixem els judicis a la justícia i mirem de no afavorir divisions i enfrontaments. Suposo que cada raça té les seves coses bones i dolentes.

Segurament que —per desgràcia— pocs gitanos podran llegir «Delta» i menys encara se'ls acudirà escriure; per això, goso jo, «un paio», suplicar-vos que no afavoriu divisions que no poden fer bé a ningú.

Si m'escolteu: gràcies. I si no, perdoneu la molèstia.

Jaume VENTURA

La campanya d'Amnesty Internacional

Hem seguit amb interès les notícies difoses per alguns mitjans de comunicació sobre la campanya d'Amnesty International, dirigida a propiciar un canvi legislatiu en el nostre comerç exterior d'armes. Els seus objectius són, en primer lloc, la inclusió d'una clàusula de Drets Humans en la legislació que s'elabori sobre la matèria, i evitar així la venda d'armament que pugui ésser utilitzat per a la violació dels esmentats drets a aquells països que els violen sistemàticament. Segueix, en segon lloc, la prohibició d'importar i exportar aquells instruments que tinguin com a funció el provocar tortura i infligir tractes cruels, inhumans i degradants. El tercer objectiu és el d'organitzar un registre públic de les transferències militars.

Com a ciutadans d'un país democràtic subscriuim plenament els objectius de l'esmentada campanya.

Pere CASA i SERRA (i quatre firmes més)

mundat
SEGUROS GENERALES

- AUTOMOVILES (Obligatorio, Todo riesgo, Terceros, Ocupantes)
- INCENDIO ● ROBO
- ACCIDENTES INDIVIDUALES
- RESPONSABILIDAD CIVIL GENERAL
- COMBINADOS DE HOGAR

Plaza Cataluña, 25-26 - Teléfs. 379 41 45 - 379 38 96 - EL PRAT

GIMASIO

TAEBAEG

TAE BAEG

Taekwon-do

- TAEKWON-DO
- DEFENSA PERSONAL
- ARMAS ORIENTALES
- GIMNASIA SUECA

TAE BAEG

Gimnasia

- BAILE CLASICO
- JAZZ
- AEROBIC
- GIMNASIA RITMICA

C/. Barcelona, 25-27

EL PRAT DE LLOBREGAT

«Sportmèdic» un centre capdavanter al Baix Llobregat

És ben cert que el desenvolupament de l'esport a tots els nivells està provocant una allau massiva de participants a totes les especialitats i la incidència és altament massificadora dintre de l'esport escolar.

Però s'està deixant de banda un aspecte fonamental i altament important com és la medicina esportiva. Actualment es calcula que un 40 % de nens que practiquen esport a les escoles no estan físicament preparats pel tipus d'esport que fan, i una de les causes més importants d'aquest fet és l'absència total d'un control mèdic específicament esportiu d'aquests joves. I no parlem tan sols del nivell escolar, sinó que esdeveniments tan lamentables com la mort d'un jugador de bàsquet de Reus, fa pocs dies fa pensar molt sobre un aspecte que, al nostre país, es troba en situació tercer-mundista.

Al Baix Llobregat, malgrat una o dues experiències específiques a Gavà i Castelldefels, tan sols existeix un centre mèdic dedicat per complet a la medicina esportiva. El centre es diu «Sportmèdic» i és altament avançat. Va obrir les seves portes al Prat ara fa uns quatre mesos per iniciativa d'un grup de joves que, en un local de cinc-cents metres quadrats, han montat un veritable centre de control de l'esportista, però, desgraciadament, tant a nivell oficial com també a nivell privat i de clubs el ressò que ha tingut ha estat molt pobre.

Un any de planificació

Com a cap mèdic d'«sportmèdic» s'hi troba un metge jove de l'Hospitalet, Joan Arenas, un home de vint-i-sis anys que, en fa quatre obtingué el títol i que n'és un dels més joves del nostre país. Un home apassionat per la medicina esportiva, amb nombroses experiències, que passen per haver estat al servei del Dr. Navés a la Platón i cuidar del servei mèdic del Rugby Cornellà fins a realitzar nombrosos cursets d'especialització, i sobretot amb una mentalitat molt clara dins d'aquest àmbit.

Ens deia que «El fet de treballar aquí al Prat es deu als meus contactes amb Eduard Centelles, un altre membre d'«Sportmèdic», i president del C.A.S.E.P. (Centre d'Activitats Subaquàtiques El Prat), que em va demanar que portés el control mèdic i la revisió de tots els membres del centre. El mateix Eduard, que és monitor de gimnàstica correctiva, em va parlar de montar un centre especialitzat, i des del gener del 85 ens vàrem posar a planificar-ho tot. La bona disposició de la Mútua de Contratistes ens va fer obtenir el local, que va ser arranjat, i el primer de setembre obriem les nostres portes». Ens parla del treball que van dur a terme per arribar a tothom, «Vam contactar amb tots els clubs de la població i amb l'Ajuntament, però la resposta fou pobre. Ac-

tualment, però, un club local de futbol, el club de Disminuïts Físics del Prat i el Club Natació Júpiter de Barcelona, són les entitats que s'acullen als nostres serveis».

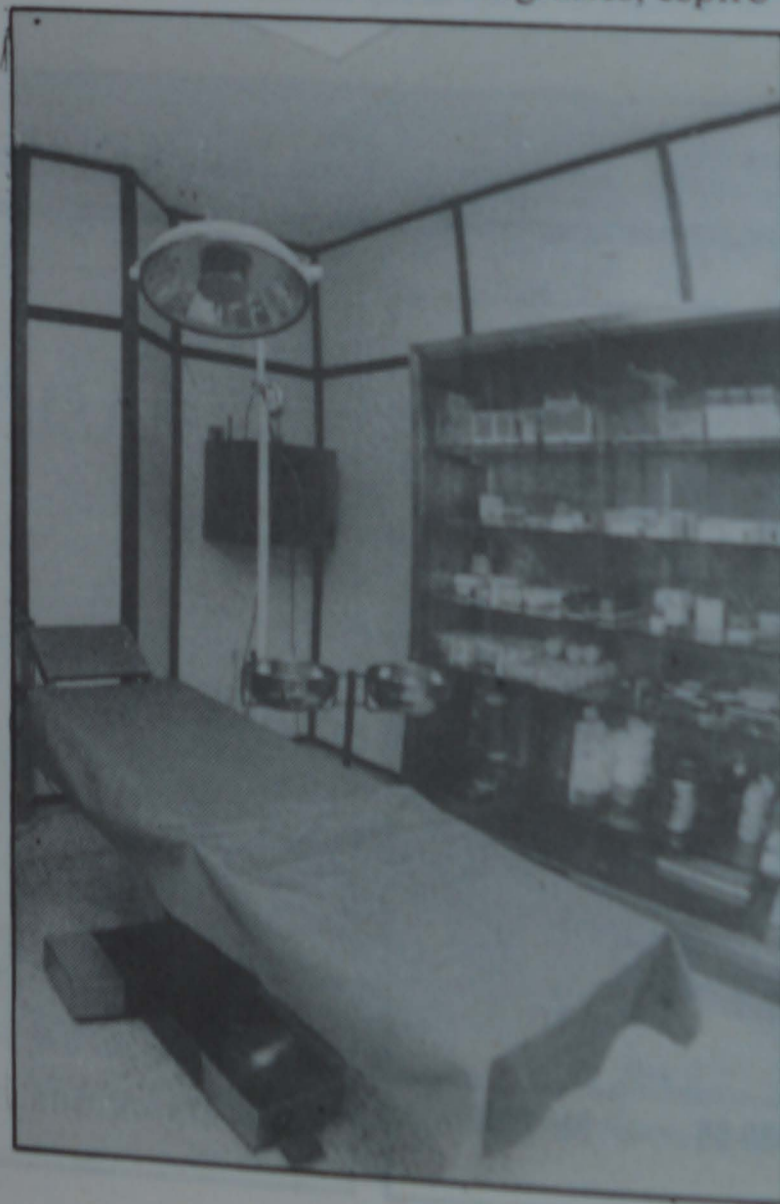
L'esportista precisa una atenció especial

Curiosament la falta de resposta de l'Ajuntament del Prat contrasta amb l'interès que el regidor d'esports de Cornellà, Sr. Gallardo, ha demostrat per a la iniciativa d'«Sportmèdic» a fi de realitzar serveis a Cornellà. Fins i tot, a finals de l'any passat ja existia una projecte prou avançat i que pot concretar-se els primers mesos d'enguany.

Joan Arenas seguia dient, «La traumatologia esportiva és molt més complicada que la laboral. Cal pensar que un accident laboral pot deixar un treballador durant mesos recuperant-se. Un esportista no es pot permetre aquest luxe, sobretot a alts nivells. Cal que torni a estar ràpidament preparat per a tornar al camp o a la pista i no perdre la titularitat o quedar estancat. També cal dir que les alteracions del cor d'un esportista són diferents a cada esport, i això no es veu en una revisió mèdica rutinària. Aquests motius ens han portat a la creació d'un sistema de metge de capçalera de l'esportista pel seu seguiment periòdic dintre i fora de la competició».

Els serveis d'«Sportmèdic» comprenen les revisions mèdico-esportives, urgències, traumatologia, medicina de capçalera i gimnàstica de recuperació, més enllà d'un massatgista.

També es compta amb un sistema de medicina assistencial preventiva amb sala d'exploracions, electrocardiografies, espiro-

metria, sala d'historials clínics on es fan les revisions de l'exploració cardio-respiratòria i anomalies diverses (no mecàniques); sala de raigs X amb revelat de plaques; un petiquiròfan per a cures, guixos i sutures; sala de rehabilitació amb quinioteràpia (raig làser i ona curta). L'última dependència és el gimnàs amb tots els elements adients per a recuperació.

Molts problemes i falta de suport

El jove metge no entén bé el rebuig municipal al centre ja que les experiències d'aquest tipus han donat molt bons resultats a Manlleu, Granollers, Igualada, etc. «L'abandó en aquesta especialitat, és total», —ens diu—. «Fa deu anys va desaparèixer l'especialitat de medicina esportiva als estudis superiors, i, a Catalunya existeixen molt bons especialistes, integrats en llocs com la Societat Catalana de Medicina Esportiva, dirigida per el doctor Castelló on es fan reunions, cursets, etc. Molts estudien l'especialitat fora del país, però en tornar no serveix de res a nivell de títol, ja que no és oficial. A Espanya la medicina esportiva està englobada a FEMEDE (Federación Española de Medicina Esportiva), però existeixen moltes ramificacions a les autonomies, encara que moltes tenen problemes».

Posats en contacte amb el regidor d'Esports del Prat, Lluís Mijoler, ens manifestà al respecte, «No existeix rebuig per part del Ajuntament cap aquest centre ni qualsevol d'aquest tipus. Sóc el primer en no estar d'acord amb les revisions mèdiques que es fan actualment als escolars i crec que falta una autèntica revisió esportiva però la meua conselleria no compta amb partida pressupostària suficient per a fer-ho així».

Cal pensar que al Baix Llobregat es troba el Centre de Tecnificació Esportiva de la Generalitat a Martorell, és un dels llocs més avançats en medicina esportiva del nostre país, però està reservat només per a l'élite. Per tot això la tasca d'aquest jove grup, format per Joan Arenas, Eduard Centelles i Maite Martínez, no pot pas ser desatada.

Realment, és lamentable que no se'ls doni el suport que es mereixen.

La tasca actual amb el col·lectiu de disminuïts físics, sobre tot en els amples revisions mèdiques i rehabilitació correctiva, és la capdavantera a la nostra comarca. Pot ser que l'Ajuntament del Prat no vulgui trobar-se enfrontat amb el seu servei de medicina escolar. El que sí es ben cert, és que cal una mentalització nova en el camp de la medicina esportiva, com a complement per a millorar l'esport a tots els nivells; no només l'élite té dret a un bon servei.

PRYCA, una empresa muy «PYCARA»

PRYCA (ex Carrefour) es en el Prat una empresa o centro comercial muy conocido desde 1973 en el que se inauguró. Desde entonces ha estado constantemente presente en la vida de los pratenses, tanto en el aspecto consumista como en el aspecto de competitividad para con los comercios y tiendas en general del Prat. Prototipo de nuevas formas y maneras de un sistema de ventas diferente hasta el entonces existente.

Transcurridos ya algunos años desde su establecimiento en este término municipal, y tras un cambio de denominación comercial, una vez más PRYCA vuelve a ser noticia y protagonista en las páginas de los periódicos.

Irregularidades como las detectadas en las escuchas telefónicas (publicado en el último número de «Delta»), han sido la pauta a seguir. Posteriormente obras, reformas y presupuestos amañados, son motivo más que suficiente para que este periódico recoja todas las anomalías que en un principio fueron rumores y luego comprobaciones. Por nuestra parte éstos son los hechos:

Desde el año 1973 en el que se inauguró PRYCA (ex Carrefour), la empresa no se había dado de alta en la contribución urbana desde hace relativamente poco tiempo, ya que lo que pagaba como contribución lo hacía como terrenos de cultivo, o sea, seguros sociales agrarios. Y así nos encontramos en que si se hubieran dado de alta el año 1973 y pagado la contribución urbana tal cual, que hoy son aproximadamente unos 3 millones de ptas./año, antes sólo pagaban unas 40.000,— estando el Ayuntamiento al corriente de este hecho, al igual que la alta dirección de la empresa, que mantuvo la postura de no darse de alta hasta que viniese una inspección, o sea, la del Ayuntamiento, que se produjo recientemente, existiendo una sanción que consiste tener que pagar los últimos 5 años, el resto queda tal como estaba.

En el año 1981, se realizaron obras (cambio de nombre Carrefour-Pryca), por valor de 365.146.314 pesetas, y sólo se declararon 120.132.424 pesetas al Ayuntamiento, lo que equivale a una diferencia de 245 millones a favor de la empresa.

«Delta», ante la dinámica que el tema adquiría, solicitó una entrevista con el alcalde para contrastar información al respecto, y ante nuestra sorpresa, el interlocutor municipal que nos atendió, restó importancia al asunto para ser motivo suficiente de la entrevista con el alcalde y «desvió» la entrevista a un responsable y técnico municipal, que «amablemente» nos recibió e informó de los pormenores de ciertas irregularidades, de los cuales según parece, el Ayuntamiento ya tenía conocimiento.

En otro apartado, cabe señalar el conocimiento por parte de «Delta» de la visita que el alcalde tuvo a finales de enero en la per-

Documentación solicitada por el director general del grupo PRYCA al director de la sucursal del Prat.

DESIGNACION	IN. DECLARADO	COSTES REALES
- Pintado exterior e interior del edificio, previa preparación de paramentos	215.000,--	10.340.000
- Distribución interior de una zona de despachos en el sector de Supermercado, previa demolición de las mamparas existentes	2.130.050	3.334.840
- Formación de un vestíbulo de acceso mediante superficies acristaladas y carpintería de aluminio	1.775.000	5.613.498
- Sustitución del rótulo existente en la cubierta del edificio	105.000	1.498.500
- Construcción de un doble techo decorativo en el sector de Cajas entrada y electrodomésticos	1.725.200	7.431.180
- Decoración interior del Snack, modificando los mostradores existentes.	895.100	1.033.311
- Protección de la escalera de acceso exterior mediante panel de PVC translúcido	172.200	383.940
- Construcción de una marquesina para aparcamiento al aire libre mediante chapa	996.400	933.967
- Distribución interior de vestuarios, incluyendo sanitarios	4.631.300	6.534.245
- Techo decorativo en el sector de venta de lámparas	1.820.030	1.905.000
- Colocación de jardineras en el exterior, moduladas y prefabricadas	180.000	270.000
- Formación de parterros en la calzada, para circulación de vehículos	233.000	355.924
	14.790.280	39.831.305

sona de un ex-ejecutivo de Pryca, el cual le informó y aportó documentación suficiente para probar irregularidades económicas y tributarias en esta empresa del Prat.

Como respuesta el alcalde manifestó su satisfacción por la información y por la entrega de los documentos, añadiendo que dado que PRYCA está legalmente instalado a «precario» en nuestro municipio, la actitud del Ayuntamiento a partir de ahora sería más rígida de la mantenida hasta hoy. Con anterioridad, cuando PRYCA había solicitado licencia de obras para abrir un centro comercial, el Ayuntamiento denegó el permiso; con esta afirmación el alcalde salía al paso al demostrar una nueva actitud para con la empresa.

El Ayuntamiento, según el alcalde, cree que es preferible no actuar en lo que ya pa-

rece probado, porque en su momento el Ayuntamiento envió a sus técnicos como es preceptivo, para valorar y verificar los presupuestos presentados oficialmente ante la solicitud de PRYCA. En su momento, pues, fueron dados como válidos y por lo tanto si hubo fraude, se supone que lógicamente ellos también tuvieron su parte proporcional de desliz, ya que no supieron detectarlo...(?)

Estamos ante PRYCA, una empresa muy PYCARA, y a la vez muy conocida en el Prat.

TREBALL Y SOCIETAT

En el año 1983, se realizaron obras de infraestructura valoradas en 39.831.305,— ptas., y sólo declararon 14.790.280,— ptas.

2/ Associació de Veïns Ferran Puig

Un vell carrer amb història i futur incert

El segon barri o AA de VV que hem pogut connectar ha estat la del carrer Ferran Puig. Ens hem entrevistat amb el seu actual president Pau Giralt i Marcé i els altres components de la junta actual, en Josep Vilà i Parellada, el secretari Josep Lloret i Bosch, en Manuel Riba i Mallén i el tresorer Ferran Casanovas i Playà i els vocals: Lluís Domènech, Adrià Sans, Macià Sans, Vicenç Pérez i Alfred Solé. Gràcies a tots per la informació donada, per les facilitats i la documentació aportada i ja ho sabeu, les planes del DELTA estan sempre a la vostra disposició.

L'Associació de Veïns del carrer Ferran Puig és una mica atípica, per la seva composició, el seu tarannà i execució.

La denominació legal i correcta és «Associació de Veïns i Comerciants del carrer Ferran Puig», es va adoptar aquest nom perquè hi havia molta gent interessada en el seu funcionament que no hi tenia la vivenda al carrer, però si, en canvi, hi tenia el comerç. El seu àmbit geogràfic és exclusivament el carrer Ferran Puig. Un centenar de cases i pocs menys de veïns...

La idea de constituir l'AAVV va néixer dels botiguers i va ser l'Octavi, Giralt de la perfumeria, l'impulsor i l'ànima de la constitució de la Associació. L'Octavi estava enamorat de la AAVV del carrer Petritxol de Barcelona, es veu que hi devia conèixer algú i n'estava engrescadíssim. Vam ser ells doncs qui per la festa Major de l'any 1960 va engegar l'AA amb una petita comissió. El primer president va ser en Josep Lloret.

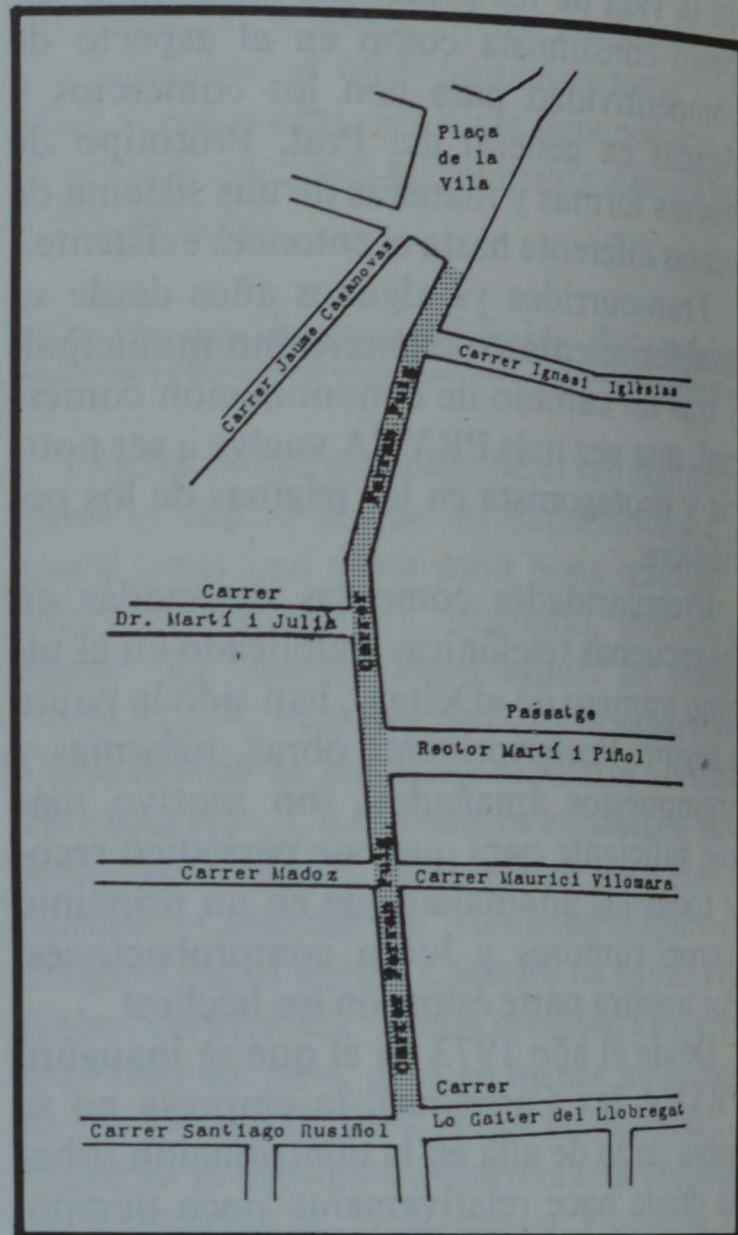
Al principi no es feia gran cosa ja que es limitava a celebrar una mica més especialment la Festa Major del poble, també es feien les catifes per Corpus. Les Caramelles per Pasqua amb els nens del carrer i para de

contar fora d'alguna excursió. Fins el 62 es va anar vivint així, penjant alguns motius per les festes de Nadal, organitzant sardanes, cucanyes i gimkames pels infants. Va restar força temps com esmorteïda. El que es feia, però, poc o molt, sempre es feia i es fa per tot el poble. Les festes del carrer estan organitzades per la gent del carrer però són per tot el poble. Al contrari de moltes festes de barri, que ho són només pels seus feligresos. (?)

El centenari del Pont, del primer pont de carros, l'any 1973, es va revifar una mica l'AAVV. Va aprofitar-se per col·locar unes rajoles a cal Ferrer, al costat a cal Xirinacs. Es va posar allà perquè era la casa més vella del carrer. El poble del Prat va néixer en la cruïlla de camins que morien ací a la plaça pel carrer Casanoves i Ferran Puig i que conduïen a les masies de la Marina. Els veïns ho tenim molt clar això de la cruïlla de camins. Ací es van instal·lar els artesans i menestrals, per això el seu traçat és tan poc recte, el carrer va anar creixent sense planificació i creiem que a la llarga ha d'acabar essent el que va començar essent un camí de vianants. Sempre ho hem dit, no tenim altra opció: o illa de vianants o «barri xino» d'ací a 50 anys... És el que passa amb tots els barris vells de les ciutats. La reivindicació de la illa de vianants és de les més polèmiques i també de les conegudes.

De l'època fosca i somorta, del 62 al 73, l'AA de VV va subsistir gràcies a la voluntat i, perquè no dir-ho, la tossuderia d'en Miquel Tomàs, que n'era el president i no la va deixar morir, encara que ningú l'ajudava massa a fer res. També va ser-ne president un temps en Joan Pau Giralt. Però com hem dit es va revitalitzar el 73 amb motiu del Centenari del Pont essent president l'Anton Calvet.

La primera festa major independent de la del poble va celebrar-se quan era president en Josep Anton Calvet. Una festa major del carrer però per tot el poble. Es recolliren diners per engalanar els carrers per Nadal però, va ser l'any que mataren en Carrero i no van gosar fer festa. D'ací va venir que al tenir uns diners recollits es podés fer la festa major St. Ferran, anava bé perquè s'esqueia el mes de maig i ja feia bon temps.

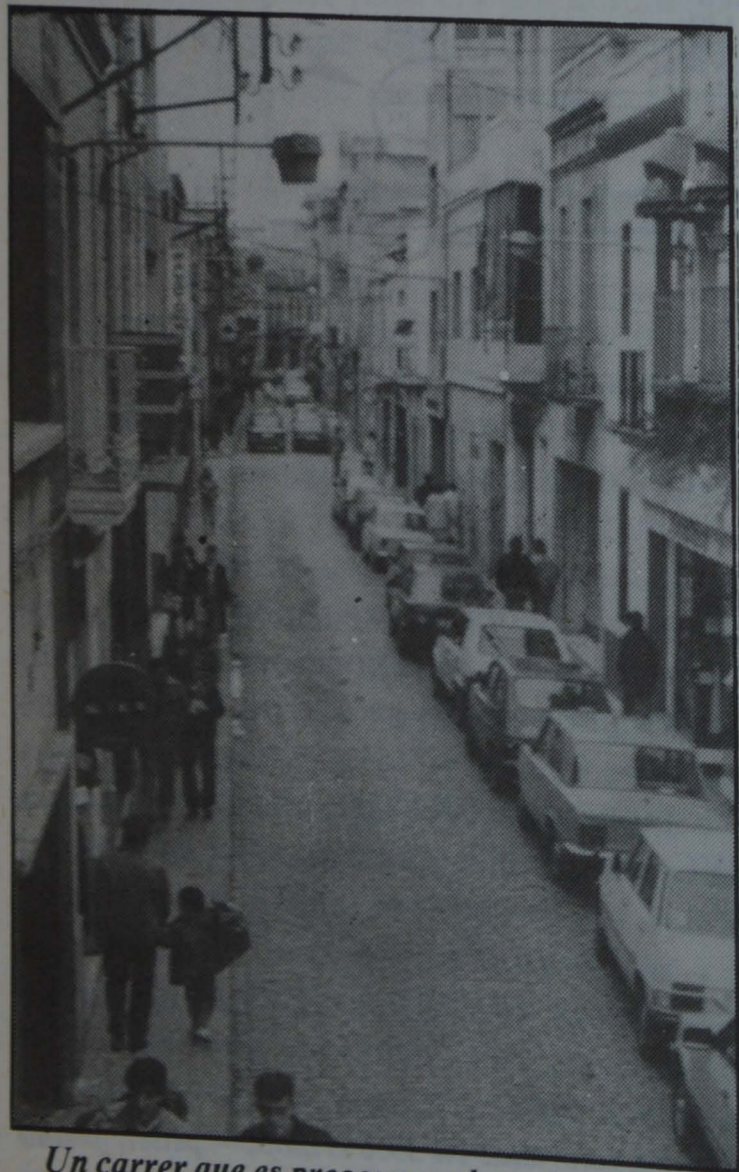
Les festes no sols es fan per tot el poble sinó que, per exemple, els Jocs Florals s'han extès per tots els Països Catalans, i... a més a més tot gratuït. Escacs, concursos literaris, joves estudiosos, ping-pong, esmorzars, xocolatada...

És una AA de VV que té un butlletí, en principi trimestral, «El vell carrer» una AA de VV que ha editat, de moment, dos llibres —un de història del carrer i l'altre amb els treballs dels primers Jocs Florals—. Per falta de mitjans els treballs dels segons Jocs Florals resten inèdits. Ha editat també una Auca en motiu del seu 25e aniversari... Una AAVV atípica en el sentit que no es queda en les reivindicacions i treballs pel barri, sinó que va més enllà, amb un caire eminentment cultural i pedagògic.

Com totes les Associacions es queixen que no tenen diners, per això no tenen ni local social (no el podrien mantenir ja que ningú paga res) i es reuneixen a casa d'un o a casa de l'altre, segons els problemes a discutir. Diuen que tampoc es poden ni volen queixar-se de l'Ajuntament ja que si bé de pessetes poques, no han tingut cap problema en altre classe d'ajudes i en la concessió de permisos per poder fer les festes o enviant-los-hi una parella de municipals quan es feia ball o actes més o menys multitudinaris.

—Teniu consciència que ja no sou el centre del poble?

—Sí, la AAVV n'és completament conscient, és un fet indubtable i és la seva preocupació. Per això voldrien la illa de via-

Un carrer que es preocupa pel seu futur.

La Junta Directiva de la Associació de Veïns del carrer Ferran Puig.

nants. Seria una cosa nova i podria revitalitzar el carrer i la zona. Ens han repetit una i altra vegada que els veïns hi estan tots d'acord, però que els propietaris no en són tots massa entusiastes perquè creuen que haurien de pagar, que els hi costaria diners. Aquesta discussió que ja ve de quan en Màximo Simón era alcalde i va fer posar uns llums vermells al començament del carrer, va continuar amb el Sr. Mesa, el Dr. Ferrer i l'entrada de la democràcia va treure les valles i els va posar els bonys (que anaven molt bé —ens han dit— per quan plovia ja que feien de passeres). Actualment es veu que hi ha un pla de l'Ajuntament per urbanitzar tota la zona però com que s'ha d'aixecar pel colector, no s'ha tirat endavant...

—Les vostres relacions amb els Ajuntaments han estat sempre bones?

—Mireu, moltes AAVV van néixer per interessos polítics, i nosaltres —ja ho hem dit— volíem semblar-nos a una altra cosa. Creiem que hi ha una diferència amb altres AAVV i és que nosaltres no hem vist mai a l'Ajuntament com a una font de solucions dels nostres problemes, sinó que hem procurat solucionar-los nosaltres mateixos. Començant per la instal·lació del Fil Musical a tot el carrer, la xarxa de l'enllumenat que ha estat costejada pel carrer i no per l'Ajuntament com molta gent creu. Com tampoc no ens paga ni la il·luminació de Nadal, ni la Festa Major del maig.

Nosaltres vam organitzar els Jocs Florals, per dues vegades ja, i és una festa que sense ser caríssima és cara, hi ha uns premis que s'han de costejar i hi ha unes despeses de bona educació i d'invitació dels personatges que venen que tot això ha de sortir de les butxaques d'uns veïns... La gent es preguntarà d'on surten doncs els diners i els hi podem dir molt clar, no hi ha misteris ni jocs

amagats, els cèntims surten de les rifes que es fan durant l'any i de les col·lectes puntuals que es fan en les festes.

Abans d'acabar voldríem remarcar que la participació als Jocs Florals i a les diferents activitats culturals promogudes per aquesta Associació han tingut una participació local bastant bona i és de destacar la constant i nutritiva participació dels escolars del Prínceps d'Espanya. És la participació més assídua i més fidel. També recordar als practicants en general i als guàrdies municipals en particular que el nostre carrer és el carrer Ferran Puig, no el carrer Major.

Des de aquí fem una crida a totes les AAVV per tenir els intercanvis culturals i d'ajuda mútua que siguin possibles per revitalitzar aquest poble nostre. Gràcies i esteu convidats a venir a la propera Festa Major el mes de maig.

Treball i Societat

- CRONOLOGIA.** Setembre 1960. Primera activitat a la Festa Major del poble.
 27-28 de maig de 1978, primera Festa Major del carrer Ferran Puig.
 Març del 1981, primer Butlletí de l'Associació.
 Festa Major del 1982, 1ers. Jocs Florals del Carrer Ferran Puig.
 Juny del 1982, el Butlletí es converteix en «El Vell Carrer».
 1985, Commemoració 25^e aniversari de l'associació (Auca i Actes extraordinaris). 2^{ons}. Jocs Florals del Carrer Ferran Puig del Prat.

Crisi d'identitat

La decisió presa en el seu dia pel consell de ministres d'interposar recurs contra la llei de la funció pública catalana i en concret vers l'article 34, segons el qual els aspirants a funcionaris han d'acreditar el coneixement oral i escrit del català, està encaminada a potenciar l'esforç secular de l'assimilisme castellà.

Malauradament, tot això va potenciat pel fet de que Catalunya pateix una greu crisi d'identitat. El fenomen de l'immigració ha donat lloc a l'existència «de facto», de dues comunitats diferenciades entre les quals no hi ha, afortunadament, ni divorci ni separació material, però que no resulta fàcil d'aconseguir que es fonguin ràpidament en una sola. La presència massiva dels qui no han assumit gens, o no han assumit encara plenament, llur catalanitat legal d'adopció, serveix per a potenciar l'esforç secular de l'assimilisme castellà i introduir gèrmens de dubte entre els quals, per naixença o per voluntat, se senten catalans de manera indiscutible. Els canvis culturals profunds produïts durant el franquisme i prosseguits en els anys del postfranquisme, fan també que, alguns catalans no vegin clar la nostra irreductible especificitat com a poble i creguin, que és possible tenir dues patries i dues llengües. D'altres reconeixen les nostres particularitats específiques, estimen que aquestes estan en vies de desaparició, i aleshores per oportunisme s'arreglaren amb els suposats vencedors. I molts dels qui no posen en dubte que Catalunya és una nació, i que volen que continuï essent-ho i que s'hi continuï parlant català, no arriben a adonar-se de l'esforç que cal fer perquè aquesta continuïtati quedés assegurada.

Les polèmiques sobre el que és el catalanisme i l'intent d'adjectivar-lo són una manifestació de la crisi d'identitat a la qual en refereixo.

És per això que els nacionalistes han de tenir com a objectiu, resoldre les contradiccions i llevar els obstacles a fi de que la nostra identitat nacional, que considerem irrenunciable, ni pugui ésser discutida ni pugui desaparèixer. És doncs en la vista posada en aquest objectiu que debem plantejar la nostra reivindicació essencial: més poder per a Catalunya. Perquè és només si Catalunya té més poder que aconseguirem desvetllar la consciència nacional i farem possible que el català reesdevingui l'única llengua parlada a Catalunya i no desaparegui a mig terme, com alguns intenten per mitjà de lleis, recursos, i altres mesures, con la que ens ha portat a escriure aquesta carta.

Amb tot cal remarcar que en totes les situacions Catalunya ha trobat la resposta adequada a la realitat del moment, i ha pogut sobreviure, i tornar a seguir el seu camí.

JAUME PRATS DE MOLLÓ

Chapuzas a todo gas...

Las calles del Prat, en especial las que podríamos encuadrar en el casco antiguo, son ya de por sí las más retorcidas (desde el punto de vista urbanístico) e inadecuadas para el tráfico rodado de hoy, dado que fueron trazadas en un época donde las carreteras, carros y tartanas eran los protagonistas.

La diferencia entre las calles del caso antiguo y el resto son pues evidentes, una diferencia que simple y llanamente va desde el adoquín al asfalto, que es tanto como decir de la rueda de madera al neumático.

Habitualmente, cuando alguna obra pública se ha realizado en el Prat, si la calle es de adoquines, con sacarlos de forma paciente se simplifica en mucho el efectuar cualquier zanja u obra, pero si es en una calle de asfalto, el martillo neumático hace su aparición inmediatamente, con todas las molestias e incomodidades que ello acarrea tanto para el vecino como para el trabajador.

Pero he aquí que los responsables de las obras en cuestión, una vez realizada su labor han rematado su reconstrucción a su libre albedrío, siendo muchos y variados sus ejecutores, que van desde la Brigada Municipal Cía. Telefónica, Cía. Eléctrica o los últimos, que son los de la Cía. del Gas. Es-

tos últimos han rematado de forma irreversiblemente lo que ya era una calamidad en el Prat, sus calles en general.

De irreversible se puede catalogar la situación producto de la desgana y desinterés que hasta ahora han hecho gala los diferentes actores de estos hechos. Se trata de que la chapuza ha sido elevada a su quinta esencia.

¿El porqué de esta situación?, es muy sencillo, es el sino de los tiempos, es el bodrio, como cosa habitual, y la falta de profesionalidad propia en una sociedad en la que todo el mundo está por la conservación de su parcela laboral o social, al precio que sea.

Recuerdo aquellos obreros especializados en adoquinar calles que se acercaban al milímetro, dejando las calles en una precisión envidiable dentro de lo que cabe, lo recuerdo con cierta nostalgia.

Recuerdo igualmente que en el Prat, el asfalto como alternativa al adoquín, inició su presencia ostentosa en la Avenida Montserrat, sin lugar a dudas el ejemplo más claro de que algo estaba cambiando en el pueblo, posteriormente todos los núcleos nuevos con sus calles han sido asfaltados.

Ambos conceptos y formas de pavimen-

tar las calles gozan en estos momentos de las mismas agresiones que las diferentes obras públicas han ido efectuando, deformándolas hasta el punto que en muchas es imposible andar despreocupadamente. De todo esto quien más mal lo pasa son las personas de la llamada tercera edad, los automovilistas maldicen constantemente el suplicio a que se ven sometidos sus vehículos, en especial las calles con adoquines, verdadero banco de pruebas para cualquier sistema de amortiguación.

De pitorreo se puede catalogar la última acción destructora, por llamarlo de alguna manera, de la Cía. de Gas, que es la última y la que sistemáticamente levanta una y otra vez las mismas calles tantas veces como clientes se suman a la petición del servicio. El Ayuntamiento, mientras, estoicamente se hace el loco a tal agresión pavimentaria y ni tan siquiera obliga o revisa la restauración de las calles martirizadas.

Socabones a «gogó», y «chapuzas a todo gas», es la movida pratense hoy.

J. MATEU

Els socialistes i la pena de mort

Fa set anys, quan una gran majoria de ciutadans aprovàrem la nostra Constitució, ningú hauria pensar en el restabliment de la pena de mort en la legislació espanyola.

Fou en el procés pre-constituent, quan una proposició no de llei, presentada pel Grup Socialista del Congrés de Diputats, sobre la completa i total abolició de la pena màxima era rebutjada per la majoria conservadora de la Cambra. Aquesta important qüestió restà en suspens novament fins a l'elaboració de la Constitució del 1978, en el seu article 15 es diu: «Queda abolida la pena de mort, a excepció del que puguin disposar les lleis penals militars per els temps de guerra».

L'anomena «excepció» anti-abolicionista tingué per aquelles dades les més dures crítiques per parts dels dirigents de l'oposició (Felipe González, Alfonso Guerra, Gregorio Peces Barba, entre d'altres), que la qualificaren com una imposició de la dreta reaccionària.

No obstant, les expectatives sobre el tema mai tingueren la seva materialització; després de quatre anys de govern conservador (UCD) no es modifica, quedant plenament vigent la completa i total abolició de la pena de mort.

Ha estat set anys després (i amb un Govern Socialista-PSOE) quan amb el suport de l'oposició conservadora (AP), el PSOE

utilitzarà l'excepció anti-abolicionista per restablir la pena de mort en el nou Codi Penal Militar, aprovat per les Corts Generals.

La majoria socialista fa ús de l'esclatxa «imposada per la dreta reaccionària» (segons Alfonso Guerra, en declaracions del 1978) per convertir en norma positiva la més «cruel, Inhumana, i degradant» pena, la pena de mort.

Novament una actuació completament divorciada del sentit popular, d'esquenes a la nostra història més recent, tant plena de sang vessada injustament. Els socialistes que fa set anys proposaven la completa i total abolició de la pena de mort, denunciant la imposició de la dita «excepció» del art. 15 de la Constitució, no han tingut ara en consideració ni les posicions d'Amnistia Internacional i de l'Associació Pro Drets Humans, ni tant sols les reflexions de les minories nacionalistes i comunistes, de Congrés i Senat; fent un mal ús dels deu mil lions de vot han pactat amb la dreta més reaccionària el restabliment de la pena de mort.

Diuen, això si, que només es permetrà l'aplicació de la pena de mort en temps de guerra i en casos d'extrema gravetat. Obliden, tal com ha manifestat l'Associació Pro Drets Humans, el caràcter «cruel, inhumà i degradant» i sobretot irrevocable d'aquest càstig i que és precisament en «temps de guerra» quan, com diu Amnistia Internacional, «augmenta el risc de que l'acusat es

vegi privat de les garanties d'un judici imparcial».

Cal recordar que el manteniment de la pena màxima en el Codi Penal Militar de la II República i la posterior entrada en vigor de la Llei de Bandidatge i Terrorisme (ja en l'època franquista) va permetre que de forma completament antijurídica fossin jutjats i condemnats mil.lers de ciutadans sota lleis militars. La història, hauria de ser en aquest cas, com en d'altres ocasions, una bona consellera.

Ara, set anys després, alguns dirigents governamentals blasmen la impossibilitat d'abolició total de la pena màxima. Diuen que això és una etopia, que som uns utòpics; bé, si és així també ho seran països com França, Suècia, Austria i la R.F. Alemanya, entre d'altres. O és que, només ens hem d'equiparar a aquests països quan a vostès els hi convé?

Aquest país nostre, tant maltractat, no necessitava el restabliment de la pena de mort; perquè cal desterrar per sempre més aquella frase que defineix la història més recent: «Quanta, quanta sang» «Quanta, quanta sang».

Cal altre cop continuar la lluita contra quelcom que ja semblava molt llunyà i, que el nostre crit torni a ser:

¡NO A LA PENA DE MORT!

RAMON ARCARONS I SIMON

Homenaje al Sr. Olanda

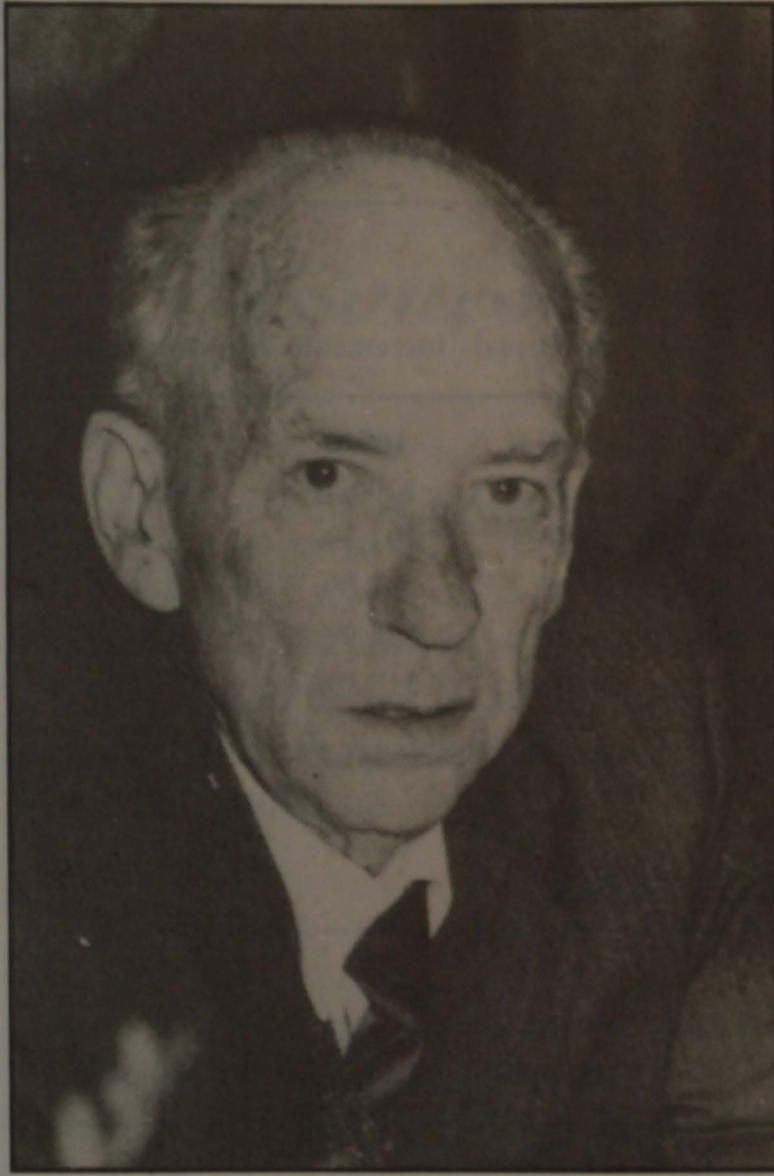
El domingo dia 23 de Febrero asistí, como representante de mi grupo, al acto de homenaje al sr. Olanda organizado por la Asociación de Vecinos de Sant Cosme con la colaboración del Magnífico Ayuntamiento de El Prat.

Abrió el acto el presidente de la citada asociación de vecinos y a continuación cada entidad hizo entrega de su correspondiente obsequio al homenajeado, dirigiéndole unas breves palabras. Concretamente las mias fueron más o menos las siguientes:

«Amigo Olanda, en usted, permitame el atrevimiento Sr. Olanda, concurren a mi modesto entender:

1.º La claridad y transparencia de su gestión administrativa. Así, recuerdo que cuando visité por vez primera este Hogar, como responsable de «Cultura i Vellesa» acompañado de mi buen amigo José Fernández «Pepin», lo primero que usted me enseñó fue la contabilidad. Creo que a partir de aquel día nació entre nosotros dos una buena —y confio duradera— amistad.

2.º La eficacia de este Hogar como lugar de reunión y recreo de jubilados junto con su gran limpieza y pulcritud, ya que siem-

pre se encuentra en perfecto estado de revista gracias a usted y a sus colaboradores. Me viene a la memoria un pequeño comentario

del President cuando visitó Sant Cosme con motivo de una Final de petanca: «El senyor Olanda fa una feina ben feta» me dijo textualmente.

3.º Debemos agradecerle el hecho de que este Hogar de Jubilados es para usted la prolongación de su Familia y constituye la razón de su vida. Además, nunca le he oído pronunciar el más mínimo comentario de crítica hacia ninguna persona o institución, tanto de la anterior como de la actual administración, sino todo lo contrario.

4.º La reconstrucción nacional sólo es y será posible contarla con personas que sin renunciar lo más mínimo a sus orígenes y raíces se integren plenamente a este nuevo entorno, es decir, contando con personas como usted. Si, Catalunya necesita muchos señores Olanda al igual que El Prat necesita al Sr. Olanda por muchos años.

Todo el acto estuvo presidido por un gran humanidad y emotiva sencillez, sin el más mínimo sectarismo o partidismo, cerrando el merecido homenaje al Sr. Olanda el señor Alcalde, presidente del Magnífico Ayuntamiento de El Prat.

Ignasi RIBAS i MAS

La llei catalana de cambres agràries

En el Congrés dels Diputats s'està debatint la futura «Ley de Cámaras Agrarias», però anteriorment el 13 de novembre de l'any passat es va interposar recurs d'inconstitucionalitat promogut pel president del Govern contra la llei del Parlament de Catalunya 18/85 de 34 de juliol, de Cambres professionals agràries. Aquests recurs provocà la suspensió de la vigència i aplicació d'aquesta llei impugnada, essent una matèria que l'Estatut de Catalunya contempla com a exclusiva, inclús a nivell legislatiu.

Fent un breu anàlisi del contingut de la llei recurruda, en l'art 2n. definia a les Cambres com Corporacions de dret públic, amb personalitat jurídica pròpia, la qual cosa vol dir que si bé no és una Administració Pública, la seva actuació pot qualificar-se d'administrativa als efectes del seu règim jurídic i del seu eventual enjudiciament jurisdiccional. Això ho disposa l'art. 22, de la llei reconeguda, al sotmetre a les Cambres al Dret Administratiu i essent els seus actes susceptibles de recurs. En aquesta línia les Cambres locals actuen com a veritables agents descentralitzats de l'Administració, concretament de la Conselleria d'Agricultura. Ramaderia i Pesca, la qual exerceix la tutela administrativa i li dóna els poders per actuar administrativament, el que suposa un avantatge. Les Cambres reben, doncs, alguns dels serveis que realitza la Conselleria i que aquesta els delega.

La llei també garantitzava una representativitat fonamentada en el sufragi universal i secret, en el marc més immediat al professional de l'agricultura, la cambra local. D'aquesta forma es garanteix una participació més directa i un millor coneixement d'electors i elegibles, essent l'Assemblea General l'organ sobirà, format per tots els pagesos membres de la cambra local, que controla i demana comptes a la Junta, elegida entre els membres de la cambra amb un mandat mínim de cinc anys i un màxim de dotze.

Entre les funcions que dintre del seu àmbit realitzarien les cambres tant locals, com comarcals i a nivell de Federació de Cambres, es contenen les següents: Consulta i col.laboració amb la Generalitat; assessorament econòmic i legal als seus membres; les competències administratives que els delegués la Conselleria d'Agricultura; fomentar la creació i l'organització d'entitats, serveis i activitats que tinguessin per objecte els interessos generals dels seus membres... etc. Totes aquestes funcions dotarien a les Cambres i als seus membres, els pagesos, d'una força molt més àmplia a més a més recolzada pels recursos amb els que es dota a aquestes funcions com: els rendiments dels béns i drets que constitueixen llur patrimoni, els recursos que per via de pressupost públic se'ls doni per portar a terme les funcions abans esmentades; percepcions sobre

la Contribució Territorial Rústica; exaccions establertes a favor d'elles per l'Estat o la Generalitat; les quotes ordinàries i extraordinàries que el Ple de la Cambra acordi. Podent fins i tot utilitzar la via d'apressament per tal de recaptar els anteriors recursos que no hagin estat satisfets.

La llei separa les funcions de les Cambres de l'activitat mercantil o comercial, havent de promoure la formació de cooperatives per tal de continuar aquestes activitats. Al mateix temps i en una línia de coherència amb aquesta voluntat classificadora, la llei preveu la possibilitat d'un sistema d'auditoria com a manifestació de la tutela financiera exercida per la Conselleria d'Agricultura.

Bé, doncs, de tenir una llei catalana de Cambres Agràries progressista, a qui dóna uns mecanismes administratius capaços d'obtenir una important influència en la via pública catalana, a més a més d'unes funcions i uns recursos suficients per portar-les a terme; hem passat a una llei recorreguda pel President del Govern, que tal vegada en sortirà altra llei escapçada i no gens progressista, d'acord amb els rumors que s'escampen. Hom es pregunta perquè serveix l'Estat d'AUTONOMIA i la Constitució Espanyola, si es el Govern de Madrid el que està obstinat d'interrompre el desenvolupament català a cop de recurs d'inconstitucionalitat.

J. ASEBLA

Balance en materia de seguridad ciudadana

DELITOS CONTRA LA PROPIEDAD

CUADRO I

	E	F	M	A	M	Y	J	JL	A	S	O	N	D	Total	Media- /Mensual	Incremento	Promedio día
1980	16	20	28	40	11	19	16	15	26	23	18	19		251	20,9	100=0	0,6
1981	23	22	19	29	38	32	31	31	21	26	25	29		326	27,1	129,6%	0,9
1982	38	37	53	60	41	35	50	32	47	49	20	23		485	40,4	193,3%	1,3
1983	58	44	50	46	52	45	87	46	61	83	73	102		747	62,2	297,6%	2
1984	139	82	84	58	55	78	86	59	50	47	50	60		848	70	334,9%	2,3
1985	51	52	73	55	67	71	69	74	53	68	77	85		797	66,4	317,7%	2,2

FALTAS CONTRA LA PROPIEDAD

	E	F	M	A	M	Y	J	JL	A	S	O	N	D	Total	Media- /Mensual	Incremento	Promedio día
1980	1	11	8	14	9	7	13	8	15	13	18	6		123	10,2	100=0	0,1
1981	16	20	11	13	24	26	25	17	6	8	18	25		209	17,4	169,9%	0,5
1982	53	66	50	70	58	48	49	30	41	44	54	51		604	50,3	491%	1,6
1983	39	27	53	24	50	27	79	28	33	39	46	69		514	42,8	417,8%	1,4
1984	49	40	82	55	59	44	80	67	48	62	50	65		701	58,4	474,7	1,9
1985	67	77	73	62	78	80	93	70	64	87	50	79		882	73,5	597,5	2,4

RELACION ROBO DE VEHICULOS

CUADRO II

	1979	80	81	82	83	84	85	Total	Media/Mensual
E	23	44	47	27	28	37	21	227	32,4
F	25	36	23	17	35	25	16	187	26,7
M	21	27	44	13	45	25	15	190	27,1
A	27	32	49	22	20	21	19	190	27,1
MY	47	25	26	20	30	23	24	195	27,8
J	35	18	44	21	31	20	28	197	28,1
JL	37	40	32	16	53	43	41	262	37,4
A	43	25	26	16	45	37	36	228	32,5
S	30	44	16	26	37	30	43	226	32,2
O	30	84	14	25	60	39	40	292	41,7
N	24	68	15	27	65	26	30	255	36,4
D	36	55	28	30	52	23	28	252	36
Total	378	498	373	260	501	349	344		
Media Anual	31,5	41,5	31	21,6	41,7	29	28,4		

CUADRO III

	1980	1981	1982	1983	1984	1985
Delitos riesgo	10	14	24	4	16	15
D. Honestidad	7	13	9	7	20	12
D. Libertad y Seguridad	42	56	40	54	47	38
Faltas contra las personas	72	126	144	142	156	133

Después de sucesivos incrementos de diversos contingentes en los últimos años, de los efectivos de la policía nacional y del cuerpo superior de policía, parece que la panacea delictiva ha tocado techo. Con los datos en la mano es cuanto se puede decir, a pesar de que las cifras son muy escalofrantes casi en todos los aspectos que desarrollaremos.

El año 1983 pasará a la historia delictiva como uno de los peores en la memoria policial, sobre todo en cuanto a robatorio de vehículos (501 con una media de 41,7 al mes) o bien el año 1984 con un total de 848 DELITOS contra la propiedad, con una media de 70 delitos mensuales. El año pasado, las FALTAS contra la propiedad superaron a los delitos llegando hasta 882 denuncias (media mensual de 73,5) cosa que es mucho mejor teniendo en cuenta que el nivel de gravedad en las faltas es menor por definición. No obstante, parece que las cifras tanto de delitos como de faltas están perdiendo el ímpetu en escalada que sufrían desde principios de la década; esto no quiere decir que este menguando sino que se está estabilizando. Observemos el cuadro n.º 1 y veremos que el promedio de delitos por día pasa de 0,6 a 2,2, de lo que se deduce que de 4 delitos podemos observar que por una falta que se producía en diez días en 1980, ahora se ha incrementado en 24 faltas en el mismo período de días. Evidentemente con esta perspectiva tan poco esperanzadora, las autoridades competentes de la Administración se habrán sensibilizado y han enviado refuerzos con los que parece que la situación se muestra más controlada.

Por otra parte, la colaboración con la guardia urbana se hace más evidente a nivel de detenciones logrando una notable efectividad las más de las veces con apoyo mutuo; por ejemplo, la efectividad lograda durante los dos últimos años es de:

1984: 894 delitos; 136 esclarecidos; 214 detenidos; 6,5 efectividad.

1985: 863 delitos; 129 esclarecidos; 201 detenidos; 6,6 efectividad.

Siendo la efectividad = n.º de delitos/esclarecidos.

Estas relaciones permiten medir la rentabilidad y los porcentajes entre n.º de habitantes por policía y en base a ellos podríamos ver que El Prat no es ningún santuario especial (a pesar de la reputación del distrito quinto) ni está a la cola de los pueblos del cinturón físico de Barcelona; hoy día es difícil determinar que éste o aquél municipio se lleva la palma respecto a incremento de delincuencia, o problemática de inseguridad ciudadana, el esquema de un año no es válido para otro. Ni tan sólo es válida la hipótesis de que en cada ciudad, por ejemplo, Sant Boi, Badalona, Cornellá, El Prat, etc. coexisten tres espacios delimitados por casco antiguo-zona de prolongación-barrios peri-

►► féricos, en los cuales se ejerce una presión delictiva de sujetos del extrarradio hacia el casco antiguo; hoy día se está demostrando que si bien el número de denuncias es más elevado en las dos zonas del interior es porque la dinámica comercial es más activa, si bien hay bolsas concretas en el extrarradio que por sus características aglutinan un gran número de denuncias (discotecas, gasolineras, PRYCA, etc.), pero la procedencia de los consumidores de hechos delictivos es cada vez más disipada y más equilibrada en estas zonas que hemos clasificado. Ya no es válido el argumento que antaño se oía decir «es que vienen de allá», «antes no ocurría», etc. Actualmente, hay que reconocerlo, la plaga de la delincuencia (tal vez vía droga) se ha apoderado de todos los estratos de una sociedad y cada vez es más usual saber que el hijo o hija de un conocido o incluso pariente ha estado mezclado en algún asunto sucio. También es cada vez más usual que el robo se esté transformado en algo habitual, intrascendente, no sabemos si por causa de la crisis de recursos económicos o bien por una enfermedad endémica a la que podríamos llamar «cleptomanitis social»; la cuestión es que en cualquier escalera se suceden hurtos de botellas de butano, garrafas de vino, cajas de botellas de aceite, extintores etc., en este preciso momento que está leyendo este artículo, sin ánimo de ser derrotista, es posible que le estén vaciando el coche o que le estén investigando la puerta de entrada. Lo peor es que muchos de estos hurtos no se denuncian, sobre todo si en el desvalijamiento no se ha producido la sustracción de algo valioso. (Si juntamos los delitos y las faltas contra la propiedad denunciados en 1985 nos dan una media de 140 por mes, a esto habría que sumarle, según el sociólogo Antonio Marzal, al menos el doble, o sea, nos daría 280 hurtos en forma de delito-falta cada mes... poco más o menos que nueve al día).

Echemos una ojeada a la relación (Cuadro II) de este período de los robos de vehículos y observemos el incremento sufrido en 1983 así como en las medidas parciales por meses en las que el mes de octubre parece ser el menos apropiado para dejar el coche en la calle.

Finalmente (Cuadro III) vemos una relación general de algunos delitos y faltas contra las personas en las que parece entreverse una esperanza hacia la estabilización o amortiguación de estos hechos que a todos los ciudadanos nos afecta directa o indirectamente y que quisiéramos ver menguar con más fuerza.

AGUSTÍ CASAS I ROMEU

(Sociòleg)

Curs d'Història de Catalunya moderna i contemporània

a càrrec d'En Josep M.ª Ollè i Romeu

Centre Artesà del Prat de Llobregat

Dies: 9 - 14 - 16 - 21 - 23 i 28 de Maig.

Horari: Dimecres 20 a 21,30, Divendres 22 a 23,30.

Inscripció: gratuïta pels socis de les dues entitats organitzadores i 300 pts pels no socis.

Organitzen:

Grup Estudis Pratencs

Les tertúlies
de l'Ateneu

PROGRAMA DEL CURS:

La Catalunya moderna:

Divendres 9: El segle XVIII: La derrota de 1714, la supressió de les llibertats catalanes. La lluita per recuperar-les: Memorial de greuges del 1760 i Rebomboris del pa del 1789. El comerç dels catalans a Amèrica.

Dimecres 14: La Revolució Industrial. Les noves classes socials: La burgesia i els obrers. La Comissió de Fàbriques. El cooperativisme i les societats de socors mutus.

Divendres 16: La Renaixença. La Primera República. La Restauració Monàrquica.

Dimecres 21: La Mancomunitat de Catalunya. La Dictadura de Primo de Rivera. La Catalunya autònoma dels anys trenta: Restabliment de la Generalitat. L'Estatut d'Autonomia del 1932. La crisi del 6 d'octubre del 1934. La Guerra d'Espanya (1936-1939).

Divendres 23: El lerroxisme. La formació de la Solidaritat Obrera. La creació i desenvolupament de la Confederació Nacional del Treball (CNT). Lluites socials i pistolerisme. Líders sindicals destacats: Salvador Seguí, Angel Pestanya i Joan Peiró. Les col·lectivitzacions durant la Guerra d'Espanya.

Dimecres 28: La dictadura franquista a Catalunya: Anys 40. L'exili republicà, la represió, l'estraperlo. La vaga dels tramvies (1951). La represa dels anys seixanta en els camps econòmic, cultural i social. Cap a la recuperació política. El restabliment de la Generalitat (1977) i l'aprovació d'un Estatut d'Autonomia (1979).

Col·laboren:

Servei de promoció
cultural de
la Generalitat
de Catalunya

Delta
LLOBREGAT

Periòdic del Prat

Por y para la OTAN

OTAN, si. OTAN, no. Tratados, leyes, constituciones, mandatos, prohibiciones, deberes, derechos, obligaciones, bueno, malo, blanco, negro.

¡Basta!. Pero ¿Es qué el ser humano no es más que un titere? ¿Pero es qué el hombre carece de instinto natural?

La humanidad es un caos de destrucción, lujuria, disgregación. Autonomías los catalanes a un lado, los andaluces a otro. Rusos, americanos, alemanes; y eso que el mundo es redondo, que no tiene aristas.

¿Cómo se puede pensar en libertad, si la personalidad del individuo está manejada por personalidades?. ¿Cómo se puede actuar instintivamente si las leyes organizadamente orgánicas van en contra del instinto.

¿Dé que se trata de resaltar la razón, de anular sentimientos?. Pues bien nada más razonable que lo puramente instintivo.

Amor, colaboración, todos para uno, pobres, ricos, listos, tontos. Armonizando con la naturaleza, hombres, mujeres, niños, perros, gatos, tigres, ríos, plantas, es como mantendremos el equilibrio natural.

Todo lo destructivo y disgregante va en contra de los sentimientos y por tanto de lo razonable.

Bombas, misiles, infinidad de chismes nucleares. Nosotros no entendemos de nada de todo esto, sólo sabemos que son artilugios inventados para matar, destruir. Llegará el día en que fabricarán misiles de juguete para que los niños sepan su utilidad desde pequeños, se familiarizarán con ellos como antes con las «pistolitas» para matar indios. Serán entonces «misilitos» que són de mayor alcance, que pueden destruir ciudades completas, incluso el mundo entero.

Violencia y violencia, engendran odio y más odio, y esos serán los ejes de nuestro mundo, un hermoso planeta que convertiremos en una agónica estepa, en el que las radiaciones destruyen árboles y plantas, y los ríos, aún más contaminados, serpenteen como un crespón enlutado.

Seremos una raza de leucémicos, o monstruos de facciones torcidas.

Llegará el día en que el mismísimo diablo se retire al fondo del infierno porque el mal supera al mal. Y es posible que llore con auténtica tristeza al ver en lo que se ha convertido la humanidad.

Intentemos pues, ir hacia un mundo en paz. Tratemos de que el mundo no sea un festival de fuegos artificiales en el que el odio sea el protagonista, en el que el odio sea más poderoso que el amor.

Porque pensarlo bien, las madres no desearán tener hijos, y los hijos ya nacidos serán la carne de cañón de los que gustan de jugar a artificieros.

Francisca CASTILLO

Maniobras políticas y pactos políticos

Cuando vino al Prat el Sr. Maragall, alcalde de Barcelona me dije... itate! ¿qué tendrá el Prat para interesar al Sr. Maragall al hacernos tal deferencia? Si además añadido lo que leí en «Delta», que el Sr. Maragall se desentendía del tema que motivó aquella conferencia, me dije... idoble tate! Sin lugar a duda el tiempo es el libro más perfecto que existe. Me mosqueo cuando me entero de la visita de un alto político a nuestro sufrido pueblo. Estaba al caer una maniobra política de gran alcance. La declaración del «NO POSIBLE DESVIACION DEL RIO» (por ahora). Que los poderes vigentes (todavía) de la Corporación Metropolitana tienen gran interés en desviar el Llobregat, ha sido muy evidente hasta el presente. Que el aplazamiento que da supeditado a un incremento de ingresos que podrían venir por canales Estatales, Autonómicos, o financieros respaldados por ambas partes, esto lo tengo bien claro. Los economistas de nuestro país, predicen que nuestra economía no se recuperará hasta el año dos mil (¿me siguen?). Si esto es así, deduzco que el pacto entre los dos Alcaldes Sres. Maragall y Tejedor, no tiene otro significado que una maniobra política. Para que los pratenses (que por otra somos muy agradecidos) veamos en dicho pacto una decisión de firme voluntad de los dos políticos para favorecer nuestros intereses y a ser posible que lo tengamos en cuenta en su momento electoral. Tengo una pregunta que hacer a quienes están luchando para legitimar la legalidad y el derecho a llevar las riendas de la Corporación Metropolitana... ¿Qué concesiones se harán mutuamente Generalitat-Maragall, el uno por dar y el otro por recibir?

*Ara és hora gent del Prat
ara és hora d'estar alerta
quan gent d'esquerra i dreta
nostre Riu volem desviar.
Hi corren per entremig
interessos d'uns i d'altres
mentres que a tots nosaltres
no ens en deixen ni un pessic.
Entre Avions i Carreteres
i expropiacions a desdir
qui no agafa angina de pit
és perquè Deu el festeja.
Esperem que l'any dos mil
resulti més encertat
i que el nostre RIU LLOBREGAT
dormi tranquil al seu llit.*

«Un noi del Prat»

«L'adreçador»

A la darrera «Fira del Gall» celebrada a El Prat, hom tingué l'oportunitat de contemplar, un stand que amb exquisit gust s'escenificava el costum anomenat «l'adreçador», el qual s'havia practicat fins a mitjans de l'actual centúria, a moltes masies pratenques en ocasió de la festa de la «matança del porc». La preparació del citat stand, fou obra exclusiva del conegut comerciant de la nostra localitat en Ramon Comas i Casanovas, el qual cada any col·labora desinteressadament en la preparació d'un stand dedicat a l'escenificació d'alguna activitat o costum relacionada amb la nostra pagesia, dins del marc de l'esmentada Fira.

Val a dir que el costum que ara anem a descriure era realment una «mala jugada», i consistia fonamentalment en fer anar a un dels convidats a la festa de la matança del porc, habitualment s'escollia a un noi ja crescutet o un mosso nou que no coneguess la citada jugada, a cercar «l'Adreçador» per a les butifarres, que degut a la cocció quedaven tortes, a una masia veïna, fent previamente l'advertència que l'esmentat aparell era delicat i fràgil i que calia anar en compte per tant de no trencar-lo.

En realitat «l'adreçador» era un paquet, caixa o sac que s'omplia de materials pesants, degudament embolicats, com podien ser: pedres, ferros, un tió de llenya, etc., el pes del qual, porporcionat al portador designat, suposava sempre un gran esforç per aquest. Cal consignar que dins l'embolitori escollit, s'hi ficaven caramels i l·laminadures.

Ja veiem venir el personatge fent filigranes pel camí que comunicava ambdues cases o masies, tot arribant suarós i cansat, però satisfet d'haver complert l'encàrrec que li havia estat encomanat. En procedir-se a obrir la caixa, paquet o sac que acabava de transportar, pel responsable de la «matança del porc», el noi quedà bocabadat per l'indole del objectes que anaven apareixent, provocant alhora un seguit de rialles a la concurrència. Els caramels i les l·laminadures, en certa manera contribuïen a païr el fet d'haver estat la riota del presents.

JOSEP FERRET I PUJOL

Lector:

¿Vas ser alumne
del Professor FRANCESC SAMPER?

¿Voldries dir-ne el record que en guardes? ¿Saber-ne el dels altres deixebles?

Si és així, adreça la teva opinió ja per telèfon —n.º 379 09 68— o per carta, per escrit breu o extens, a R. Via, C/ de Casanovas, 46, 2^{on}, com més aviat millor.

Per telèfon, preferentment entre cinc i 8 de la tarda.

En tot cas, gràcies!

De, desde, en mi carroza

La vieja imprenta

A «nuestro» Eugeni Molero, que aún está entre nosotros, y en la vieja imprenta...

Hace 55 años que un tren silbaba por primera vez en aquella añorada estación de El Prat.

Hace 55 años que dos hermanos venidos a través de los Monegros estrenaban una bella «Minerva», y sin saberlo ponían la primera piedra de una imprenta llena de creatividad en aquel pueblo, un tanto prosaico, y un más amante de la saneada economía.

Pero aquellos dos hermanos llamados Máximo y Mariano, no tuvieron bastante con crear la primera imprenta pratense, sino que convocaron a locos poetas como Benito Juan García y Gabriel Leal junto a actores como Vicente Madrid, iban a crear una sociedad cultural y recreativa llamada «Ibis».

Estamos muy lejos de la «regleta» de los hermanos Aguirre, ahora todo está mecanizado por sistemas electrónicos al picarse este artículo rancio y desvaído, como aquella fotografía de nuestra primera novia.

Pero hoy no les hablaré de cómo aquella sencilla imprenta ubicada en la calle Casanovas, ahora ha construido sus cimientos en este polígono industrial creado con cierta imaginación y decoro artístico y funcional. No, hoy les hablaré de cómo aquella sencilla imprenta local, fue capaz de ser el ágora griega de muchas inquietudes culturales de unos hombres que nos abríamos al futuro por entre rejas culturales...

Allí, en la vieja imprenta, un joven llamado Armando y su hermana Silvia, nos recibían en aquellos muros donde el olor a tinta fresca, y máquinas repiqueteando eran la música de fondo de las inquietudes de hombres como Ricardo Marín, Eugenio Molero, Jaime Monés, Pedro Baltá y quien esto escribe...

A veces era para planear el próximo número de «Prat», otras para discutir y enjuiciar las dos versiones de la obra de Segarra «La ferida lluminosa» o la «Herida luminosa» según fuera la entidad que la representaba. Ahora la vieja «Minerva» está jubilada,

ahora sólo se oye el ruido de las máquinas de arreglar calzado, y en el ambiente se percibe una sinfonía inacabada con el tema «serenata a las medias suelas».

Fueron años en que Armando se vistió de D. Juan Tenorio, y las actrices aún venían de Barcelona; estaba mal visto que nuestras mujeres hicieran de «cómicas», y así fue como en aquella imprenta sencilla se hablaba de la última charla de Enrique Sordo sobre el teatro actual. Eran jornadas en que entre el repicar de las máquinas se hablaba de Eduardo Criado, de Sergio Schaff y de Germán Schroeder. Todos eran conocidos por la inquieta Silvia, a quien habían dirigido en autos sacramentales durante el Congreso Eucarístico.

También se hablaba de Esteban Polls y de Antonio Chic, hombres que conocieron la original «Masía» y luego conocieron la vieja imprenta de la calle Casanovas. Eran momentos en que en El Prat se dejaban de representar comedias a lo Torcuato Luca de Tena, y se empezaba a representar obras como «La mordaza» y el «Diario de Ana Frank». Y estas obras ganaban prestigio fuera de nuestros lindes.

Que un director, que también pasaba por la vieja imprenta, moviera su timón 180 grados, era algo trascendente, en aquel pueblo tranquilo y poco dado a novedades. Hacer un teatro de Alfonso Sastre era sin duda el producto de tertulias en aquella vieja imprenta.

En la vieja imprenta se parió el primer libro de historia local, llamado «Historia de una plaza» y conste que es difícil como dijo alguien entendido que el hacer historia de un pueblo sin historia, era casi un milagro, o una loca quimera de amor...

Muchas páginas de historia cultural restan en la vieja imprenta.

Una noche entre versos de Jurado Morales, se oían las voces de Julio Manegat, Paco Candel, Rafael Borrás y la maravillosa resonancia de los cuentos de Ana María Matute. Y junto a los mostradores de los oficiales reposaban las rosas rojas del «Dia de Sant Jordi».

Tal vez aquellas horas locas entre gente loca y bohemia, fueron el parto feliz de ha-

certe actor casi con medio siglo auestas... ¡Hay que tener huevos para acometer esta locura, aunque sea dirigida por Alberto Miralles y supervisada por Adolfo Marsillach!

¡¡Qué pena que Silvia no cogiera el mismo tren que tú!!

Es cierto que los primeros cien metros lisos los corrieron los hermanos Máximo y Mariano, pero el resto de la carrera aún está por realizar... La vieja imprenta murió, también se fue el majestuoso «Yago» con capa de blanco y negro diciendo aquello...

«Cuando haya muerto, llórame tan solo mientras escuches la campana triste;»

Y es en el momento trascendente de bajar el telón de la farsa de la vida cuando uno recuerda a José Luis Borges al decir:

En la vida siempre resplandece la curiosa felicidad de aquella frase eterna:

«To be or not to be»

Ahora en la penumbra, contemplo el viejo maniquí vestido con un ropaje de tul, que Silvia nunca vestirá...

Y es que Silvia, sería la encarnación perfecta del personaje femenino y delicado de la obra: «El Zoo de cristal».

Y a mí me gustaría dirigir dicha obra. ¡¡Ensueños de sesentón!!

D. J. P.

**TRANSPORTS
PUGES**

Av. Anselm Clavé, 17-19
Telèfon 379 02 32
El Prat de Llobregat

Servei diari de recaderia a Barcelona
Combinat a tota Espanya
Càrregues completes. Serveis per hores
AGENT DE CARREGA D'IBERIA
Més de cent anys de servei

CRISTALERIA MEDINA

Especialidad en aluminio
Vidrieras emplomadas
Ventanas Gravent
Vidrios en general

Tordera, 6 - San Cosme
Teléfono 379 28 31

EL PRAT DE LLOBREGAT

HELADERIA

HORCHATERIA

LA JIJONENCA

TURRONES ARTESANOS

Avda. Fco. Gallar Mones, 10-12

Teléfono 370 98 51

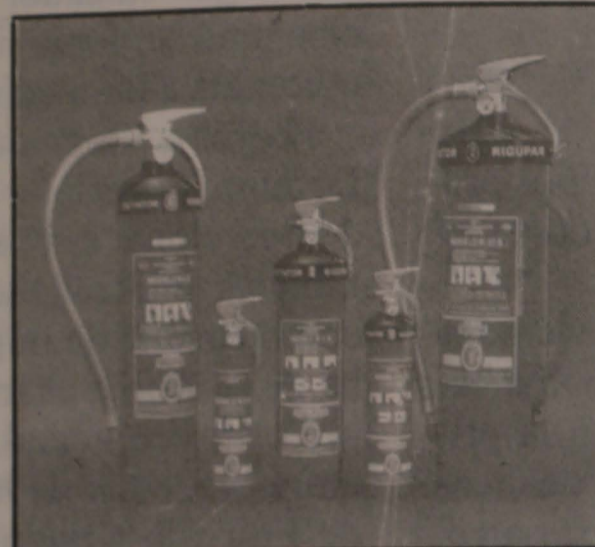
EL PRAT DE LLOBREGAT

COMIDAS
TAPAS
BOCADILLOS

BAR-RESTAURANTE LOS GALLOS

Polligono La Granja, Tienda 4 - Tel. 379 59 40 - Cra. Aviación - EL PRAT

EXTINTORES

INDUSTRIALES Y DOMESTICOS

para información sin
compromiso llame al

Teléfono 379 02 31

HERMA

Casanovas, 3

Autocares FERSPRAT, S. A.

EXCURSIONES EN GENERAL
COLEGIOS EN BARCELONA
VIAJES POR TODA ESPAÑA

Cra. Marina, 100 - Teléf. 379 38 84 - EL PRAT

GRANJA BERLIN

Laborables, de 6'30 de la mañana a 10 de la noche
Domingos y festivos, de 9 mañana a 10 de la noche

BAR - GRANJA - DESAYUNOS - APERITIVOS - MERIENDAS
Local climatizado - Música ambiental

Castilla, 22 - Tel. 379 35 97 - El Prat de Llobregat

PISOS TERMINADOS

CENTRICOS

Calle Industria, 55-57 - El Prat de Llobregat

Viviendas de Protección Oficial - Promoción Privada

3 y 4 Dormitorios, Hall, Cocina, Lavadero,
Terraza, Ascensor, Agua caliente y fría,
Gas natural.

ENTRADA DESDE 150.000 Ptas.

RESTO: 12 AÑOS 11'20 %

CON PLAZAS PARKING Y LOCALES COMERCIALES

VISITAS FINCA PRAT DE LLOBREGAT

Laborables de lunes a sábados: de 10 a 13 y de
16'30 a 19'30 horas. Festivos: concretar visita

El Prat 370 29 64 - Barcelona 235 47 42 y 256 51 84

Promotores: BEL Y ESPUNY, S. A.

JUNTO AL AYUNTAMIENTO

c/ IGNACIO IGLESIAS, 19

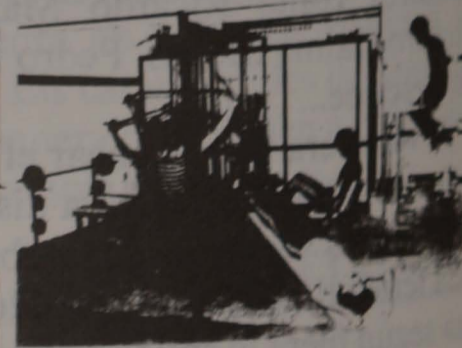
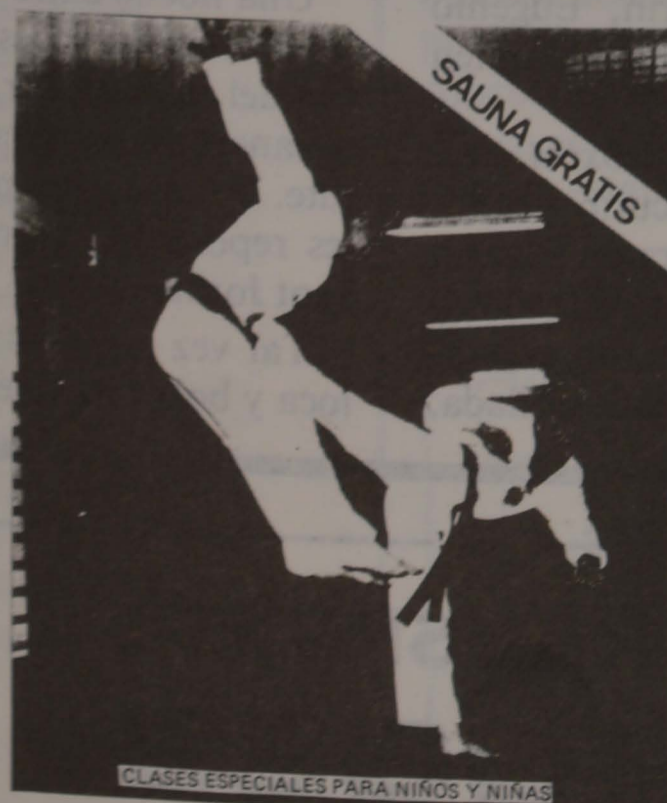
GIMNASIO ALEX

TAEKWON-DO - D. PERSONAL - NUNCHAKU

CULTURISMO MASCULINO Y FEMENINO

P. FÍSICA - GIMNASIA PARA ADELGAZAR

PESAS PARA MANTENIMIENTO

SALA
PESAS

DIRECTOR TECNICO Y PROFESOR: J. J. MARTINEZ

CAMPEON INTERNACIONAL

EN EL ENCUENTRO COREA - CATALUÑA VENCiendo
AL COMPETIDOR COREANO

MAÑANAS DE 8 A 12'30 - TARDES DE 4 A 10

Una visió de l'Ateneu

L'Ateneu vol ésser un lloc de cultura, però quin tipus de cultura i de quina manera s'ha de transmetre?

Si agafem de la cultura la seva accepció, de que és el conjunt de totes les activitats d'un poble que el caracteritzen, l'Ateneu, pot ésser una possibilitat d'integració de totes les persones que tinguin interès de formar part del nostre poble.

Avui, la tecnologia, típica de les societats industrials desenvolupades, ens ha portat a una cultura de masses, amb el seu llenguatge predominant audiovisual que està a l'abast de la majoria de la població, el qual al disposar de més temps lliure i estar menys interessat que abans per la vida del treball, es troba en condicions de rebre l'impacte dels mitjans de comunicació de masses i d'inclinarse a buscar en els seus missatges, quelcom capaç d'omplir satisfactoriament el buit de la nostra vida quotidiana.

Però això, entre la televisió i la comoditat del sofà de casa, fan que ens costi sortir i relacionar-nos amb els altres.

Si l'Ateneu ens proporciona un lloc còmode, a on poder desenvolupar actes culturals que sorgeixin de la base, sense actituds elitistes i obertes a gent de totes les edats, sexes i condició social, crec que els habitants de El Prat podrem augmentar els nostres

coneixements i cultivar les nostres necessitats intel·lectuals i morals.

Quant a la forma de transmetre aquesta cultura, veiem que a la nostra civilització mediterrània (i recordem que civilització, ve de «civitas»), l'home urbà és el seu protagonista, amb el contacte a la plaça i al mercat, dialogant i participant de la vida de la ciutat ha après el tracte humà, la cortesia i el interessar-se per les coses de la vida, augmentant els seus coneixements i aprenent a través del diàleg amb els altres a valorar, contrastant les seves idees, els fets culturals en els quals està inmers.

Això vol dir que hem de basar en el contacte humà l'organització de l'Ateneu. A El Prat hi ha bastantes organitzacions culturals especialitzades, que es reuneixen per a cantar, fer teatre, excursionisme, música, estudis locals, dibuix, treballs manuals, ballar sardanes, etc., els seus associats poden trobar en un lloc com l'Ateneu, contactes entre ells i altres persones, que enriqueixin la seva personalitat, a través de l'extensió del coneixement de les aficions dels altres.

El que no pot fer l'Ateneu és interferir en la vida d'aquestes associacions, però si donar-lis la possibilitat de tenir activitats complementàries.

L'Ateneu ha d'ésser un lloc de tertulia en-

tre els seus associats per parlar de qualsevol tema d'interès, a més, d'organitzar-ne d'altres amb la presència de persones rellevants que pugin ésser d'interès general.

També ha d'integrar a la joventut, proporcionant-li activitats pròpies de la seva edat, segons els seus desitjos.

Pensem que el futur de qualsevol societat, està en la joventut i per tant, han de tenir dins d'ella la importància que es mereixen.

A El Prat, entre altres, hi ha un moviment de joves integrats en els dos Agrupaments d'Escoltes, amb finalitat formativa, que seria interessant poguessin continuar la consecució d'aquest objectiu dintre l'Ateneu.

Perquè l'Ateneu sigui una organització viva, els actes que s'organitzin, tenen que ésser fidel retrat de les inquietuts sentides per les persones que la formen, i així s'aconsegueix una elevada participació en els mateixos.

Finalment, l'Ateneu tindrà el caire social de les persones que vulguin participar-hi d'una forma activa, ja que neix obert a totes les forces socials d'El Prat.

Joan Lluís FERRET

Després del referèndum

Al referèndum del dia 12 del present mes mereix prestar-hi la deguda atenció quant als motius que varen impulsar llur celebració i subseqüents resultats del mateix.

És sabut que en tot Reial Decret hi concorren dues parts; l'expositiva i la dispositiva. En el referèndum va ésser sotmesa a l'aprovació dels ciutadans «la decisió política del Govern de romandre a l'Aliança Atlàntica. El problema era sumament complexe, susceptible d'interpretacions diverses, difícils de superar-les. Si hom llegeix la part expositiva del Reial Decret de convocatòria s'observa desseguida «l'inquietut del Govern atesa la divisió de l'opinió pública quant a la política exterior i de seguretat de sotsmetre a referèndum l'aprovació d'un projecte global de política de pau i seguretat» quins objectius s'indiquen: a) servir adequadament als interessos nacionals fent possible una contribució eficaç d'Espanya a la PAU i la DISTENSIÓ; b) completar el projecte d'integració d'Espanya a Europa mitjançant llur participació en la seguretat col·lectiva i b) Establir un denominador comú on poguessin coincidir la majoria de les forces polítiques i de l'opinió pública presentin-se un doble objectiu: A) Elaborar la política de PAU QUE RESULTI MÉS CONVENIENT PER A L'INTERÈS NACIONAL i

fer-la ben sòlida, emprada en el voler de la majoria dels ciutadans. El Govern adoptà la convocatòria del referèndum (consultiu) declarant: A) que la participació d'Espanya a l'ALIANÇA ATLÀNTICA no inclouria llur incorporació a l'estructura militar INTEGRADA (aquestes paraules semblen expressar que l'actual estructura militar no es veuria afectada); B) es mantindrà la prohibició d'instalar, enmagatzemar o introduir armes nuclears en territori espanyol. (En això poden devenir-se circumstàncies que obliguin a canviar d'opinió; tinguem present que l'Aliança hi campeja d'omnipotència dels Estats Units que pot traduir-se en xigències adverses a la Pau i C) que es procedirà a la reducció progressiva de la presència militar dels Estats Units a Espanya. (En aquests punt, l'acord del Govern no pot ésser més capcios).

I atesa la decisió del Govern, va formular-se la pregunta de «SI ÉS CONSIDERAVA CONVENIENT PER A ESPANYA ROMANDRE EN L'ALIANÇA ATLÀNTICA EN ELS TERMES ACORDATS PEL GOVERN. Vingué la votació amb el conegut resultat. Evidentment que l'opinió s'ha manifestat de manera majoritària a favor del SI. A mon entendre, no tot ha estat alegre i joiós per a «FER REPICAR LES

CAMPANES» ¿PER QUÈ?... CATALUNYA HA RESPOST NO a la pregunta del Govern i això és sens dubte motiu de profunda meditació, Catalunya ha dit NO perquè té motius sobrants d'expressar-se d'aital manera. No s'ha dubtat en la resposta negativa perquè Catalunya com digué en determinada ocasió el nostre President és una Nació dins del territori espanyol i, això l'ha obligat a actuar d'aital manera perquè Catalunya és mereix ésser millor tractada.

Estem segurs malgrat el repiqueig de campanes que ha alegrat al Madrid oficial, el Govern no haurà deixat de sentir forta preocupació.

En el número anterior de DELTA en món escrit «Ha estat convocat un referèndum», vaig exposar ma opinió respecte a la «foscor» de la pregunta; que hi calia més claretat per tal de que la resposta pogués ésser donada lliure de «reserves».

Catalunya ha parlat clar; ara a veure el que passarà, que el seny no faci fallida.

Volem PAU, QUE ÉS TRANQUIL·LITAT DE L'ORDRE i que no és brandin LES ARMES DESTRUCTORES DE LA MATEIXA.

Ramon ROIGÉ i CALZADA

Carles Sentís, president del Col.legi de periodistes

«Hauria de ser més l'Europa de les regions que la dels Estats»

El propassat dia 28 de febrer en Carles Sentís, President del col.legi de periodistes de Barcelona, pronuncià una conferència dintre del cicle les Tertulies de l'Ateneu, sota el títol «L'Europa on som». «No val a dir que l'Àfrica comença als Pirineus —era una frase d'en Richelieu— perquè Espanya es va forjar justament lluitant contra la invasió àrab», va opinar Sentís. L'enganyifa dels francesos, segons el conegut conferenciant, va ser fer-nos creure que les muntanyes poden separar pobles. D'aquesta manera el Roselló deixava de formar part de la nació catalana. La demostració que les muntanyes no separen els pobles, sinó que són els criteris polítics els que ho fan és que Suïssa, estat montanyós per excel·lència, forma una unitat ferma malgrat els entrebancs geogràfics, va dir Carles Sentís.

Catalunya ha triat estar a Espanya i, malauradament, els espanyols això no ho recorden. Així resumia Sentís la seva opinió respecte la reacció dels catalans quan varen ser envaïts pels francesos el 1808. «Napoleó es va sentir sorprès pel rebuig dels catalans doncs va donar a Catalunya, dividida en quatre departaments, l'oportunitat de tornar a formar part de França com ho havia estat en temps de Carlemany»; afirmà Sentís.

Quina diferència hi ha entre la concepció dels estats units d'Europa de Napoleó i els estats units d'Europa actuals?, se li preguntà. El reconegut periodista respongué que «Napoleó volia imposar la unitat d'Europa sota la seva tirania, i això ja es separa radicalment d'uns estats units als que s'hi vagi per voluntat pròpia. Pretendre unir Europa per la força, fracassa: Napoleó no ho va

aconseguir i, bastants anys després, Hitler també ho intentà amb una ideologia diferent a la del francès, i tampoc ho aconseguí». De tota manera sembla que Napoleó sí que estava força encertat quan pronuncià la seva famosa frase «Ai! quan la Xina es despertí». «Ja s'ha despertat —comentà amb rotunditat Carles Sentís—. No sé si Europa podrà tornar a ser la potència industrial que fou al segle XVIII. Jo crec que el segle XXI estarà dominat pels «grocs», els japonesos seran els entrenadors dels xinesos. Mil milions de persones intel·ligents i treballadores. Però no, és el nombre el que ens ha d'espantar, sino la seva capacitat de treball».

Sentís recordà l'anècdota que li succeí quan va estar a la Xina amb el conegut Miguel de la Cuadra Salcedo, doncs en veure els esforços que feien uns xinesos per a construir una presa transportant els rocs com en temps de les piràmides i comentant-li al guia que els acompanyava que això es podia fer amb grues, aquest li contestà que aquelles s'havien de pagar amb dòlars i «a més a més, què en farien de tota aquesta gent?». Per aquesta capacitat de treball Sentís concluí que tard o d'hora els «grocs» visitaran Europa, però tan sols com si aquesta fos un gran museu. I és que en el futur Europa només serà potència precisament com a museu cultural i històric.

L'Europa de les regions

L'Europa de les regions i l'Europa dels Estats també van ser tractades per Carles Sentís. Segons ell «el fet concret és que aquesta Europa de les regions és la que hau-

Carles Sentís signant el llibre de l'Ateneu.

ria de ser, més que no la dels Estats. Si reivindiquem el que diuen els francesos —una Europa dels Estats—, no hi haurà mai una unió per la base. Les regions són més autèntiques, però no hem d'esborrar l'existència dels Estats històrics, com són la mateixa França, Alemanya i Espanya per citar uns exemples. Si bé és veritat que els catalans tenim un nacionalisme propi, jo diria que una immensa majoria ens sentim espanyols perquè són cinc-cents anys d'història espanyola que no podem escombrar de cop i volta. Per aquest motiu França té por d'Alemanya, perquè sap que una Alemanya unida seria altra vegada una gran potència com ja va ser-ho abans de la primera i segona guerra mundial. Els alemanys són conscients de que aquest és el seu futur, i aïzi ho ensenyen als seus fills. Jo crec personalment, que acabaràn per aconseguir-ho, doncs contra una força històrica no es pot lluitar».

El col·loqui va incidir en diversos temes, com són el de la nostra entrada al Mercat Comú, la dissolució de l'UCD (Sentís va a ser diputat al Congrés de Madrid per aquest partit) i la polèmica permanència espanyola a l'OTAN. En aquest punt manifestà unes idees molt clares: «A l'OTAN li interessa Espanya no pels soldats que poguem aportar, ja que la guerra es fa amb màquines i no amb potencial humà, sino per la terra. L'OTAN vol tenir terra al darrera, i Espanya té un paquet de territori molt gran. Espanya és aquesta terra que l'OTAN vol».

El president del col.legi de periodistes acompanyat pel nostre director, Jaume Monés i el moderador de les tertúlies, Jaume Camins.

Segons Verde i Aldea, eurodiputat socialista

L'evolució de la idea Europea és reflectida en el Parlament Europeu

Continuant amb el cicle «Catalunya i el seu retrobament amb Europa», el divendres dia 14 de març vam tenir entre nosaltres al senyor Josep Verde i Aldea, diputat al Parlament Europeu del partit PSC-PSOE, que va exposar el tema de «Les institucions polítiques d'Europa».

Com antecedents més destacats del procés d'integració de les Comunitats Europees, el senyor Verde i Aldea destacà La Unió Paneuropea, i la proposta de creació dels Estats federats d'Europa, del francès A. Briand, a la Societat de Nacions. Aquesta proposta, més tard es va transformar en un projecte de «Associació Europea». Aquests primers antecedents es situen entre les dues guerres mundials.

No obstant, no és fins que s'acabà la segona guerra mundial que els projectes Europeus es transformaren en realitats concretes. Així neix la O.E.C.E., Organització Europea per la Cooperació Econòmica Europea per la Cooperació Econòmica, posteriorment des del Congrés de la Haya, de 1948, es donà l'impuls per la creació del Consell d'Europa. D'aquest Congrés cal destacar dues idees: la dels que pensaven en una cooperació entre els governs desenvolupada a través de institucions permanents, les quals no afectarien a la sobirania dels Estats de l'Europa occidental, i l'altra idea la dels partidaris d'una integració de caire federal, amb la creació d'un Parlament Europeu.

En el procés d'integració Europea cal destacar, segons el senyor Verde i Aldea, a Robert Schuman que era ministre francès d'Afers Exteriors, el qual sostenia la teoria de que Europa no es farà de cop ni en una construcció de conjunt, sinó que es farà mitjançant realitzacions concretes, creant primer una solidaritat de fet. Per la qual cosa va proposar des del govern francès, col·locar el conjunt de la producció de carbó i acer, de França i Alemanya, sota una autoritat comú i oberta als altres països d'Europa. De la proposta de Schuman va néixer la Comunitat Europea del Carbó i de l'Acer, C.E.C.A.

També fou un altre francès, R. Plevin, qui va promoure la idea d'una Comunitat Europea de Defensa, C.E.D., la qual preveia la creació d'un exèrcit Europeu, aquest projecte fou frustrat pel propi parlament francès.

La construcció comunitària, però, no quedà detinguda, l'any 1957 a Roma es signà els tractats constitutius de la Comunitat Econòmica Europea, dels sis països que en principi el signaren. s'ha passat a dotze, després de l'incorporació d'Espanya, l'1 de

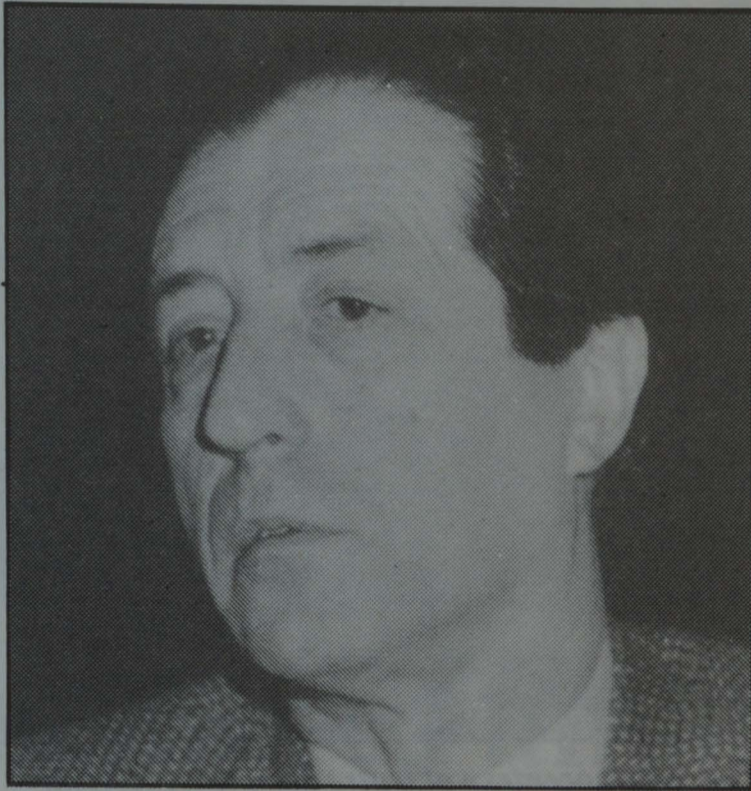

Foto J. M. Sardá

gener d'enguany.

Els objectius bàsics que es volen aconseguir amb la construcció comunitària són la progressiva integració econòmica dels Estats membres, i, com a conseqüència d'aquest objectiu la unitat política d'Europa. El senyor Verde i Aldea creu que es tracta, aquest últim, d'un objectiu molt llunyà, diferents factors el dificulten, com els polítics i els culturals. Cal tenir en compte que en el Parlament Europeu es parlen nou llengües diferents i els traductors simultanis són imprescindibles.

En l'estructura orgànica de la Comunitat Europea actuen les Comissions, formada pels membres anomenats pels governs dels Estats de la Comunitat. Vetlla pel compliment de les obligacions comunitàries, l'incompliment per algun Estat membre de les obligacions comunitàries pot donar lloc a l'inici d'un procediment que pot acabar davant el Tribunal de Justícia de Luxemburg. Els acts normatius que dicta el Consell d'Europa només es poden adoptar en base a una proposta de la Comissió, la qual cosa configura a aquesta com la principal impulsora de l'acció comunitària. També tenim com organ executiu al Consell, que determina les opcions bàsiques de política comunitària, exercint competències pressupostàries essencials, essent l'organ decisor suprem de la comunitat.

Cal remarcar que en el Consell hi ha una confluència dels objectius comunitaris i dels interessos dels Estats membres, ja que els que formen el Consell participen en els objectius comunitaris alhora que participen en la coordinació de les respectives polítiques econòmiques nacionals, el que suposa una armonització dels interessos de cadas-

cun dels Estats respecte als objectius de la Comunitat.

El senyor Verde i Aldea senyalà que si l'evolució de la idea Europea està reflectida en alguna institució aquesta és el Parlament Europeu. Des de l'any 1979, els parlamentaris s'ellegeixen per sufragi universu directe, abans la composició era per delegats elegits pels Parlaments nacionals. Els parlamentaris espanyols estem, encara, elegits per aquest segon sistema.

Per altra banda el funcionament del Parlament Europeu és com el dels Parlaments Nacionals. Hi ha constituïts, des de l'any 79, uns grups parlamentaris com el socialista, comunista, liberal, etc., Exercim un control sobre les comissions i els pressupostos, la necessitat d'una consulta prèvia de l'executiu en determinades circumstàncies i adoptar mocions de censura contra la gestió de les comissions, etc.

El senyor Verde i Aldea senyalà que Espanya haurà de complir la normativa comunitària que és d'aplicació directa, sense necessitat de que s'hagi publicat al «Boletín Oficial del Estado», el que suposa que no solament serà d'aplicació directa la que es produeixi a partir de l'1 de gener d'enguany, sinó tota l'anterior i vigent a la comunitat. Aquest és un gran esforç d'adaptació que cal fer si volem assolir el repte de la Comunitat.

Els Tribunals espanyols hauran d'aplicar la normativa comunitària, a la qual haurà d'adaptar-se la normativa interna. Quan es plantegi una qüestió en els tribunals interns, en que s'hagi d'aplicar el dret comunitari podem demanar al Tribunal de Justícia de la Comunitat que interpreti el dret comunitari que s'ha d'aplicar al cas, aleshores els tribunals de justícia espanyols hauran d'acomodar-se a aquesta interpretació. El Tribunal de Justícia de la Comunitat controla les infraccions de dret pels Estats membres, competència en els litigis entre els Estats membres... El Tribunal és un element essencial en la construcció comunitària s'ha creat un vincle orgànic entre aquesta jurisdicció comú i els poders judicials nacionals.

Finalment, responent a la qüestió de l'entrada d'Espanya a l'OTAN, el senyor Verde i Aldea va opinar que s'havia encertat en el resultat del referèndum, i que Espanya s'havia d'integrar en totes les associacions i institucions Europees, ja que en definitiva i com havia esmentat durant el transcurs de la tertúlia, els objectius generals de la construcció Comunitària són la progressiva integració econòmica i política dels Estats membres.

Un moment de la representació de l'obra «Balada de los tres inocentes» al teatre del Centre Artesà.

«L'Orque de Gats» va fer que el públic s'ho passés bé

Els dies 28 de febrer, 1, 2 i 9 de març, el grup «L'Orgue de Gats» ha representat al Teatre del Centre Artesà l'obra de Pedro Mario Herrero «Balada de los tres inocentes». La trama es desenvolupa a Itàlia, i el personatge central és un capellà que es creu molt liberal, però que «de portes endins» no ho és tant. Sobre tot quan presenten una sèrie de problemes amb la seva germana, que ell pensava una santa, i que en realitat s'enten amb un carabinier catalèptic. La mare de l'esmentat capellà, de tant viure l'ambient religiós, s'ha convertit en una visionària que finalment necessita l'ajut d'un psiquiatra. Bé, una obra que va desengranant situacions més o menys divertides, que va-

ren fer que el públic s'ho passés bé, però que sembla ser no va agradar massa en general. Aquesta peça teatral ha estat dirigida per un nou director de Barcelona, molt acostumat a dirigir teatre d'aficionats, en Joan Taberner.

L'«Orgue de Gats» ha aconseguit en aquestes 4 representacions una assistència aproximada, d'unes 600 persones. No està malament per un poble com el nostre, en el qual «arrastran» a la gent és prou difícil!

À. JOVÉ

La falta de iniciatives preocupa a «Amics d'El Prat»

«La Asociación se encuentra en un momento de crisis debido a la falta de iniciativas» fue uno de los comentarios que se hicieron durante la Asamblea anual que tuvo lugar el pasado 2 de marzo en el local de la Asociación «Amics d'El Prat» (que ya ha cumplido los 30 años desde su fundación en 1855).

Durante dicha asamblea se leyó el Acta, así como la memoria anual de la entidad, en donde se resumieron las principales actividades organizativas por la Asociación durante 1985.

La renovación de los cargos de la Junta también fue discutida y finalmente se acordó por unanimidad que la compusieran las siguientes personas: como presidente, Jordi Gili; secretaria, Angela Jové; y los vocales, Benjamí Company, Daniel Amat, Montserrat Sunyol, Margarida Portillo, Olga Sabater y M.ª Teresa Ribas.

El presidente leyó la lista de candidatos para la obtención del premio «Amic d'El Prat 1985», aunque habrá que esperar a la votación para saber quién será el afortunado que recibirá el galardón.

Román Farreras será el próximo Socio de Honor de «Amics d'El Prat» por ser un hombre dedicado con gran afán al fomento del deporte y la cultura local.

En cuanto a las próximas actividades previstas se encuentra la realización de unos cursos de historia local enfocados a los jóvenes y profesores, así como la reedición del libro «Historia de una plaza» de Jaume Codina en lengua catalana.

Por otro lado, el Ayuntamiento ha reducido la subvención que otorga a la Asociación «Amics de la Sardana», sección autónoma pero dependiente de «Amics d'El Prat», con lo cual el número de cursos y de sardanas que se organizarán será menor.

Lourdes PRIETO

BAR RESTAURANTE RINCON DE ARAGON

Especialistas en todo tipo de carnes a la BRASA

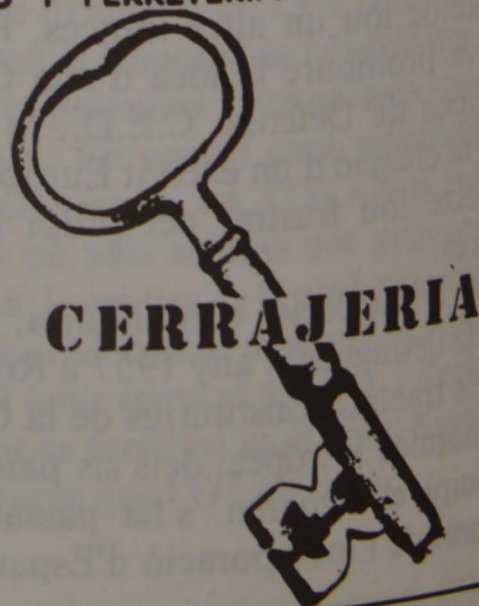
● Paellas por encargo ●

Esplugas, 49 (La Barceloneta)
Teléf. 370 52 54
EL PRAT

metalco s.a

ALMACENISTA DE HIERROS Y FERRETERIA INDUSTRIAL

Ronda Ponent, s/n.
(frente Terlenka)
Teléfono 379 65 51*
EL PRAT DE LLOBREGAT

HORARIO DE VENTAS
8:30 a 1 y de 3 a 6:45

Manuel Cervera, ex director de «Lo Llobregat de les Flors» i l'Oriol Martorell, segueixen amb atenció l'actuació de les corals durant el concert, i donarem amb la seva presència més relleu a l'assemblea. L'Orfeó Catalònia de Cornellà amb el mestre Jordi Fores, durant la seva actuació.

La Federació Catalana d'Entitats Corals celebrà l'assemblea anual a l'Artesà

Durant els dies 8 i 9 d'aquest mes de març el teatre del Centre Artesà ha estat escenari de l'Assemblea general ordinària d'enguany de la F.C.E.C. (Federació Catalana d'Entitats Corals).

L'assemblea, que ha estat organitzada per la S.C.R. «Lo Llobregat de les Flors» es dividí en dues sessions de treball, una el dissabte per la tarda i la segona el diumenge al matí. Enguany al no estar contemplat en l'ordre del dia cap qüestió d'especial interès, podríem dir que s'ha complert un tràmit estatutari si bé com és de suposar s'han tractat temes d'interès per tots els membres de la Federació, admissió de nous membres, memòria d'activitats, presupostos, estat de comptes, etc. Tot es desenvolupà amb absoluta normalitat, destacant tan sols en tot cas la reduïda assistència, malaltia tan freqüent en totes les entitats, malgrat que els assistents superaren el centenar de delegacions d'arreu de Catalunya.

Coincidint amb la celebració de l'Assemblea, es celebrà al mateix teatre, un extraordinari concert amb la participació de les co-

ral «Contrapunt» d'Abrera, Orfeó Catalunya de Cornellà i «Renaixença» de Sant Boi, que dirigeixen els mestres Jordi Ollé, Jordi Forés i Ramon Marco.

Sense desmerèixer les altres dues corals, cal destacar l'actuació de la coral «Renaixença» de Sant Boi, que amb un extraordinari espectacle ens oferí un recital de música de pel·lícules que intitulen: «Recordant Brotwei» amb acompanyament de piano, contrabaix i bateria i amb una molt correcta encara que lògicament senzilla coreografia i efectes luminotècnics. El mestre Marco, director de la coral, des d'un seient de la primera fila de butaques, amb petites indicacions anà supervisant la interpretació, que resultà molt llúida.

Per la seva banda l'Orfeó Catalònia i la Coral Contrapunt ens oferiren un acurat concert amb repertori més tradicional.

Una vegada més la nostra coral «Lo Llobregat de les Flors» ha demostrat la seva capacitat organitzativa i la credibilitat de que gaudeix en el si de la F.C.E.C. al encomanar-li l'organització d'aquesta Assemblea,

que d'alguna manera és un petit assaig per la celebració del III Festival de Música Popular que es celebrarà pels volts de Sant Pere.

Diguem per acabar que entre els assistents poguerem veure personalitats del món del cant coral com en Leo Massó, que és l'actual president de la F.C.E.C. l'Oriol Martorell, en Manuel Cervera, la Maria Teresa Giménez, en Miquel Saldrigas, la Mercè Cano, etc. els quals felicitaron als organitzadors ja que al marge de les sessions de treball, tingueren que preparar un sopar i un dinar pels assistents i un refrigeri en acabar el concert així com la completa documentació que s'oferí als assembleïstes que també foren obsequiats amb una reproducció del cartell de festa major del any 1935 obra d'en Gran Sala i que foren cedits per l'Ajuntament qui conjuntament amb el Departament de Cultura de la Generalitat, patrocinaren els actes.

J. G. F.

Dr. Pere Humbert Yagüe

Especialista de l'aparell digestiu i fetge

Endoscopia digestiva

Tractament de les hemorroides

Consulta: dilluns, dimecres i dijous
de 4 a 7 de la tarda
hores convingudes

Carretera Aviació, 23-25, 5.º, 4.ª Teléfono 379 09 22

EL PRAT DE LLOBREGAT

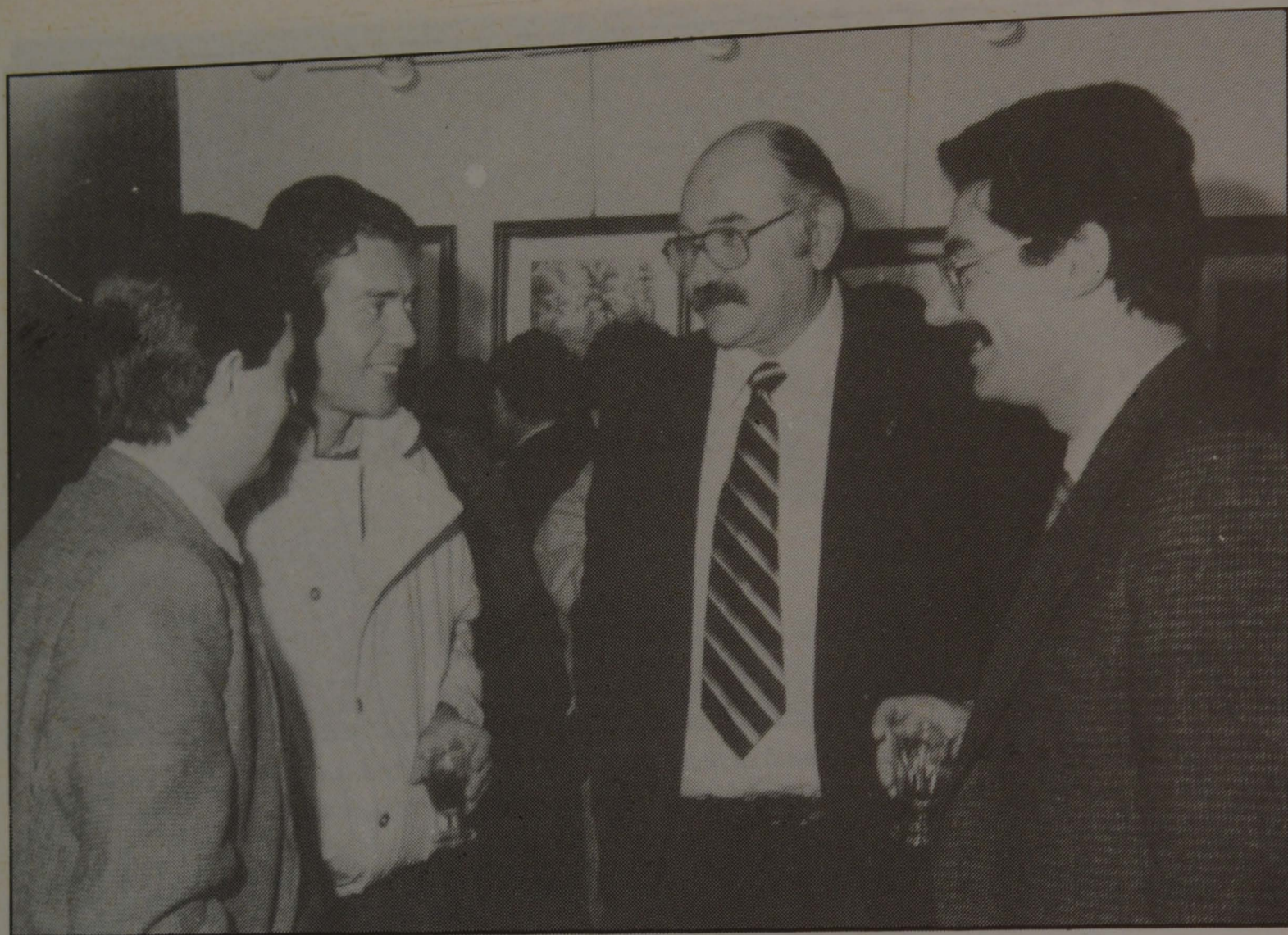

SISTEMAS DE SEGURIDAD

Antenas Colectivas
Porteros Electrónicos

Abonos de Mantenimiento

Av. Montserrat, 233-235 - Tel. 379 18 29 - EL PRAT

Joan Pere Viladecans, autor del cartell de les festes de Sant Jordi, acompanyat per Josep Mayol, l'alcalde i el tinent d'alcalde de cultura.

Joan Pere Viladecans visità la nova exposició de Mayol

La exposició que el pintor Josep Mayol presenta en la sala de arte «Josep Bages» fue inaugurada el pasado día 14 de febrero. Este pintor, profesor de la Escuela de Dibujo y Pintura así como uno de sus pioneros, ya ha realizado numerosas exposiciones en nuestro pueblo, estando la presente dedicada a paisajes y marinas de la Costa Brava.

Todos los cuadros están realizados en acuarela y constituyen una muestra interesante de imágenes, cuyo tema principal se basa en el mar. La inauguración, realizada a las 8 de la tarde, contó con la presencia de muchos visitantes, entre los que se encontraban varias personalidades, como el alcalde del Prat, Luis Tejedor, y el regidor del

departamento de cultura del Ayuntamiento, Josep Pérez Moya. Sin embargo, ni éstos ni el autor de las pinturas, Josep Mayol, dirigieron palabras algunas a los asistentes.

Es de destacar, asimismo, la presencia del también pintor Joan Pere Viladecans, autor del cartel sobre las fiestas de Sant Jordi en el Prat.

Esta exposición estará abierta al público hasta el día 23 de marzo y puede ser visitada de 6 a 8 de la tarde los días laborables, y de las 11 a las 2 y de 6 a 8 de la tarde, los días festivos.

L.P.R.

Àngela Jové actuà al Club d'Amics de la UNESCO

Els reportatges es celebren per a recordar el treball que alguna persona ha realitzat a causa d'un determinat motiu o per a demostrar algun fet. A tots els camps: cultural, polític, econòmic..., sempre s'ha destacat un personatge per sobre dels altres, sempre s'ha destacat una labor digne de recordar. Però tanmateix, aquestes persones agrupades han format un període determinat durant els segles i és, mitjançant l'estudi d'aquestes etapes quan es pot analitzar l'empremta imperemne que restarà per sempre.

Doncs és, per aquest motiu que el Club d'Amics de la UNESCO va organitzar un recital de poesia el passat dia 8 de febrer a la sala que el citat club té a Barcelona.

L'autor de la obra interpretada: «El lliri d'aigua» Frederic Soler «Pitarra» va ser recordat durant aquella nit mentre l'Àngela Jové i Xavier Pèrez la posaven en escena.

El motiu pel qual els organitzadors d'aquesta vetllada van escollir en Pitarra va ser per a poder recordar als escriptors de literatura clàssica catalana que sembla ser resten un tant oblidats a l'ombra dels anys, i al mateix temps fer coincidir el centenari de l'estrena de l'obra amb l'acte.

L'assistència a la representació va ser massiva i el resultat de la interpretació dels dos actors, l'Àngela Jové i en Xavier Pèrez va ser força positiu.

B. G.

Cicle de Conferències sobre història de la literatura catalana

La Història de la Literatura Catalana no serà solament això, història passada sinó que serà recordada i analitzada durant 4 dies (6 de març, 10 d'abril, 15 de maig i 5 de juny) formant part del programa que el Pla de Normalització lingüística i la Generalitat de Catalunya han endegat.

Amb l'Ajuntament del Prat de Llobregat com a organitzador i per iniciativa del professorat de les Classes de Català per a Adults, ja s'ha realitzat a l'Insitut «Baldri Guiera», la primera de les quatre conferències-col.loqui que Glòria Bardons, professora de la Universitat de Barcelona, presidirà com a experta en cadascuna de les matèries incloses dins del programa a desenvolupar: Modernisme; La literatura entre 1906 i 1936; el Noucentisme; l'Avantguardisme i Generació de la Dictadura; la novel.la de la postguerra i la Poesia de postguerra.

A la primera conferència es va explicar el Modernisme, però centrant-se només, en els aspectes poetics i novelistic, mitjançant una petita introducció a l'època i després de la lectura de narracions pertanyents a diferents autors d'aquest moviment literari.

La pretensió de Glòria Bardons al realitzar aquestes xerrades a través de la lectura de textos és la de donar a conèixer i fer sentir plaer al llegir-los, que es senti una veritable curiositat vers els autors de la Literatura catalana del segle XX, autors que anirant estudiant-se al llarg d'aquests dies amb un fil literari cronològic.

Begonya G.

Societat Coral Recreativa Lo Llobregat de les Flors

Si us agrada el cant Coral, us invitem a que ingresseu a la nostra Societat.

No cal tenir coneixements musicals, però si sabeu quelcom de solfeig, tant de bo.

Us podeu adreçar a la nostra Entitat els dies feiners (menys dissabtes) de 2/4 de 7 a 2/4 de 9 al telèfon 379 41 29 o bé a:

Jaume Lajara

Tel. 379 16 78

Astrid Corral

Tel. 379 09 61

Assajos: dilluns i dijous de 10 a 2/4 de 12 nit.

Los problemas del Príncipes de España

Al habla con la AA.PP. del colegio

Desde hace largo tiempo este colegio viene reivindicando ante los diferentes estamentos, como son, el Ayuntamiento y la Generalitat, la reparación inmediata de sus instalaciones en un deterioro constante.

Al acudir al Ayuntamiento en busca de solución, se nos dice constantemente que es un problema que sale de sus atribuciones, o sea que vá más allá de lo que es simple conservación. A cambio, y siempre de palabra, nos dijo que iniciaría gestiones ante la Generalitat. En su momento quisimos hacer por escrito ante el Ayuntamiento y la Generalitat un informe detallado del problema, y hasta hoy no hemos recibido respuesta, siendo ya más de dos los años transcurridos.

Este es un problema viejo y las soluciones hasta ahora sólo han sido de parches. El problema que más atención requiere es quizás el gimnasio del colegio, que por defecto de construcción y mala calidad en sus componentes, se convierte en un lago cada vez que llueve.

Puestos al habla con el Ayuntamiento, éste hizo un presupuesto y valoración inicial de la reparación de unos 5 millones de pesetas, presupuesto éste que, dicen, han enviado a la Generalitat para que tome cartas en el asunto, que por viejo es ya escandaloso.

La Generalitat en su momento dijo sí, pero... los arreglos y el dinero nunca han llegado. Insistimos en que esto ya trae cola de varios años, y si continuamos en esta situación de sólo buenas palabras y promesas, tanto por parte del Ayuntamiento como de la Generalitat, estamos pensando ya en movernos en otros terrenos.

Hay datos concretos en los que el Ayuntamiento reconoció que el colegio Príncipes

Estado del gimnasio del colegio «Príncipes de España» después de un día de lluvia.

de España empieza a estar en lamentable situación. Ante proyectos escolares de cara a celebrar actividades deportivas de carácter competitivo y con ello acercar a padres y alumnos, nos encontramos con que las instalaciones en general son ya de por sí desde su construcción, defectuosas; y en el caso del gimnasio, totalmente inutilizadas.

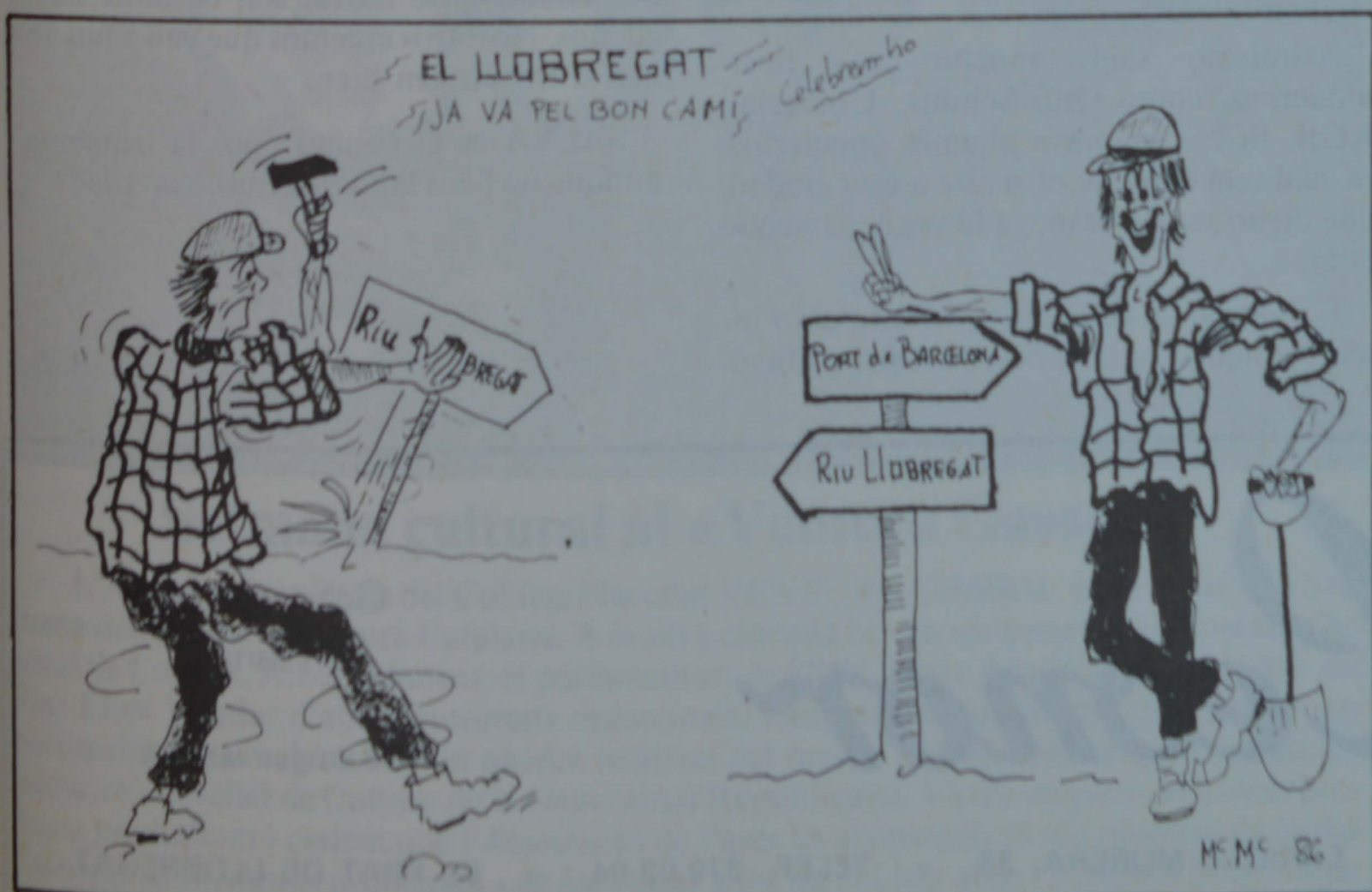
Unos por otros el colegio sin arreglar

Pepín Fernández, en una de las últimas reuniones del Consell d'Ensenyament, ratificó el compromiso del Ayuntamiento para arreglar las instalaciones del exterior deportivas... pero nosotros a éstas alturas desconfiamos de las palabras, por lo que anteriormente hemos dicho. Siempre que al Ayuntamiento hemos recurrido, nos han dicho que el mantenimiento de los colegios del Prat es competencia exclusiva de la Generalitat, que anualmente destina para el mantenimiento de todos los colegios del Prat un millón quinientas mil pesetas, aproximadamente, cantidad ésta ridícula y que el

Ayuntamiento ante las presiones de las AA.PP. ha tenido que ir arreglando todo lo más inmediato, como son cristales, ventanas, puertas, etc... Sabemos también que de todo se le pasa factura a la Generalitat, y no sabemos, porque nó nos lo dice, si el Ayuntamiento cobra o no cobra. Lo que sí sabemos, es que entre unos y otros los colegios del Prat tienen enormes dificultades a la hora de desarrollar la gestión administrativa y mantenimiento de sus instalaciones.

La Generalitat tiene en estos momentos sobre la mesa, proyectos para reformar y restaurar colegios del Prat, por valor de más de 64 millones, como también tenemos constancia de que algún que otro colegio ha conseguido en el Prat ser atendido, en una forma más o menos puntual, pero todo a base de llevar y movilizar a padres y alumnos antes la Plaza de S. Jaume, y como os podeis imaginar es muy triste recurrir a éstos extremos, pero, si así lo quieren...

Treball i Societat

ACTIVIDADES CLANDESTINAS

Debido a la proliferación de actividades de carácter clandestino en el sector de Peluquería y Estética, se tiene noticia de que en breve plazo, se efectuarán inspecciones por parte de la autoridad competente, con el fin de sancionar a los infractores y llegar a corregir la normalización de tal situación en nuestra población.

**Subscriu-te
a DELTA**

Musicomanías en directo

La expectación de la temporada para los musicomaníacos, se ha apartado por un momento, de su línea habitual, para introducirse totalmente en este circo de «varietés», que ha representado el reciente referéndum en pro o en contra de la temidísima OTAN. El Show variopinto organizado por los políticos de nuestro «agraciado» país, no ha cesado en ningún momento durante las campañas anteriores al día de la votación, nos atreveríamos a decir que pocos artistas del momento serían capaces de representar tan diferentes papeles en tan escaso margen de tiempo, como lo han hecho la mayoría de nuestros políticos. Al final, eso sí, todos contentos, resultando que al parecer todos han ganado menos el pueblo, por supuesto, que más bien o más mal dirigido, sigue en su posición de siempre, escuchando hoy a unos y mañana a otros, pero sin sacar nada en claro como ya viene siendo habitual.

Y dicen que el mundo del Circo está de capacaida, incomprensible con la cantidad de artistas que hay en el poder. PENOSO.

Dejándonos de tonterías, diremos que ELTON JOHN, visitó por tercera vez Barcelona, para ofrecer un concierto en el Palacio de los Deportes de nuestra ciudad. Como en las anteriores ocasiones ELTON JOHN, funcionó a las mil maravillas y a pesar de que su línea ha decaído ostensiblemente en los últimos años, brilló a su altura habitual a lo largo del concierto, destacando su repertorio romántico, que es el estilo en el que se desenvuelve mejor. El grupo que le acompañaba, realizó el show al punto que todos esperábamos y el público que llenó el recinto deportivo, vibró con este brillante músico y compositor británico, que al margen de ser un genio musical se permite el lujo de ser presidente de un club de fútbol británico. Chapeau Elton.

El auge de salas, en Barcelona con actuaciones en vivo, está en un punto importante lo cual da mayores posibilidades a los músicos de presentar sus distintos trabajos, de esta manera tenemos por ejemplo que al margen de célebres salas, como Zeleste, Magic, La Cova etc..., actualmente han salido nuevas salas o bien se han cambiado antiguas discotecas para transformarlas en pequeños templos al servicio del rock. Por

ejemplo, BIKINI, que está en la Diagonal, donde diariamente se realizan espectáculos, la mayoría de los cuales son, en pro del rock. Hace unos días vimos allí, a un viejo rockero, Lorenzo Santamaría, montando una jam-session de rock & roll. También estaba por allí TONY RONALD, muy demacrado por cierto, y a otras figuras del rock barcelonés como al Loquillo etc..., etc.,

En la calle Muntaner está Schadows, esta sala pretende actualizar la música de los años 60 y 70, tanto en lo que se refiere a la música servida en disco, como a sus conciertos en directo. Allí vimos NUBES CRISSES, que van a relanzarse de nuevo después de muchos años, con un nuevo disco. Francamente, grupo de voces como ellos, pocos hay en España. Por cierto que su cantante Angela tiene en proyecto hacer una película con Miguel Bosé, con producción de un barcelonés cuyo nombre silenciaremos por el momento. Actualmente están actuando en Schadows, otro grupo de la década de los 60, Los Salvajes.

Asimismo salas mucho más postmodernas, como Otto Schultz, Universal, KGB, BCN organizan algunos conciertos, lo cual está dándole otro aire a esta ciudad, que dicho sea de paso, ya le venía haciendo falta.

Hablando de conciertos, en este caso internacionales, para el mes de Abril y Mayo,

los amantes del heavy metal, están de suerte, bandas como ACCEPT, TWISTED SISTER, y DIO, visitarán Barcelona, para ofrecer diversos conciertos. También está previsto que U2 estén próximamente por aquí. De fábula heavys, de fábula.

En el panorama español queremos resaltar el trabajo que está realizando un grupo barcelonés EL ULTIMO DE LA FILA, francamente, es lo mejor que hemos escuchado en los últimos cinco años, aquí en España. Manolo su cantante y a la vez compositor de la mayoría de los temas, es un fenómeno, de hecho sabemos que diversos grupos británicos van detrás de sus composiciones, entre ellos Soft Cell que en su último LP, ha grabado un tema de Manolo. Lo mejor que circula por nuestro devastado territorio «nacional».

Los comentarios profesionales que hemos escuchado de BANCO, el grupo al que pertenece SALVA, como batería, al que todos conocéis de Extra, son bastante halagüeños. Nosotros creemos que van a funcionar si los dirigen bien.

SALVA es el segundo por la izquierda, aunque no hace falta recordarlo ¿verdad?

N. B. B.

Confecciones

Leonor

Gran surtido
en lanas

Se dirigen labores

ENRIQUE MORERA, 33 - TELEF. 379 02 94 - EL PRAT DE LLOBREGAT

La Asociación de Contribuyentes d'El Prat informa

En ocasión de cumplir su primer aniversario, la Asociación de Contribuyentes de El Prat de Llobregat, a través de su Presidente y otros miembros de su Junta Directiva, rindió visita a la primera autoridad local, el Alcalde de El Prat.

La visita tuvo de una parte un carácter protocolario, pero de otro lado se aprovechó para hacer balance de este primer año de actividades y examinar conjuntamente las relaciones entre el Ayuntamiento y la Asociación. A este respecto le fueron planteados al Alcalde los principales problemas que los asociados, en sus diferentes campos de la actividad económica, trasladan a la Asociación.

Se planteó el problema de la excesiva lentitud y burocracia en el trámite de las licencias y asuntos municipales, en general; el estado de suciedad de nuestras calles y, sobre todo, de determinados sectores industriales del término municipal; la deficiente iluminación y estado de las calzadas en el casco antiguo de El Prat; y la preocupación existente por el próximo aumento de la Contribución Urbana.

El Alcalde hizo suyas todas estas inquietudes. Admitió la posibilidad de que, en determinados casos, se produzcan demoras en el trámite de los asuntos municipales, aunque afirmó que, en general, la administración es diligente si el administrado aporta la documentación necesaria sin tardanzas. Se convino en la necesidad de encontrar un sistema de información y documentación eficaz para facilitar toda esta problemática.

Por lo que respecta a la limpieza de las vías urbanas, se anunció la puesta en mar-

cha, en breve, de un plan de saneamiento piloto, en el barrio de San Cosme, consistente en la instalación de «containers», a modo de los recientemente instalados en las esquinas del «eixample» de Barcelona. Asimismo se procederá a la instalación de nuevas papeleras en todo el término municipal.

En cuanto a la instalación del alumbrado se halla en marcha, de momento en fase de proyecto, un plan de adecuación de toda la red local a las nuevas normativas y exigencias que el tiempo actual requiere, de manera que, en el término de un año, según se aseguró, la situación cambiará radicalmente.

El aumento de valores y de cuotas de la Contribución Urbana puede ser uno de los temas conflictivos este año. Estos valores aprobados por el Consorcio para la Gestión e Inspección de las Contribuciones del Area Metropolitana de Barcelona, serán, no obstante gestionados y percibidos, por el Ayuntamiento que, según se informó en la citada reunión a esta entidad, pretende aplicarlos en el presente ejercicio de 1986.

En el término de un mes y medio, aproximadamente, el Ayuntamiento notificará a cada contribuyente los indicados aumentos, así como la cuota a pagar. A partir de ahí cada cual podrá iniciar los recursos legales pertinentes en defensa de su derecho e intereses.

Se convino en la necesidad de una información adecuada en un tema de tanta trascendencia como éste, asegurándose por parte de nuestras autoridades en la voluntad de establecer una oficina municipal de información exclusiva para este asunto.

HORARIOS DE SEMANA SANTA

JUEVES SANTO: Misa Vespertina.

Reserva de la Eucaristía:

Hermanas Carmelitas: 19.00 h.

Sector Marina: 19.30 h.

St. Cosme y St. Damián: 20.00 h.

St. Pedro y St. Pablo: 20.00 h. (cat.)

VIERNES SANTO: Celebración de la Pasión del Señor:

St. Pedro y St. Pablo: 12.00 h., (cat.)

Sector Marina: 17.00 h.

Hermanas Carmelitas: 18.00 h.

St. Cosme y St. Damián: 20.00 h.

St. Pedro y St. Pablo:

VIA CRUCIS (por las calles): 20.00

SABADO SANTO: Laudes.

St. Pedro y St. Pablo: 09.00 h. (cat.)

VIGILIA PASCUAL

St. Cosme y St. Damián: 20.00 h.

St. Pedro y St. Pablo: 22.00 h. (cat.)

Sector Marina: 22.30 h.

DOMINGO DE PASCUA: Misas como todos los domingos.

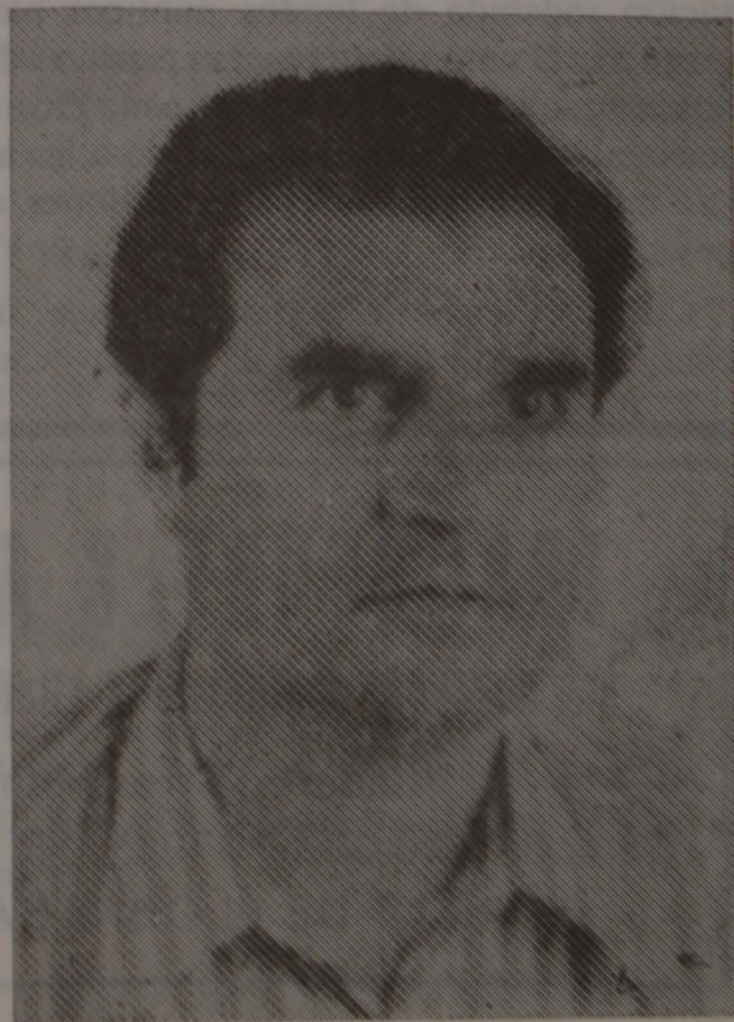
LUNES DE PASCUA:

St. Pedro y St. Pablo: Misas 9 9 h. (cat.) y 11 h. No Misa vespertina.

Óbito

El pasado día uno de Marzo fallecía a la edad de 48 años, después de una irreversible enfermedad; D. Vicente Salvador Calatayud, (q.e.p.d). conocido por su intensa labor cultural y profesional.

Vicente era hermano de nuestro popular ex-jugador de fútbol Quique. Desde estas líneas nos unimos al dolor de sus familiares.

Setmana cultural al «Ventura Gassol»

L'Associació de Pares del Col·legi Naconal VENTURA GASSOL va celebrar una Setmana dedicada a la Cultura Catalana. A la seva cloenda hi van ser presents el Director General de Cultura, Albert Manent, el parlamentari de l'ERC Marc Aureli Vila i, l'alcalde del Prat Lluís Tejedor d'altres autoritats municipals. Després del parlaments de les diferents personalitats es va descobrir un quadre realitzat pel mestre Mayol, representant el bust del poeta, ex conseller de Cultura de la Generalitat Republicana. Va ser una setmana molt profitosa per tothom i creiem que l'Associació de Pares va aconseguir el seu objectiu de cridar l'atenció sobre alguns problemes i de fer vibrar a tot un col·legi amb l'excusa d'homenatjar al seu patrocini: Ventura GASSOL.

A golpe de cilicio

Al empezar con mis habituales comentarios sobre cuestiones municipales, deseo dejar constancia del buen sentido del humor que me ha demostrado el concejal del GSI, protagonista del asunto «relliscós», al aceptar de buen grado lo publicado en el número anterior de DELTA

Así debe ser, ya que siempre he mantenido que en la medida que las personas que se dedican a la cosa pública, sepan aceptar las críticas, se podrá mejorar notablemente el clima democrático, hoy todavía perturbado por la borrascosa presencia de más de un politiquillo de pacotilla.

Sin duda, la Semana Santa, es tiempo de meditación y penitencia y si uno se pone a reflexionar devotamente sobre algunas de las cuestiones municipales más recientes, resulta difícil sustraerse a la purificadora tentación del latigazo.

Por ejemplo, en mis manos tengo el ejemplar número 21 de «El Prat» (full informatiu municipal), del que se distribuyen gratuitamente 21.000 ejemplares. Y, enseguida surge la serie de preguntas: ¿Para qué sirve?, ¿Quién lo lee?, ¿A quién interesa?,.... Y, naturalmente, son preguntas sin respuesta.

Pienso que un título más adecuado sería «O Botafumeiro», suponiendo que su alumbramiento se hubiera producido en tierras celtas. Su primera plana, auténticamente planfeteria, ya nos define el resto de su contenido. Pero mejor corramos un tupido velo o si lo prefieren una cortina, para, al menos, justificar el único y extraño anuncio publicitario que se inserta en las páginas de un boletín municipal, cuya publicación no tiene justificación alguna.

Por otra parte, la vergonzante campaña sobre el asunto OTAN, promovida desde el partido con mayor presencia en el gobierno municipal, puede que al final se dirima con el látigo de la justicia. Los socialistas están estudiando la interposición de una demanda contra el alcalde, Luis Tejedor, por utilización indebida de fondos públicos para propiciar el voto negativo en el pasado referéndum sobre la OTAN. En concreto, se acusa al alcalde de haber estafado a las arcas municipales unos cuatro millones de pesetas.

Cuando escribo la presente crónica, me confirman que Luis Tejedor, ha convocado

una sesión extraordinaria del pleno del Ayuntamiento con carácter de urgencia, para debatir exclusivamente esta cuestión. Me aseguran que, con este motivo, sus compañeros de partido, han cerrado filas en torno al alcalde y que lo de los fondos públicos están en su sitio, o sea, en el fondo.

No obstante, sobre este asunto y otros más, tales como el que hacen referencia al capítulo de contratación de personal y al de los sueldos de algunos que ejercen como auténticos políticos profesionales, algún día tendrán que explicarse muchas cosas.

Otro ejemplo, o si lo prefieren, otro golpe de cilicio, se refiere al hecho de que cada vez son más persistentes las críticas hacia Luis Tejedor, al que se acusa de encerrarse demasiado en si mismo, de ser poco comunicativo y excesivamente cortante con la gente.

Menos mal que para remediar en parte todo esto, el alcalde disfruta de una especie de secretaría de prensa y propaganda, cuya máxima responsable cuenta con secretaria propia. Mientras tanto, más de un miembro del mismo partido que el alcalde, está rabioso por el éxito que están alcanzando las tertulias del ateneo. Nos cuentan que uno de ellos, en un previsible arrebatado de «delirium tremens», llegó incluso a afirmar que el Centre Artesà era «un nido de ratas». Así están las cosas.

Manuel DOBAÑO

Breves

• Desde la Comisaría nos informan que desde el punto de vista delictivo, el mes ha transcurrido sin grandes sobresaltos. Tan sólo cabe registrar alguna que otra detención, como la del joven RAMON ESTEVE GARCIA, a quien se le acusa de atracar varias veces la misma farmacia y un autobús en Sant Cosme.

• En una especie de ensayo previo al referéndum, el Ayuntamiento celebró elecciones sindicales, el pasado día 5 de marzo, para designar el nuevo comité de personal.

Sobre un censo de 347, emitieron su voto un total de 312 empleados municipales,

quienes eligieron 13 nuevos representantes sindicales.

Con 97 votos, la candidatura que resultó ganadora fue la de CCOO, que obtuvo cuatro representantes. Le siguió, con 92 votos, la Candidatura Unitaria, que también le corresponde cuatro representantes. En tercer lugar, con 68 votos, quedó el SINTAP, que reduce el número de representantes a tres y pierde su hegemonía. Finalmente, USPM, con 46 votos, se queda con dos representantes.

Para que las cuentas cuadren, hay que contabilizar 6 votos en blanco y 3 nulos. En una rápida lectura del resultado de estas elecciones se deduce que, por primera vez en el Ayuntamiento, el partido en el gobierno municipal cuenta además con la nada despreciable ayuda de un sindicato hermano que sube. En una segunda lectura, más reposada, las conclusiones se me antojan mucho más inconfesables.

• Desde el día 14 al 23 de marzo, permanecerá abierta en la sala de arte, Josep Bages, una exposición de acuarelas del director de la escuela municipal de dibujo y pintura, Josep Mayol. El tema de la exposición está centrado en «paisatges i marines de la Costa Brava».

Con este motivo, el poeta Francesc Gali, ha escrito un hermoso poema en el que escribe:

«Tan fi es el traç
que em recorda l'ocell
que enfila l'alba:
indici d'un paisatge
que creix a fer-se somni.»

• El vicepresidente del Congreso de los Diputados, Josep Verde i Aldea, manifestó que desde el primer momento tuvo muy claro que si España quería estar plenamente en Europa, también tenía que integrarse en la OTAN.

Verde i Aldea, mostró su satisfacción personal por el resultado del referéndum que dijo, ha sido acogido muy favorablemente por parte de la totalidad de países de la Europa Comunitaria.

El eurediputado socialista, intervino el pasado día 14 de marzo en una conferencia-coloquio celebrada en el Centre Artesà, sobre las instituciones políticas de Europa, dentro del ciclo de tertulias que organiza el ateneo del Prat.

Entre los asistentes al acto, cabe destacar la presencia de los primeras espadas del socialismo pratense.

• R.S.N., de 15 de años de edad, vecino de Sant Cosme, pasó a disposición judicial, como presunto autor de un atraco perpetrado en la sucursal de la Caja de Ahorros de Barcelona en Bellvitge.

El menor, que acompañado de otro joven, que aún no ha sido identificado, y portaba un revólver, consiguió un botín de 700.000 pesetas.

Manuel DOBAÑO

TRANSPORTES AGRUPRAT

Sociedad Cooperativa Limitada Catalana

Alcalde Ferrer Monés, s/n.

Tels. 379 40 06 - 379 21 18 - Part. 370 73 88

EL PRAT DE LLOBREGAT (Barcelona)

Ha mort Ràdio Mediterrània

Només fa uns breus moments m'acaben de comunicar que la nostra emissora, la primera local, ha canviat de director. El nostre volgut Joan no ha pogut més, ha abandonat. Les despeses de lloguer del local, més les de material han fet que una bona part de la joventut deixi de poder difondre els seus ideals, la seva música, les seves històries, els seus problemes.

Sols en una illa radiofònica, l'únic ajut/l'esforç de tots els components de l'emissora. L'aventura va començar en una estreta cuina i amb un emissor de fabricació casolana. Es va continuar en una altra cuina: la de l'antic «Bar Lázaro», i finalment vam anar a parar a un pis de lloguer... Es van atravesar moments de crisi, des d'una bona dona que no veia bè el televisor (segons ella per culpa de l'emissor), fins atemptats com el que va ser trencar-nos els braços dels plats.. i jo no comenten els últims robatoris de material. Però tot això es va anar superant, com es va poder.

Amb un sis-cents i una furgoneta, vam fer el que seria l'últim canvi de local, noves idees, nous projectes, noves il·lusions... Algunes, però es van fer possibles: l'estiu passat vam aconseguir portar a terme una novetat espectacular, lligar els altaveus de la Festa Major amb Ràdio Mediterrània. Va ser tot un èxit, entrevistes en directe, sermons en diferit, inauguracions de nous locals... de l'Ajuntament, està clar! (encara que d'altra banda l'Excelentíssim no ha posat res de la seva part per ajudar en moments crítics).

El mèrit recau en tots aquests joves que corrien d'ací'allà: uns cotxes amb les unitats mòbils, altres controlant el bon funcionament des de la base d'emissors, altres encara corrent cap al local d'«Amics del Prat» per avisar-no que conecessim amb l'emissora.

Tota una història

Han passat discretament per la vida de la ràdio (tres anys i dos mesos), però jo els recordo, sonen noms com: els germans Camps (els capdavanters), Daniel Amat, Benjamí Company, Angel Pastor germans Codina, el León, Xavi Forners, Bertomeu, Quico, Xavi Giménez (el del sis-cents), Olga Sabater, Teresa Ribas, la Cotes, l'Estrech, el Quim el Ribas, la Pili i la Loli... i altres tants que em deixo. Tots sense cap tipus d'interès especulatiu (a diferència de les altres emissores «pratenques»), un únic objectiu: *difondre joventut*

ALERTA PRATENC, EL JOVENT ESTÀ MORINT!!!

Josep SELVA

Ràdio Mediterrània ha tancat

Ens van arribar rumors que Ràdio Mediterrània havia rebut la notificació de la Generalitat del seu tancament i vam decidir parlar amb el seu director i fundador Joan Camps.

Delta. — Joan, que ha passat?

Joan. — Després de tres anys i tres mesos de funcionament la primera emissora de FM del Prat ha decidit tancar per una sèrie de motius.

Hi ha els motius institucionals, les cartes d'avís convidant-nos a legalitzar-nos o tancar. O el comportament de l'Ajuntament del Prat de cara a nosaltres.

Hi ha també els motius legals la incoació d'un expedient administratiu si no tanquem. També hi ha els motius econòmics. Els recursos s'han esgotat, i no són encara prou ric per dedicar-me a fer de «mece-nes»... No hem sigut mai una emissora comercial i es fa difícil treure els diners per mantenir-la.

Per últim, i no per això menys important, la falta de suport o la falta d'interès ací al Prat en mantenir una emissora que sigui un mitjà de comunicació local. L'Ajuntament del Prat té una visió molt particular de com ha de funcionar una ràdio, diametralment diferent de la nostra concepció. Nosaltres els vam oferir els nostres serveis i ells ens van dir que ja farien un espai, però això no ens cobreix, en aquest moments. Actualment la cobertura legal només la pot donar l'Ajuntament., fent una emissora municipal. O anar per lliure i esperar que et tanquin en quinze dies.

Delta. — Qué en penses del Decret de la Generalitat?

Joan. — Bé, jo us puc dir que si nosaltres, fa tres anys vam obrir l'emissora és perquè creiem que hi ha el dret a la llibertat d'expressió, en qualsevol mitjà i nosaltres vam triar la ràdio. Ara a part d'aquest principi, que s'ha de respectar la llibertat d'expressió, jo opino que moltes de les emissores que tanquen estan ben tancades, perquè eren emissores eminentment comercials, fent la competència deslleial a altres emissores comercials legals que paguen els seus impostos corresponents.

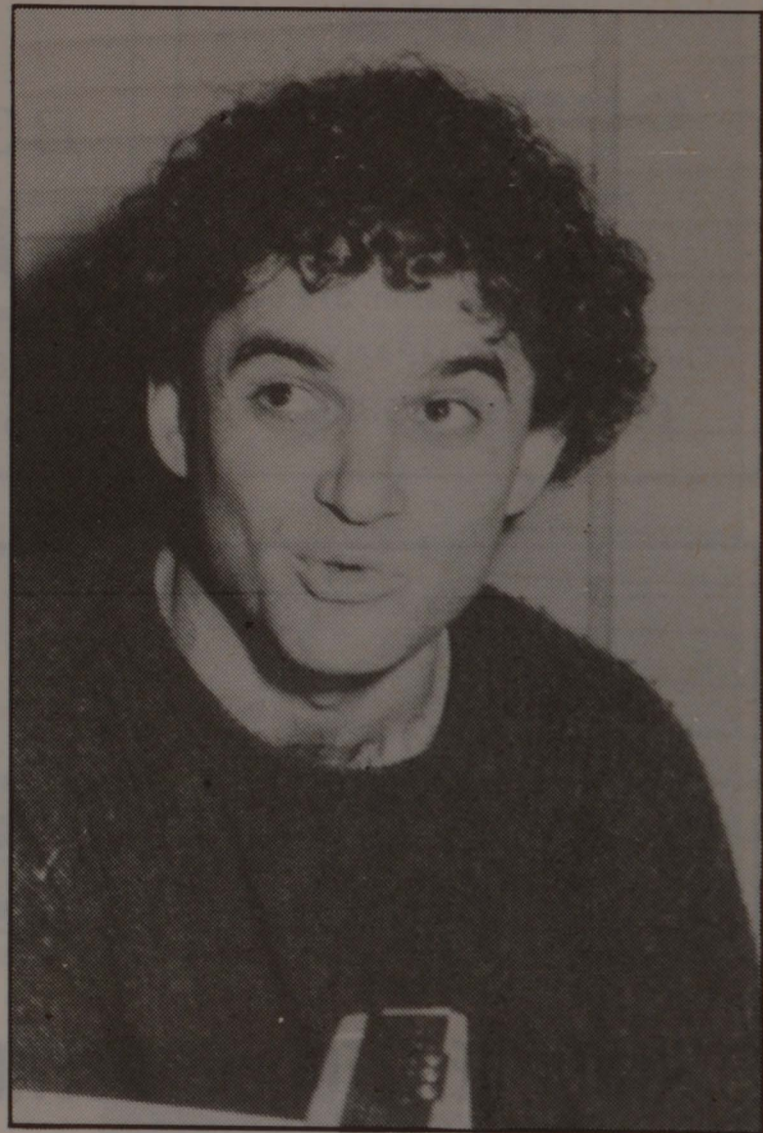
El greu és el primer motiu, la Generalitat tanca les emissores per tenir el control de la informació. La ràdio és un mitjà de control i de manipulació de la informació, així a la descarada. I la Generalitat, com tot poder, intenta, primer controlar-lo i després ja el manipularà.

Només hem de fixar-nos i mirar qui controla no sols les ràdios i les «teles», sinó la premsa i la pròxima tele privada, i veurem que sempre són els mateixos. El Dret de la Generalitat és negatiu en el sentit que coarta la llibertat d'expressió. Ara en el sentit d'ordenament d'aquesta llibertat em sembla correcta.

Delta. — Ja és la segona emissora que tanca al Prat, no?

Joan. — Nosaltres diem que es tanca la ràdio del poble del Prat. Ràdios al Prat n'hi ha hagut varies però ràdios del Prat com a vocació del poble només erem nosaltres. I no ho dic sols per la llengua, nosaltres teniem emissions en les dues llengües, cadascú emetia en la seva llengua habitual. No erem sectaris com altres emissores radicalades al Prat que han arribat a prohibir que es parlés en català...

Ací el que ens ha fallat i això sí que ho hem de reconèixer és que la gent no ha entès a la ràdio com un mitjà d'expressió vàlid, potser perquè el «boom» de les ràdios ha apagat la capacitat que té la ràdio de crear opinió i la vocació pedagògica que té.

Joan Camps, director de la desapareguda Ràdio Mediterrània.

Nosaltres tanquem abans que ens tanquin. No tenim una viabilitat a llarg termini i per tant es fa difícil una inversió per jugar-se-la a cara i creu.

Volem acabar amb les paraules de l'esquela publicada en motiu de la desaparició de RÀDIO MEDITERRÀNIA: «Ha mort per inanició, en la més absoluta pobresa i total oblit de la població del Prat, el dia 28 de febrer de 1986 a l'edat de 3 anys i 3 mesos.

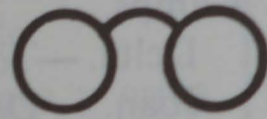
Els seus afligits, tots els que l'han feta possible, que prefereixen quedar en l'anonimat, us preguen una oració sense esperança de resurrecció».

VISCA RÀDIO MEDITERRÀNIA. Adéu Joan i fins una altra ocasió, i a la teva disposició.

treball i societat

DE

SERVEIS

J. Recasens

OPTICO DIPLOMADO

- Lentes de contacto

Avda. V. Montserrat, 130
Tel 379 75 63 - EL PRAT

FOTOCOPIES

FOTOCOPIAS

SERVEI/SECRETARIA

Castilla, 27
Tel. 379 37 49

flors company

SERVEI INTERFLORA

Madoz, 4 - Telèfon 379 02 70
Dir. Teleg COMPANYFLORS
EL PRAT DE LLOBREGAT

ARTICULOS
DE PIEL

BOLSOS

Delcar

FEDERICO SOLER, 6
EL PRAT DE LLOBREGAT

optica PRAT

Sección Lentes de Contacto

Frederic Soler, 13-15

Teléfono 379 46 93

EL PRAT

Asesoría Técnica Laboral

GABINETE JURIDICO - LABORAL - FISCAL
ADMINISTRACION DE FINCAS

SEGUROS

MUTUA NACIONAL DEL AUTOMOVIL

Jaime Casanovas, 102-104, bajos, 1.^a
Teléfono 379 59 99

HNOS.

OLIVER

VENTA DE ELECTRODOMESTICOS

GARANTIA TOTAL

(Mano de obra, Piezas, Transporte,
Desplazamientos, IVA, etc.)

SERVICIO POST-VENTA PROPIO POLIZAS MANTENIMIENTO

Rosa Ribas Parellada, 27
TELEFONO 379 52 84
El Prat de Llobregat

C/. Rosa Ribas Parellada, 27

PRAT

SERVICIO

Avda. Virgen de Montserrat

Avda. del Remolar

REPARACIONES ELECTRODOMESTICAS

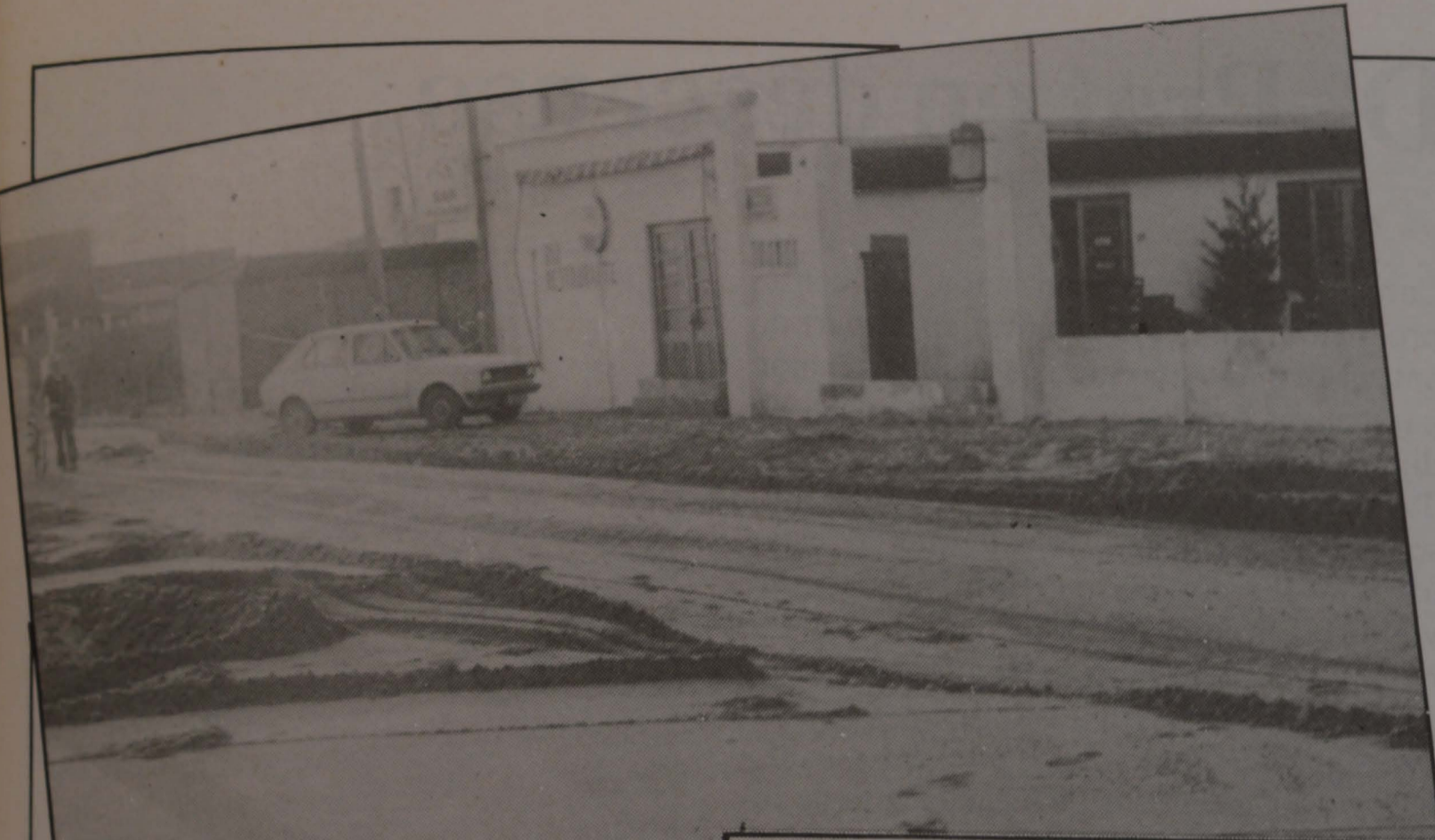
FRIGORIFICOS - LAVADORAS

VENTA DE RECAMBIOS

Rosa Ribas Parellada, 27
TELEFONO 379 52 84
El Prat de Llobregat

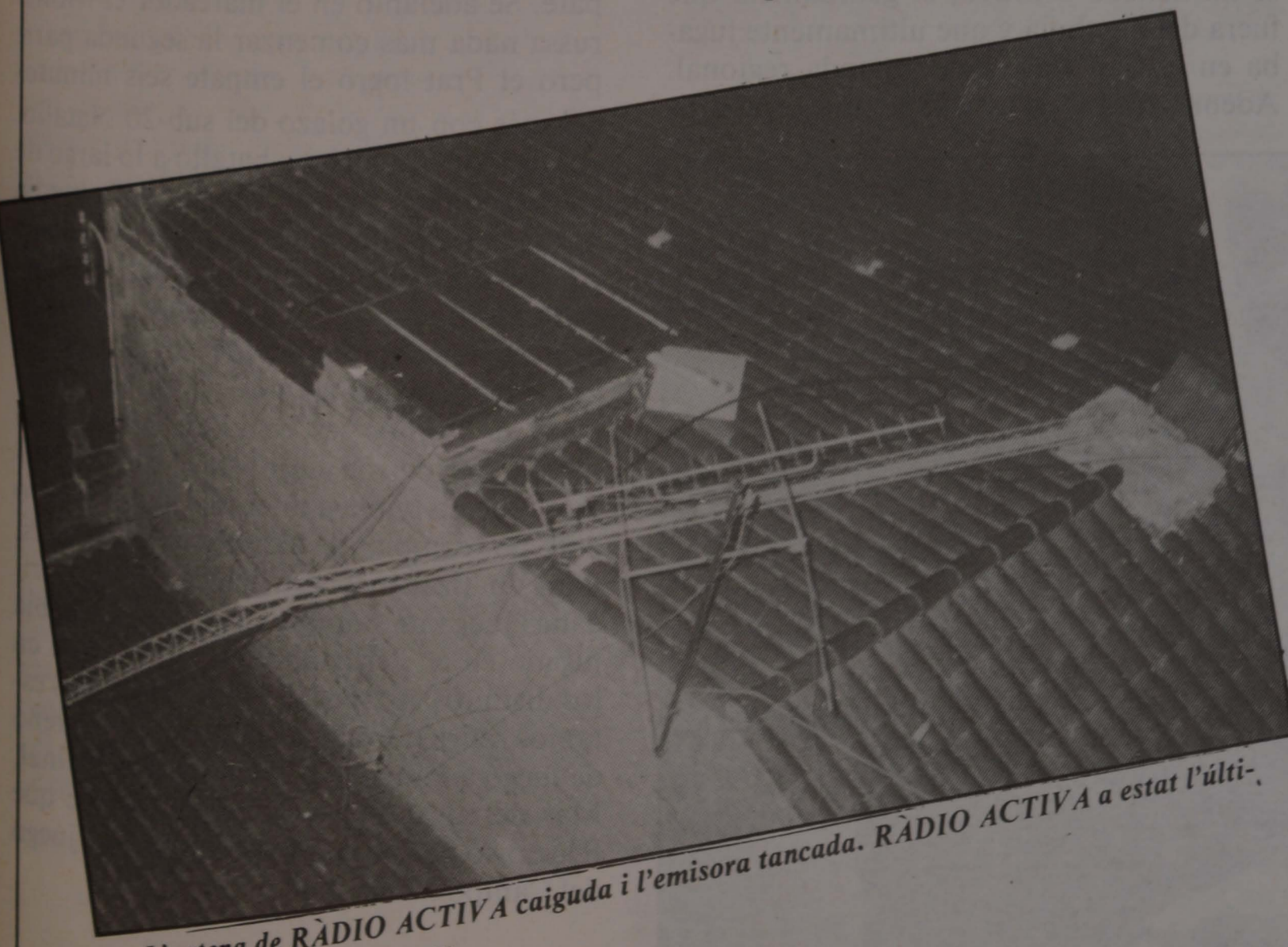

Una
cámara
anda
suelta

El passat mes de febrer el temporal que assolà la costa catalana també va fer estralls a la nostra platja, inundant las vías de accés a la mateixa.

Un dels accesos de la nostra població mostra l'abandó al que l'Ajuntament ens te acostumats. Fins quant?

L'antena de RÀDIO ACTIVA caiguda i l'emisora tancada. RÀDIO ACTIVA a estat l'última radio local en «caure».

Des del carrer els lladres foradàren l'aparador i amb uns ganxos s'emportaren el gènere. És la vuitena vegada que «Confecciones RUFAS» a estat víctima d'un robatori

La A.D. Prat en descenso

BAJA ENTEROS EL A.D. PRAT

Durante estas últimas cuatro semanas nuestro representante en Tercera División, la A.D. Prat, ha cosechado una mala racha de resultados, ya que tan solo venció una vez y salió derrotado en tres.

EL ARBITRO PROTAGONISTA

El 16 de febrero en el desplazamiento a Masnou, la derrota fue por 3-0 aunque el resultado estuvo desfasado, en primer lugar por la actuación arbitral y en segundo por el hundimiento que sufrió el equipo a partir del segundo tanto masnouense. El Sr. Alcaraz Sapiña apabulló de tarjetas a los jugadores del Prat, que vieron como a los 17 minutos encajaban el primer tanto y a los 26 se quedaban en inferioridad numérica por expulsión de Rubió, que debió decir algo al trancilla. Pero no todo se quedó así, pues en el minuto 44 una entrada de Juanito a un contrario significó la tarjeta roja al lateral pratense, una sanción un tanto excesiva. Tras el descanso los de Muntané lucharon lo indecible y dominaron a pesar de jugar con dos hombres menos, y lo curioso es que pudieron haber logrado el empate, que en aquellos instantes les hubiera dado fuerzas de flaqueza para sacar el partido adelante, pero tan solo aguantaron 28 minutos, que ya era mucho, y con el segundo tanto local se terminó el partido. Cinco minutos después el Masnou cerró el marcador con el tercer gol.

DEBUT DE HUMBERTO

Siete días más tarde el Prat se presentaba en casa ante el Gavá. El Sr. Carlos Piñol, por primera vez no hacía de presidente en el

Campo Municipal, por unos incidentes producidos quince días antes en el partido ante el Blanes y que supusieron una sanción para el máximo mandatario pratense. Ya dijimos en nuestro último número de DELTA que el colagiado García Santolaya quiso ser el protagonista al querer estar «SOLO». En el aspecto meramente deportivo los blanquillos derrotaron a los azulgrana por 3-0 en un partido de guante blanco, con goles a cargo de Fausto, Ino y Ballesteros. Quizá lo más interesante del partido fue la salida al terreno de juego, a falta de 14 minutos para el final y ya con el 3-0 en el marcador, el jugador de color Humberto, que debutaba oficialmente en las filas locales. El público le dedicó la mayor ovación de la mañana nada más ponerse a calentar en la banda, luego en el campo poco pudo hacer en menos de un cuarto de hora, aunque se le vieron buenas maneras. La otra anécdota la puso el Ayuntamiento de nuestra población al no permitir al filmador de video de los partidos que se ubicara en su lugar de costumbre, es decir, encima de los vestuarios.

DERROTA JUSTA

El primer domingo de marzo el Prat se desplazó a Lloret, y salió derrotado por 3-0 en un partido bien jugado por el once costeño y donde no le salieron las cosas bien a los pratenses. El resultado se puede considerar justo, ya que el Prat no fue el de partidos anteriores en campo contrario. El Lloret aprovechó sus ocasiones y venció claramente. Por cierto que el conjunto gerundense ha fichado a Bravo, el guardameta que fuera del Santboiá y que ultimamente jugaba en el Can Cartró de segunda regional. Además, Bravo estuvo disputando un parti-

Humberto despertó aplausos ante el Gavà.

do amistoso con el C.D. Safi frente al Terlenka.

RUIZ VOLVIO AL FONDO D'EN PEIXO

Por último fue el Mollerusa el equipo que se presentó en el Fondo d'en Peixo en un encuentro declarado por la directiva local como de Jornada económica. La victoria se fue para tierras leridanas injustamente, ya que el cuadro local hizo méritos más que suficientes para lograr como mínimo el empate. Se adelantó en el marcador el Mollerusa nada más comenzar la segunda parte pero el Prat logró el empate seis minutos después con un golazo del sub-20 Natalio, un jugador que luchó y batalló a lo largo de los 90 minutos de juego. Al filo de la media hora el Mollerusa se aprovechó en un lance y batió a López, que no tuvo una mañana nada afortunada. Hay que destacar el incidente producido por uno de los jueces de línea, que provocó las iras de un sector del público. Varios espectadores intentaron saltar al terreno de juego y tuvo que intervenir la fuerza pública mientras que el arbitro optó por cambiar de banda a sus auxiliares. Para finalizar recordar que en las filas leridanas juega un hombre que en su día había jugado en el Terlenka y posteriormente en los distintos equipos del Barcelona. Nos estamos refiriendo a Ruiz, que saltó al terreno de juego a falta de 14 minutos para el final. Más de 10 años han pasado ya desde que Ruiz pisó por última vez el terreno de juego del Campo Municipal.

La fuerza pública, el entrenador y el delegado de campo impidieron la agresión

Farmacia-Aeropuerto, un equipo a tener en cuenta.

Farmacia Aeropuerto subcampeón en Sant Boi

Una vez terminada la liga 85-86 en San Boi Sports, el equipo pratense «Farmacia Aeropuerto» logró una meritoria segunda plaza tras la disputa de los 22 partidos, de los cuales 17 fueron victorias, 1 empate y 4 derrotas. En el play-off el conjunto que preside y entrena Javier Macias se clasificó en cuarto lugar. El resto de componentes del equipo son estos: Delegado: José Collado.

Jugadores: Angel Muñoz (Capitán), Luís Quiles, Antonio Quiles, Ramón Paz, Miguel Angel Fernández, Jaime Esgrig, Manuel Vázquez, Javier Collado, Victor García, Juan Tormo, José Antonio Sánchez y Jorge Larrubia.

M. GOL y A. VÁZQUEZ
Foto: SARDÁ

El Sant Cosme por encima del Safi

En los últimos encuentros disputados por nuestros representantes en segunda regional cabe destacar la gran racha del San Cosme, que de los tres partidos ha ganado los dos de casa y empató en campo del gallito At. Vilafranca. Por su parte el Safi perdió en campo del J. Castells, empató en el campo del Peña Jaén y ganó en casa al Infico, que mirándolo bien no es un mal balance. Así pues, tras la disputa de la 23.ª jornada la clasificación está encabezada por el Aguilaense con 36 puntos y 14 positivos, a continuación figura el At. Vilafranca con 35 + 13. El San Cosme ocupa la quinta plaza con 26 + 4 y dos puestos más abajo está el Safi con 24 puntos. Por cierto que este último equipo, con motivo de la jornada de descanso del día 23 de febrero, disputó un partido amistoso ante el Juvenil A del Terlenka al que derrotó con muchos problemas por 2-1. Las alineaciones de ambos equipos fueron éstas: Safi: Bravo, Collado, Choto, Amancio, Campos, Diego, Seldas, Farizo, Piñota, Lozano y Ribas. Además salieron en el segundo tiempo Carbonero, Edu, Abós, Juan Carlos y Javier (p.s.). Por su parte el Terlenka formó así: Alberto, Parra, Núñez, Blanco, Merodio, Solera, Diego, Ramiro, Angel, Juanjo y Charly. También salieron posteriormente Felipe (p.s.), Oscar, Frank, Lolo, Francisco y Rovira. El arbitraje corrió a cargo del Sr. Corral y los goles llegaron así: 1-0, Farizo (46 min.), Ramiro (60) y 2-1, Lozano (64).

Andrés V. / Alberto N.

III Liga de Fútbol-Sala

Las clasificaciones de la III Liga de fútbol-sala, Trofeo Ayuntamiento, en primera división, tras la disputa de la 19.ª jornada, son las siguientes:

Calzados Santos, 33 puntos; Cristalería Sarabia, Forn Nou y Chanquete 31; Futbito Terán 26; CC.OO. El Prat e Instalaciones Marín 21; Frenos Jurid 20; La Seda y Casa de Aragón 16; Punto Verde 13; Parellada 11; La Jijonenca 9; Tres Puertas 8; Casal S. Cosme 7 y Recreativo Onuba 6.

Máximos Goleadores: Luis Castellanos (Sarabia) 34 goles; Jorge Larrubia (CC.OO. Prat) 28 y Jorge Díaz (Chanquete) 27.

En Segunda División se han disputado ya 20 jornadas y la tabla está del siguiente modo:

Sant Jordi 38 puntos; Santos Saza 34; Sama 32; Sporting 77 30; Besora-Nippon Prat 29; Auto Marina 27; Segresa 17; Disco Bar Griss 16; Panadería Chela 16; Los Amigos 15; Bowling Prat y Correos Prat 13; Acapulco 12; Piscta 11; Alberich y At. Avenida 5.

Máximos Goleadores: Julián Mora (Bes.-Nip. Prat) 47 goles; Patricio Caceres (Sant Jordi) 47; José Luís Deudero (Sporting 77) 31.

En Tercera División, al igual que en 1.ª se han jugado 19 Jornadas, quedando la clasificación así:

Optica Prat 32 puntos; Juv. Piresa 28; Transparent 26; Can Camí 25; Enka Sport 23; Talleres Ruiz y Cerv. Cataluña 21; Can Jordi 19; Frankfurt Prat 19; Sport Prat 85 18; C. Barna Terlenka 16; Cariocas Prat 14; Seis Doble 10; Stadium y Pol; La Granja 9

y Pitufos 7.

Máximos goleadores: Rafael Florido (Juv. Piresa) 35 goles; Francisco Franco (Sport Prat 85) 32; Blas Ferrer (Cerv. Cataluña) 32.

Por último señalar que la III edición de la «24 horas de futbol-sala» dará comienzo el sábado 29 a las 12 horas con la participación de los seis primeros equipos de cada una de las divisiones según quedó la clasificación al termino de la primera vuelta de la Liga. Habrá trofeos para el campeón, Subcampeón y tercer clasificado, así como para el máximo goleador, portero menos goleado (solo equipos clasificados para la 2.ª fase) y a la deportividad.

Taekwondo

Andujar fue el lugar designado para la disputa de los Campeonatos de España de Taekwondo, donde una vez más nuestros representantes volvieron a triunfar. En masculino, Jesús Benito volvió a conseguir la medalla de oro en 58 Kg. mientras que Juan Caballé hacia lo propio en la categoría de 76 Kg.

En categoría femenina, cabe destacar la gran actuación de Mari Angeles Naranjo, una chica en categoría junior, que también logró una medalla en 43 Kg. La representante del Won Farrés viene saliendo en los últimos campeonatos a medalla cada uno. Esperemos que siga la racha. Por contra la que no tuvo la fortuna de su lado fue otra representante de nuestra población, Nuria Jiménez, que por primera vez participaba en el Campeonato de España Senior.

J.M. Hurtado y Calero en el B.N.P.

Se disputaron la 2.ª y 3.ª jornadas del II Trofeo B.N.P. 1986 en el Club de Golf El Prat, y si en la inauguración se produjo un triple empate, ahora la clasificación, con las dos mejores vueltas de cada jugador, también está repartida, pues durante estas dos jornadas han surgido dos candidatos más al triunfo final. La victoria en la 2.ª vuelta fue para Manuel Sánchez (Prat), que era uno de los líderes junto a Barroso y Ramos. El resultado fue extraordinario, con un «score» de 5 golpes bajo par (67), aventajando en un golpe a Juan Miguel Hurtado (Prat) y Manuel Calero (Prat), que tomaban parte por primera vez en el Trofeo. A continuación quedó Javier Marín (Prat), que se quedó sin cobrar por segunda vez (70) y Manuel Ramos (71)(Prat). En categoría amateur lo más destacado de esta segunda jornada fue el abandono de Román Tayá, líder de la 1.ª vuelta, por lo que la victoria se la adjudicó Alfonso Vidoar (73) (Prat) por delante de Gonzalo Setmenat (74) (Prat). En categoría de aspirantes venció Laurentino Blanco con 76 golpes.

Por lo que hace referencia a la tercera jornada, disputada el pasado día 10, también hubo triple empate en cabeza, con la consiguiente repartición de bienes. Quizá la sorpresa la protagonizó Santiago Pérez, que hasta el momento no había hecho buenos resultados, y que fue capaz de terminar con 69, los mismos golpes que Calero y J. M. Hurtado. Por tercera vez consecutiva Javier Marín se quedó con la miel en los labios, ya que terminó con 70 golpes, los mismos que Jorge Riera, que superaron en un golpe a Manuel Sánchez y Juan Anglada (71). En Amateurs se produjo el gran golpe a cargo de Gonzalo Sentmenat, con 68, un resultado que superó a los profesionales. En Aspirantes la victoria correspondió a F. Roca con 78 golpes.

Así pues a falta tan sólo de la última jornada a disputar el próximo 7 de abril, las cosas están muy reñidas a nivel profesional y a los dos líderes Calero y Hurtado no se

les pueden olvidar dos hombres importantes de cara al triunfo final Manuel Sánchez y Javier Marín.

CLASIFICACIONES GENERALES

Profesionales

137: Juan Miguel Hurtado (Prat) (68-69), Manuel Calero (Prat) (68-69); 138: Manuel Sánchez (Prat) (67-71) (74 opcional); 140: Javier Marín (Prat) (70-70) (75 opcional); 143: Jorge Riera (73-70) (77 opcional); 145: Manuel Ramos (Prat) (71-74) (74 opcional).

Amateurs

142: Gonzalo Sentmenat (74.68); 146: J. Miguel Sagnier (74-72) (76 opcional); 151 Román Tayá (73-78); Mario Llonch (75-76) (88 opcional).

Aspirantes

153: Laurentino Blanco (76-77) (81 opcional); 158: Ovidio Calvo (81-77) (82 opcional); Francisco González (79-79) (81 opcional); F. Roca (80-78) (82 opcional).

XX Gran Premio de Catalunya de Golf-86

Durante los días 13 al 16 del pasado mes de febrero se disputó en el Club de Golf de El Prat el segundo de los seis torneos que componen el XX Gran Premio de Cataluña de Golf 1986, Trofeo Segura Viudas, que congregó a más de 380 participantes, todos ellos de categoría amateur. Este Campeonato, dada su participación, está considerado como el más importante de Europa de esta categoría, y uno de los más famosos del mundo. La victoria fue para el equipo que capitanea Ana María Vilella (72 golpes), y que está formado por Marie Laurie Lorenzi (67), Elena Feliu (70) y Teresa Bagaria (77), que, tras esta vuelta, encabeza la clasificación general con un total de 432 golpes, cuatro menos que el segundo clasificado, el equipo que dirige Enrique Balcázar. En tercera posición figura el equipo de Ana Delgado con 441 golpes, y a continuación el de Esteban Martí con 443, así hasta los 96 equipos que toman parte en el Hexagonal.

Manolo GOLF / Antolín

Manolo GOLF

GESTORIA

PONS - MORENO

Se complace en ofrecerles los servicios de Gestoría y Asesoría de Empresas en sus distintas especialidades relacionadas con:

- Toda clase de tramitaciones ramo del automóvil
- Administración de fincas
- Seguros en general
- Revisiones y canjes carnets de conducir
- Seguridad Social
- Declaraciones de renta
- Legalización de empresas
- Aperturas de establecimientos

Cuenta con la ventaja de estar muy próximo a Vdes. para evitar desplazamientos. Disponemos de personal especializado para tramitar cuantos servicios precise. Contamos con la colaboración de abogado, notario y arquitecto.

Oficinas: Av. V. Montserrat, 108, 4.º, 2.ª - EL PRAT DE LL.
de lunes a viernes de 9 a 2 y de 4'30 a 7'30 - Tel. 379 21 28

menjars

Especialitat en carns a la brasa

Av. 11 de Setembre, 231-233

Telèfon 379 13 24

EL PRAT

II trofeo de primavera de C.N. Prat

Todo está a punto para que por segunda vez la piscina municipal de El Prat sea escenario del «Trofeo de Primavera» del C.N. Prat, que en esta edición contará con la presencia de los equipos del C.N. Cornellà y C.

Natació 81 de Gavà. Un total de 288 nadadores de las categorías benjamines hasta «seniors» se darán cita en una competición que intenta colocarse dentro de las «grandes» del Baix.

En todas las categorías las pruebas serán de 100 mts. en los cuatro estilos (crawl, braza, espalda y mariposa), excepto en la inferior (nacido en el 76 y posteriores) que serán a la distancia de 50 mts.

El sistema de puntuación será realizado por grupos de edades, tanto masculino como féminas, siendo el equipo ganador el que obtenga mayor acumulación de puntos, producto de la suma de todas las categorías, tanto masculinas como femeninas, y cada club participante tendrá su trofeo según el orden de puntuación, así como medallas para los tres primeros clasificados en el primer lugar de cada categoría.

El total de pruebas a celebrar en esta magna jornada será de 42 y quizás sea este trofeo una buena ocasión para ver el nivel de los nadadores pratenses ante dos clubs de acreditado renombre. Un dato importante a señalar quizás sea la abierta colaboración del Ayuntamiento y de numerosas entidades comerciales y bancarias, que se han volcado al esfuerzo del Club Natació Prat.

R.

Josep Marín, medalla d'or al mèrit esportiu

A finals del passat mes de febrer l'atleta pratenc Josep Marín a proposta del Secretari d'Estat per l'Esport en Romà Cuyàs va rebre la que potser, és la medalla més important de la seva vida. El ministre de Cultura Javier Solana li va concedir l'ingrés a la Reial Ordre del Mèrit Esportiu en la seva categoria d'or. Per fi en Marín ha rebut el reconeixement oficial a la seva trajectòria esportiva que difícilment podrà ésser igualada. Cinc Campionats d'Espanya de 20 kms.; quatre de 50 kms. campió de la Copa del Món en 20 kms. sots-campió d'Europa en 50 kms.; campió en 20 kms.; sots-campió mundial en 50 kms. rècord del món en 30 kms. i dues hores marxa. Creiem que tot això ja parla per si sols. Ara només esperem que es recuperi el més aviat possible de la seva actual lesió. Marín mereix seguir estant entre els millors.

Manolo Alcalde barre en Catalunya

En el plazo de una semana el marchador pratense Manuel Alcalde se ha colocado en la élite de la marcha catalana. El pratense vencía en la clásica Terrassa-La Mata, que en su XII edición vio un auténtico recital de Alcalde, que batió la marca de Víctor Campos, lograda en 1973 en casi un minuto. A continuación de Alcalde se clasificó el también pratense Daniel Plaza. Jordi Llopart, aún fuera de su mejor forma, conseguía la cuarta plaza.

Clasificación final (Senior)

1. Manuel Alcalde (FCB) 1 h. 12'30". 2. Daniel Plaza (Seda) 1 h. 13'48". 3. A. González (Hospit.) 1 h. 14'28". 4. Jordi Llopart (Seda) 1 h. 17'31".

En la siguiente semana y en el marco de las Ramblas barcelonesas, Alcalde conseguía el título catalán de marcha al imponerse al hospitalense Antonio González, la ausencia de Marín y la reserva de Jordi Llopart propiciaron este gran éxito.

Juegos escolares 1986 de natación

MODALIDAD: ESPALDA

Cadete (Masc.): Bernardo Barril (C.E.LL.) 50" 20/100; (Fem.): Marisol Córdoba (C.E.LL.) 42" 41/100.

Benjamín (25 mts.) (Masc.): Cristóbal García (Trueta) 22" 37/100! (Fem.): M.ª Dolores Quero (Menéndez Pelayo) 25" 36/100.

Alevín (50 mts.) (Masc.): David Cañamero (N.^a S.^a Mar) 50" 04/100; (Fem.): Arantxa Santamaría (Verge del Carme) 48" 40/100.

Infantil (Masc.): Alberto Rodríguez (Trueta) 43" 29/100; (Fem.): Carmina Andrade (Menéndez Pel.) 42" 63/100.

Cadetes (Masc.): L. Manuel Pintor (García Lorca) 39" 04/100; (Fem.): Marisol Córdoba (C.E.LL.) 45" 34/100.

MARIPOSA

Benjamín (25 mts.) (Masc.): Cristóbal García (Trueta) 25" 28/100; (Fem.): María D. Quero (Menéndez) 31" 19/100.

Alevín (50 mts.) (Masc.): Joaquín López (Ranón Llull) 55" 53/100; (Fem.): M.ª José Quero (Verge del Carme) 51" 85/100.

Infantil (Masc.): Alberto Rodríguez (Trueta) 41" 69/100; (Fem.): M.ª Salud Cermerón (Menéndez) 47" 33/100.

RELEVOS

Benjamín (25x4) (Masc.): N.^a S.^a del Mar (M. Pérez; M. García; J. Escuriet y C. Torres) 1'59" 57/100.

Alevín (50x4) (Masc.): Menéndez Pelayo A (A. Ramírez, F. Barranco, I. Badía y R. Córdoba) 3'14" 04/100; (Fem.): Verge del Carme A (M.ª T. Fernández, V. Gil, M.ª J. Quero y arantxa Santamaría) 3'02" 89/100.

Infantil (Masc.): Josep Trueta (C. García, D. Ruiz, T. Martín y A. Rodríguez) 2'41" 68/100; (Fem.): Pompeu Fabra (M. Tena, A. Vic), C. Samaniego y A. Bodoque) 3'49" 21/100.

Cadete (Fem.): Menéndez Pelayo (R. González, M. S. Cermerón, M. J. Cedillo) 2'48" 72/100.

EDUCACION ESPECIAL

CROWL (Masc.): Juan Díaz (T. Sant Isidre) 1'05" 03/100; (Fem.): Isabel Ferrón (T. Sant Isidre) 1'21" 62/100.

BRAZA (Masc.): J. Luis Ecija (T. Sant Isidre) 1'40" 85/100; (Fem.): Conchita García (T. Sant Isidre) 1,37" 19/100.

Presentación de l'Escola pratenca de ciclisme

Fue presentado el equipo que a lo largo de esta temporada formará parte del gran pelotón catalán y que lo componen los siguientes corredores.

José C. Cruz Monterrubio, Carlos Antón Navarro, Jaime Iserte Guerra, José Fco. Gordillo Martínez, Ramón García Sarrión, José Rabal Soto. Director Deportivo: José González Morte.

Primera victòria de esta temporada

José C. Cruz se adjudicó la III Social del C.C. Hospitalet que se disputó en un circuito urbano con 45 km. de recorrido y un total de 80 participantes.

El dominio de los corredores de la «Escola Pratenca» se puso patente cuando la clasificación observamos a tres corredores en los 3 primeros lugares de dicha clasificación. Cabe reseñar que nada más dar la salida se escapó José Cruz y dobló a gran parte de corredores, siendo posteriormente Ramón García el que lo hiciera ocupando la 2.ª plaza.

II torneo nacional

Quince equipos participarán en la II Liga Nacional de Pista, divididos en cuatro grupos. En el grupo de la zona Este participarán: Mataró, Montroig de Tarragona y Barcelona. Para dirigir a los componentes de Barcelona se cuenta con la colaboración del Director de la Escola Pratenca que coordinará la distribución de los corredores en las distintas pruebas a participar.

El Sr. José González cuenta con once corredores: Jordi Antolín (C.C. Moncada); José Gil (U.C. Villanueva); Alain Felipe (U.C. Vilafranca); José Solé (C.C. Cunit); Juan Ortega (C.C. Cunit); Julián Bonich (C.C. Cunit); Guillem Blasco (G. G. Blasco); José Cruz (E. Pratenca); Carlos Antón (E. Pratenca); Carlos Antón (E. Pratenca); José Rabal (E. Pratenca); José Fco. Gordillo (E. Pratenca).

Resultados entre Montroig y Barcelona: Velocidad, Juan L. Ortega (Barcelona) se impone a José Anguera (Montroig) 1 km. Salida parada parada Anguera vence a Juan Ortega por 46 centésimas. Persecución individual José Cruz con 3'57"63 vence a Antonio Torres 4'09"83.

La puntuación final fue de: Barcelona, 31 puntos; Montroig, 22 puntos.

Daniel Plaza: tres semanas de clausura

¡No!, bajo este encabezamiento no se descubren las peripecias y desventuras de un monje o algún loco místico, ¡aunque para el caso es lo mismo!. En realidad se trata de un «loco» atleta; loco por hacer kilómetros en el menor tiempo posible; «EMBRIAGADO», en definitiva, por el deporte.

Daniel Plaza es un marchador pratenca de 19 años que cursa sus estudios de C.O.U. en el INB «Baldriri Guilerà». Aparte del estudio, su vida está ampliamente requerida por el deporte. El deporte en dos de sus facetas: educativas y competitiva.

Daniel trabaja el deporte educativo como monitor de las Escuelas de Iniciación Deportiva (E.E.I.D.) de nuestra población. En las Escuelas el deporte es tratado como un instrumento lúdico, con vistas a una educación integral del niño. Se aspira a ofertar al «pequeño» diversos deportes para que tras ser «degustados» por él tengan o no una futura continuidad. En consecuencia los objetivos divergen del deporte-competición.

La faceta competitiva de Daniel es mucho más amplia. Comenzó allá por 1979-80: ha sido varias veces campeón de España; ha competido en grandes pruebas en el extranjero, y el pasado año consiguió el subcampeonato de Europa sobre la distancia de 10 Km marcha, en Alemania.

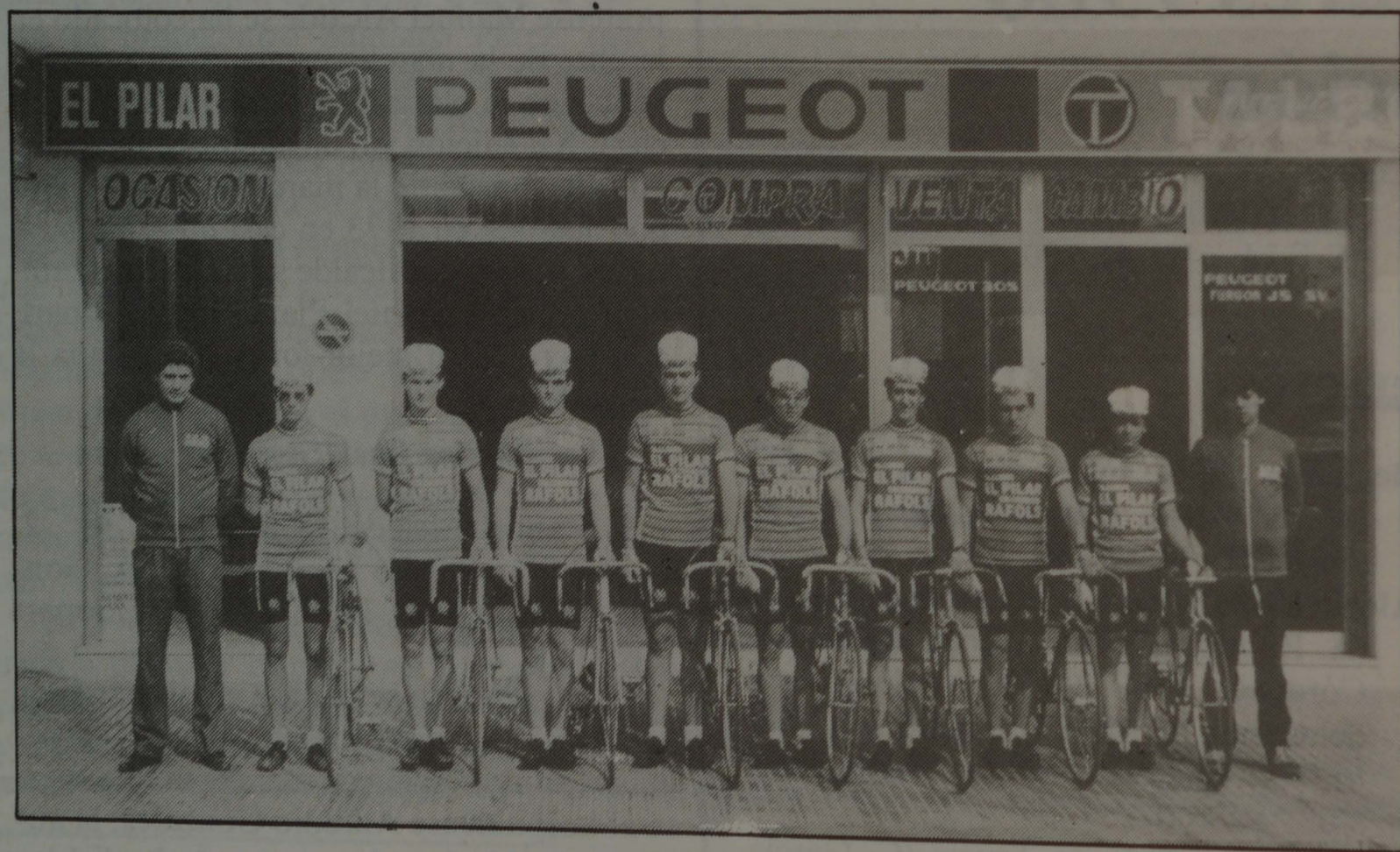
La amplitud de su curriculum atlético se ha hecho evidente a través del tiempo y se encuentra en pleno ascenso hacia una cumbre costosa de coronar. El pasado 17 de febrero, como cualquier emigrante de los años 60, cogió su petate y se trasladó a Ribes de Fresser (Girona).

Allí le esperaban tres semanas de intenso trabajo, de duro entrenamiento y grandes sacrificios. Aquí dejó los estudios, el trabajo, la familia y las amistades; cambió todo esto por un triunfo en el campeonato de España, a celebrar próximamente en Madrid.

Tres semanas de clausura, tres semanas de «entrenar, comer y dormir»; entrenar, comer y dormir; días de concentración, de soledad, pese que junto a él está un reconocido atleta pratenca, Jordi Llopart; semanas de mútua convivencia, de mútuos sufrimientos para asolir distintas metas, con el fin de marchar más rápido, de llegar antes a meta. Para, en definitiva, demostrar que van más deprisa que «este» o «aquel», otros atletas con idénticas pretensiones. ¡Esto exige la competición!

El deporte competitivo es duro, muy duro, y cabría cuestionarse acerca de su rentabilidad física, emotiva y económica; si es reconocido el esfuerzo que requiere... Si es determinante en la personalidad del atleta... En definitiva, si es MENOS deporte y MAS competición.

Juan de D. RAMIREZ CORDOBA

Agrupació ciclista El Prat

Tal como nos manifestó el presidente de la Agrupació Ciclista El Prat Josep M.ª Roig en el pasado número, ya ha empezado a rodar el equipo juvenil de la Entidad que defenderá sus colores durante la presente temporada. Este equipo se ha hecho posible gracias a la colaboración de las firmas locales: Talleres El Pilar, Colchonería Ráfols y Transformados El Prat, S.A. Los corredores de este equipo Juvenil son: Albert Hueto, Manuel Fernández, Matías Espinosa, Rafael Vázquez, Manuel Almela, Claudio Villegas, Carlos Rodríguez y el aficionado de 2.ª José Hernández, contando con la direc-

ción y asistencia técnica de Xavier Ráfols y Josep Badía. El director deportivo nos ha informado que los objetivos de este equipo se centran en dos ámbitos: Carretera y Pista. En cuanto a las carreras por carretera se participará en la mayor parte del calendario de la Federación Catalana de Ciclismo, en cuanto a la pista la mayor parte de estos corredores asisten al Curso de Tecnificación de la «Escola Catalana de Ciclisme» estando Manuel Almela y Claudio Villegas seleccionados para el equipo del Velódromo de Barcelona.

SOPAR ANIVERSARI

Delta
LLOBREGAT

Venda de tickets al mateix restaurant, Servei de Secretaria i Rellotgeria La Diamantina.

- Entrega del premis del 1.er Concurs Periodístic-Literari.
- Sorteig de cèl.lules dels contaparticeps corresponents als anys 85 i 86.

Divendres 25 d'abril a les 10,00 de la nit.

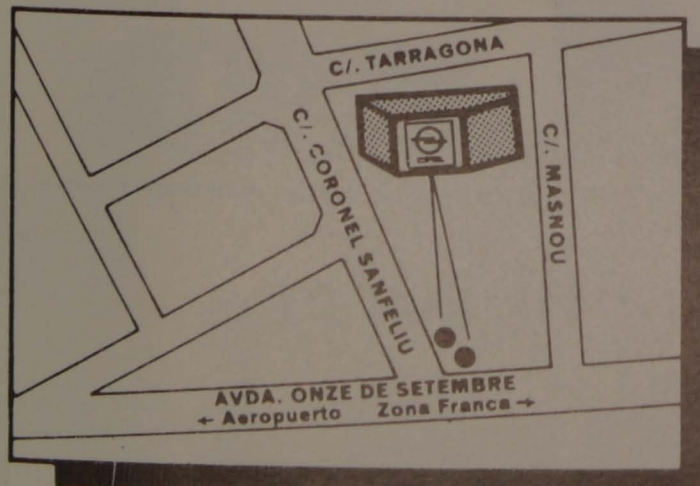
Resturant Casas. Preu: 1.200 ptes.

Opel

en El Prat

Servicio Oficial

Venga a conocernos
Toda la gama OPEL-86
Además todas las
marcas en vehículos de
ocasión, Revisados y
Garantizados por 1 año

Prat motor

Coronel Sanfeliu, 143 - 11 de Setembre, 189
EL PRAT DE LLOBREGAT - Telef. 370 93 61

MULTIUSO

El equipo «MULTIUSO» HITACHI, representa la última innovación en videos.

Su nuevo sistema le permite tener un solo video de múltiples aplicaciones, entre ellas ser un equipo de sobremesa a la vez que portátil.

Con el «MULTIUSO VT-7E, Vd. tendrá un perfecto equipo grabador, reproductor y portátil, siendo práctico, de fácil manejo, ligero de peso y con la más avanzada tecnología.

VIDEO

HITACHI

Sabiduría de futuro.

VT-7E

telerradio

para los que saben comprar... y ahorrar